INSTITUTIO GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIARIA,

IN
USUM REGIÆ SCHOLÆ
Weſtmonaſterienſis:

[illegible] Grad. vel, Conventu [illegible] [illegible]. Scho-
-lae [illegible] [illegible]

In uſum ſtudioſæ juventutis adduntur etiam quidam literarum nexus & ſcripturæ compendia, quæ partim elegantiæ, partim brevitatis cauſâ uſurpari ſolent.

Scientiarum janitrix Grammatica

LONDINI,
Excudit *Rogerus Nortonus*, Regius in *Latinis*,
Græcis & *Hebraicis* Typographus.
1676.
CUM PRIVILEGIO.

Studium Grammatices omnibus eſſe neceſſarium.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

Τῶν [illegible] [illegible] [illegible],
Καὶ λέξιν ὀρθῶς, [illegible] [illegible],
[illegible]

Literarum nexus, qui in initio hujus libri antehâc poſiti fuêre, in hac editione commodius in fine libri poſtponuntur.

BIBLIOTHECA BODLEIANA

Gre-

Græcorum Literæ.

Figuræ.	Nomen.		Poteſtas.
Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	Beta	b
Γ γ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ἒ ψιλὸν	Epſilon	e breve
Ζ ζ	ζῆτα	Zeta	z
Η η	ἦτα	Eta	e longum
Θ θ ϑ	θῆτα	Theta	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Kappa	k c
Λ λ	λάμβδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ὂ μικρὸν	o micron	o parvum
Π π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ ρ	ῥῶ	Rho	r
Σ σ ς	σίγμα	Sigma	ſ
Τ τ	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὖ ψιλὸν	Ypſilon	u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Pſi	pſ
Ω ω	ὦ μέγα	O mega	O magnum

Ex literis ſeptē ſunt vocales, φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ ſeptendecim ſunt conſonantes, σύμφωνα.

Diviſio Vocalium.

Vocales { Longæ, μακρά, η, ω.
Breves, βραχέα, ε, ο.
Ancipites, ἀμφίβολα, α, ι, υ.

Vocales { Mutabiles, [illegible] α, ι, υ.
Immutabiles, ἀμετάβολα, η, ε, ο, ω.

Vocales { Præpoſitivæ, προτακτικὰ, α, ε, η, ο, ω.
Subjunctivæ, ὑποτακτικὰ, ι, υ.

Diphthongi { Propriæ, κύριαι, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.
Impropriæ, καταχρηστικαί, ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, υι, ωυ.

Diphthongi { Mutabiles, αι, αυ, οι.
Immutabiles, ει, ου, ευ.

Diviſio Conſonantium.

Conſonantes ſunt duplices: mutæ, ἄφωνα, & ſemivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenues, ψιλά, π, κ, τ.
Medias, μέσα, β, γ, δ.
Aſpiratas, δασέα, φ, χ, θ.

Antiſtoicha, i. oppoſita earum { π, β, φ.
κ, γ, χ.
τ, δ, θ.

Semivocales ſunt vel { Duplices, διπλᾶ, ζ, ξ, ψ.
Liquidæ vel immutabiles, ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ.

σ eſt ſuæ poteſtatis litera.

Accentus.

Accentus, προσῳδίαι, ſunt tres; acutus ὀξεῖα, gravis βαρεῖα, circumflexus περισπωμένη. Acutus habet locum in ultimâ ſyllabâ, penultimâ, antepenultimâ: Circumflexus in ultimâ & penultimâ: Gravis tantùm in ultimâ ſignatur, ſed in omni ſyllabâ intelligitur, in qua nullus eſt accentus.

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter τίς interrogativum.

Spiritus, πνεύματα, duo ſunt; lenis ψιλὸν, aſper δασύ.

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo ſpiritum tenuem vel aſperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab υ vel ρ aſpirantur. Sed ſi medio ρ geminatur, prius lenigatur, alterum aſpiratur, ut ἔῤῥωσο vale.

Apoſtrophe eſt nota rejectæ vocalis ob vocalem ſequentem, ad hunc modum [᾽].

Rejiciuntur per Apoſtrophen vocales, α, ε, ι, ο. diphthongi αι, οι, ut κατ᾽ αὐτὸν pro κατὰ αὐτόν. Si ſequens vocalis aſpiretur, mutatur tenuis præcedens in aſpiratam, ut ἀφ᾽ ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo ſunt partes Orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ἐπίῤῥημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpoſitio, πρόθεσις.

Numeri, ἀριθμοὶ, tres. Singularis, ἑνικός. Dualis, δυϊκός. Pluralis, πληθυντικός.

Caſus, πτώσεις, ſunt quinque. Nominativus, ὀρθή. Genitivus, γενική. Dativus, δοτική. Accuſativus, αἰτιατική. Vocativus, κλητική.

Genera ſunt tria. Maſculinum, ἀρσενικόν. Fœmininum, θηλυκόν. Neutrum, οὐδέτερον.

ARTICULUS.

Articulus duplex. Præpoſitivus, προτακτικὸς, ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Subjunctivus, ὑποτακτικὸς, ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

	Singular.				Dual.		Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N.A.	G.D.	N.	G.	Dat.	Acc.
Maſc.	ὁ,	τοῦ,	τῷ,	τόν.	τὼ,	τοῖν.	οἱ,	τῶν,	τοῖς,	τοὺς,
Fœm.	ἡ,	τῆς,	τῇ,	τήν,	τὰ,	ταῖν,	αἱ,	τῶν,	ταῖς,	τὰς,
Neut.	τὸ,	τοῦ,	τῷ,	τό.	τὼ,	τοῖν.	τὰ,	τῶν,	τοῖς,	τά.

Articulus Subjunctivus.

	Singular. N.G.D.A.	Dual. N.A.G.D.	Plural. N. G. Dat. Acc.
Masc.	ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν,	ὥ, οἷν,	οἵ, ὧν, οἷς, οὕς
Fœm.	ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν,	ἅ, αἷν,	αἵ, ὧν, αἷς, ἅς
Neut.	ὅ, οὗ, ᾧ, ὅ.	ὥ, οἷν.	ἅ, ὧν, οἷς, ἅ.

Sic ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, & ὅστις, ἥτις, ὅ,τι.

Declinationes, κλίσεις, sunt decem, quinque nominum simplicium, quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicæ, non crescentes Genitivo. Quinta vero est imparisyllabica, i. genitivo crescens, atque [illegible] omnes declinationes [illegible].

Declinatio prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis omnino masculini: ut ὁ Αἰνείας, Æneas, ὁ Χρύσης, Chryses: sed ὁ ἡ ληστής, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ Αἰνείας, Gen. τοῦ Αἰνείου, Dat. τῷ Αἰνείᾳ, Acc. τὸν Αἰνείαν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Αἰνεία, Gen. & Dat. τοῖν Αἰνείαιν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Plur. Nom. οἱ Αἰνεῖαι, Gen. τῶν Αἰνειῶν, Dat. τοῖς Αἰνείαις, Acc. τοὺς Αἰνείας, Voc. ὦ Αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ Χρύσης, Gen. τοῦ Χρύσου, Dat. τῷ Χρύσῃ, Acc. τὸν Χρύσην, Voc. ὦ Χρύση.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Χρύσα, Gen. & Dat. τοῖν Χρύσαιν, Voc. ὦ Χρύσα.

Plur. Nom. οἱ Χρύσαι, Gen. τῶν Χρυσῶν, Dat. τοῖς Χρύσαις, Acc. τοὺς Χρύσας, Voc. ὦ Χρύσαι.

Sing. Nom. ὁ κριτής, Judex. Gen. τοῦ κριτοῦ, Dat. τῷ κριτῇ, Acc. τὸν κριτήν, Voc. ὦ κριτά.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κριτά, Gen. Dat. τοῖν κριταῖν.

Plur. Nom. οἱ ναῦται, Gen. τῶν ναυτῶν, Dat. τοῖς ναύταις, Acc. τοὺς ναύτας, Voc. ὦ ναῦται.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis desinit perpetuò in ων, In prima autem & secunda declinatione semper circumflectitur in ultima.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus habet semper subscriptum, scilicet ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo subjecto.

Quædam nomina in ας Doricè declinata formant Gen. in α, ut ὁ Θωμᾶς, τοῦ Θωμᾶ.

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus idem est cum Nominativo, & Poeticè sæpe usurpatur pro Nominativo.

Nomina in
της, ut [illegible] consiliarius,
Gentilia, ut Σκύθης Scytha,
Poëtica in της, ut κυνώπης impudens,
Composita à πωλῶ vendo, μετρῶ metior, τρίβω tero,
formant vocativum in α brevi, ut ὦ κυνῶπα, ὦ Σκύθα.

Secunda Declinatio

Duas complectitur terminationes, α & η, generis fœminini; ut ἡ μοῦσα, musa, ἡ τιμή, honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Voc. ὦ μοῦσα.
Dual. Nom. & Acc. τὰ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν, Voc. ὦ μούσα.
Plural. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.
Sing. Nom. ἡ [illegible], Gen. τῆς [illegible], Dat. τῇ [illegible], In reliquis, ut μοῦσα.
Sing. Nom. ἡ θάλασσα, Gen. τῆς θαλάσσης, Dat.

τῇ θαλάσσῃ, Acc. τὴν θάλασσαν, Voc. ὦ θάλασσα.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ θαλάσσα, Gen. & Dat. ταῖν θαλάσσαιν.
Plur. Nom. αἱ θάλασσαι, Gen. τῶν θαλασσῶν, Dat. ταῖς θαλάσσαις, Acc. τὰς θαλάσσας, Voc. ὦ θάλασσαι.
Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.
Dual. Nom. & Acc. τὰ τιμὰ, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν, Voc. ὦ τιμά.
Plural. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαί.
Sing. Nom. ἡ λύπη, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λύπα, Gen. & Dat. ταῖν λύπαιν.
Plural. Nom. αἱ λῦπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λῦπαι.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum, faciunt genitivum in ας, & Dativum in ᾳ: ſic Ἀθηνᾶ, Minerva, Ναυσικᾶ, Nauſica, μνᾶ mina, contracta ex Ἀθηνάα. Ναυσικάα. μνάα. A purum dicitur cum vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina ſecundæ Declinationis in Dativo & Accuſativo ſingulari patiuntur Metaplaſmum, ut ἀλκὶ pro ἀλκῇ robori; & plurima augentur ſyllabis φι & φιν, ut θύρῃφι janua, θύρῃφιν.

Tertia Declinatio

Duas continet terminationes, ος & ον. ος maſculini, fœminini, & communis; & ον neutrius: ut ὁ λόγος ſermo, τὸ ξύλον lignum.
Sing. Nom. ὁ λόγος, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.
Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν, Voc. ὦ λόγω.

Plural.

Plur. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ὁ καρπός, Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.

Dual. N. A. Vo. τὼ καρπὼ, Gen. Dat. τοῖν καρποῖν.

Plural. Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρποὺς, Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ ἄγγελος, Gen. τοῦ ἀγγέλου, Dat. τῷ ἀγγέλῳ, Acc. τὸν ἄγγελον, Voc. ὦ ἄγγελε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἀγγέλω; Gen. Dat. τοῖν ἀγγέλοιν.

Plur. Nom. οἱ ἄγγελοι, Gen. τῶν ἀγγέλων, Dat. τοῖς ἀγγέλοις, Acc. τοὺς ἀγγέλους, Voc. ὦ ἄγγελοι.

Nomina contracta [illegible], *tertiæ Declinationis.*

Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόε, νοῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ νόω, νῷ cum iota, Gen. Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plur. Nom. οἱ νόοι, νοῖ Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς νόους, νοῦς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen τοῦ ξύλου Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc. ὦ ξύλω.

Plural. Nom. τὰ ξύλα, Gen τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις Acc. τὰ ξύλα.

Poëticè Dativum & Accusativum singularis & Dativum pluralis mutantur per Metaplasmum; ut παρθένι pro παρθένῳ, ἄστρασι pro ἄστροις, σάββασι pro σαββάτοις: pauca patiuntur Apocopen, ut [illegible] *pro* [illegible]*, laus: & nonnullis* φι *&* φιν *adjungitur, ut* στρατόφι *pro* στρατός*, exercitus.*

Quarta declinatio Atticorum propria

Duas habet terminationes, ως & ων: ως masculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ Μενέλεως, Menelaus, τὸ εὔγεων, fertile.

Sing. Nom. ὁ Μενέλεως, Gen. τοῦ Μενέλεω, Da
Μενέλεῳ, Acc. τὸν Μενέλεων, Voc. ὦ Μενέλεως.
Dual. Nom. & Acc. τὼ Μενέλεω, Gen & Dat.
Μενέλεῳν. Voc. ὦ Μενέλεω.
Plur. Nom. οἱ Μενέλεῳ, Gen. τῶν Μενέλεων, Da
Μενέλεῳς, Acc. τοὺς Μενέλεως, Voc. ὦ Μενέλ
Sing. Nom. τὸ ἀνώγεων, Gen. τοῦ ἀνώγεω, Dat. τῷ ἀνώ
Acc. τὸ ἀνώγεων, Voc. ὦ ἀνώγεων.
Dual. Nom. & Acc. τὼ ἀνώγεω. Gen. & Dat.
ἀνώγεῳν. Voc. ὦ ἀνώγεω.
Plur. Nom. τὰ ἀνώγεω, Gen. τῶν ἀνώγεων. Dat.
ἀνώγεῳς. Acc. τὰ ἀνώγεω, Voc. ὦ ἀνώγεω.

Quinque nomina hujus declinationis forma Accuſativum in ω, ut ἄθως. ἄθω, Athos mons, ἅλως, ἅλω, area, κέως, κέω, Ceos inſula, κῶς, κῶ, Co ſula, λαγὼς, λαγὼ, lepus.

[illegible] Attici ν finalem in Accuſativo [illegible] *ut ἀνώγεω pro ἀνώγεων. Unicum eſt nomen hujus De clinationis in ως, neutrius generis τὸ χρέως debi*

Quinta Declinatio imparisſyllabica.

Novem habet terminationes, quatuor vocales α, ι, υ, ω, & quinque conſonantes, ν, ρ, ς, ξ, ψ, genera verò comprehendit omnia.
Sing. Nom. ὁ τιτὰν, Gen. τοῦ τιτᾶνος, Dat. τῷ τι τᾶνι. Acc. τὸν τιτᾶνα, Voc. ὦ τιτὰν.
Dual. Nom. & Acc. τὼ τιτᾶνε, Gen. & Dat. τοῖν τιτάνοιν, Voc. ὦ τιτᾶνε.
Plur. Nom. οἱ τιτᾶνες, Gen. τῶν τιτάνων, Dat. τοῖς τιτᾶσι, Acc. τοὺς τιτᾶνας, Voc. ὦ τιτᾶνες.
Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.
Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν. Voc. ὦ σώματε.
Plur. Nom. τὰ σώματα. Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accuſativus deſinit in α.

Gravitona in ις & υς pura in genitivo, qua formant accuſativum in ιν & υν, ut ὁ ὄφις ſerpens, τὸν ὄφιν· ὁ βότρυς racemus, τὸν βότρυν.

Gravitona in ις & υς non purè declinata, utramque retinent terminationem, α & ν, ut ἡ ἔρις, contentio, τὴν ἔριδα & ἔριν· ὁ ἔπηλυς advena, τὸν ἐπήλυδα & ἔπηλυν.

Nomina in αυς & ους formant accuſativum in αυν & ουν, ut γραῦς anus, γραῦν. βοῦς bos, βοῦν, Poeticè βόα. Sed πούς pes habet πόδα, & ὀδούς dens, ὀδόντα.

Vocativus ſimilis eſt Nominativo.

Quæ declinantur per εντος in genitivo, & adjectiva in ηεις & οεις, vocativum enim formant in εν, ut ὁ τέρην, ὦ τέρεν tener; ὁ χαρίεις gratioſus, ὦ χαρίεις & ὦ χαρίεν.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ὁ μάκαρ, macer, ὦ μάκαρ & quatuor acutitona ὁ πατήρ, pater, ὁ δαήρ, levir, ἀνήρ, vir, σωτήρ, ſalvator, ὦ πάτερ, δᾶερ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in ευς & ους abjiciunt ς, ut βασιλεύς, rex, ὦ βασιλεῦ· præter πούς pes, ὦ πούς, & ὀδούς, dens, ὦ ὀδούς ad differentiam adverbii ποῦ ubi, & ὁδοῦ obiter.

Gravitona in ις & υς formant vocativum in ι & υ, ut βότρυς botrus, ὦ βότρυ. ὄφις ſerpens ὦ ὄφι, & παῖς, ὦ παῖ, puer. Excipe [illegible].

Quædam polyſyllaba compoſita in ων formant vocativum in ον, ut Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον.

De Dativo plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo ſingulari aſſumendo ς ante ι, & abjiciendo δ, θ, ντ. vel à nominativo ſingulari, addendo ι in nominibus exeuntibus

tibus

Sing. Nom. ὁ Μενέλεως, Gen. τοῦ Μενέλεω, Dat. τῷ Μενέλεῳ, Acc. τὸν Μενέλεων, Voc. ὦ Μενέλε

Dual. Nom. & Acc. τὼ Μενέλεω, Gen & Dat. Μενέλεῳν, Voc. ὦ Μενέλεω.

Plur. Nom. οἱ Μενέλεῳ, Gen. τῶν Μενέλεων, Dat. Μενέλεῳς, Acc. τοὺς Μενέλεως, Voc. ὦ Μενέ

Sing. Nom. τὸ ἀνώγεων, Gen. τοῦ ἀνώγεω, Dat. τῷ ἀνώ Acc. τὸ ἀνώγεων, Voc. ὦ ἀνώγεων.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ἀνώγεω, Gen. & Dat. τ ἀνώγεῳν, Voc. ὦ ἀνώγεω.

Plur. Nom. τὰ ἀνώγεω, Gen. τῶν ἀνώγεων, Dat. τ ἀνώγεῳς, Acc. τὰ ἀνώγεω, Voc. ὦ ἀνώγεω.

Quinque nomina hujus declinationis form Accuſativum in ω, ut ἄθως, ἄθω, Athos mons, ἕ ἕω, aurora, κέως, κέω, Ceos insula, κῶς, κῶ, Cos inſula, λαγώς, λαγῶ, lepus.

Plerique Attici ν finalem in Accuſativo remov ut ἄθω pro ἄθων. Unicum eſt nomen hujus Declinationis in ων, neutrius generis τὸ χρέων debitum

Quinta Declinatio imparisyllabica.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque conſonantes, ν, ρ, ς, ξ, ψ, quæ vero comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ Τιτάν, Gen. τοῦ Τιτᾶνος, Dat. τῷ Τιτᾶνι. Acc. τὸν Τιτᾶνα, Voc. ὦ Τιτάν.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Τιτᾶνε, Gen. & Dat. τοῖν Τιτάνοιν, Voc. ὦ Τιτᾶνε.

Plur. Nom. οἱ Τιτᾶνες, Gen. τῶν Τιτάνων, Dat. τοῖς Τιτᾶσι, Acc. τοὺς Τιτᾶνας, Voc. ὦ Τιτᾶνες.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν. Voc. ὦ σώματε.

Plur. Nom. τὰ σώματα. Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accuſativus deſinit in α.

Gravitona in ις & υς pura in genitivo, quæ formant accuſativum in ιν & υν, ut ὁ ὄφις ſerpens, τὸν ὄφιν. ὁ βότρυς racemus, τὸν βότρυν.

Gravitona in ις & υς non purè declinata, utramque retinent terminationem, α & ν, ut ἡ ἔρις, contentio, τὴν ἔριδα & ἔριν· ὁ ἔπηλυς advena, τὸν ἐπήλυδα & ἔπηλυν.

Nomina in αυς & ους formant accuſativum in αυν & ουν, ut γραῦς anus, γραῦν. βοῦς bos, βοῦν, Poeticè βόα. Sed ποῦς pes habet πόδα, & ὀδοὺς dens, ὀδόντα.

Vocativus ſimilis eſt Nominativo.

Quæ declinantur per ντος in genitivo, & adjectiva in εις & ους, vocativum etiam formant in εν, ut ὁ ἡ τὸ τάλας, ὦ τάλαν miſer; ὁ χαρίεις gratioſus, ὦ χαρίεν & ὦ χαρίεις.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ & quatuor ſequentia: ὁ πατὴρ, pater, ὁ δαὴρ, levir, ἀνὴρ, vir, σωτὴρ, ſalvator, ὦ πάτερ, δᾶερ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in ευς & ους abjiciunt σ, ut βασιλεὺς, rex, ὦ βασιλεῦ· præter ποῦς pes, ὦ ποῦς, & ὀδοὺς, dens, ὦ ὀδοὺς ad differentiam adverbii ποῦ ubi, & ὁδοῦ obiter.

Gravitona in ις & υς formant vocativum in ι & υ, ut βότρυς botrus, ὦ βότρυ. ὄφις ſerpens, ὦ ὄφι, & παῖς, ὦ παῖ, puer. Excipe Σαλαμίς.

Quædam polyſyllaba compoſita in ων formant vocativum in ον, ut Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον.

De Dativo plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo ſingulari aſſumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ντ. vel à nominativo ſingulari, addendo ι in nominibus exeuntibus in ξ, ψ, vel diphthongo: ut Ἄραψ Arabs, Ἄρ ψι· βασιλεὺς rex, βασιλεῦσι κόραξ corvus, κόρα

Cum penultima Dativi singularis sit longa positione, fit longa in Dativo plurali, addendo ι post ε, & post ο, ut τυφθέντι τυφθεῖσι, λέοντι λέουσι.

Nomina quæ Syncopen patiuntur formant dativum pluralem in ασι, ut πατὴρ πατράσι. Sed in Acc. Sing. πάτρα & μάτρα tantum leguntur, quia τρα patriam & μήτρα matricem ſignificant.

Dativus Poeticus formatur à genitivo ſingulari mutando ος in εσι vel εσσι ut ἥρωος, ἡρώεσι, ἡρώεσσι, heroi; ἔπεος, ἐπέεσσι, verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in ος additur ſyllaba φι vel φιν, ut στῆθος, pectus, στήθεσ [illegible] cura, [illegible] ſuntque indeclinabilia.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus caſibus ſingularibus: ut in Nominativo τὸ [illegible] pro [illegible], ſegmen. In genitivo [illegible] pro [illegible]. In Dativo τῇ δαῒ pro δαΐδι, pugnæ; [illegible] pro [illegible], uxori; ἱδρῷ pro ἱδρῶτι, ſudori. In Accuſativo, τὸν Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα, ἱδρῶ pro ἱδρῶτα, ſudorem. In vocativo, ὦ Λαοδάμα pro Λαοδάμαν, Laodamas; Αἶα pro Αἶαν, Ajax.

Nominibus & verbis in ι vel ε deſinentibus ν additur, ſi vocalis vel diphthongus ſequatur: ut λέουσιν [illegible]

Ut varia ſunt terminationes Nominativi, ita variæ vocales & conſonantes ſunt ante ος Genitivi, quæ hic ſubjiciuntur.

α. τὸ γράμμα, τος, litera.	εν. τὸ τέρεν, ενος, tenerum.
ι. τὸ μέλι, τος, mel.	τὸ χαρίεν, εντος, gratioſũ.
υ. τὸ γόνυ, υος, genu.	ην. ὁ Ἕλλην, ηνος, Græcus.
τὸ ἄστυ, εος, urbs.	ὁ ποιμὴν, ενος, paſtor.
ω. ἡ Λητὼ, όος, Latona.	ιν. ἡ ἀκτὶν, ῖνος, radius.
αν. ὁ παιὰν, ᾶνος, Pæan.	ον. τὸ μεῖζον, ονος, majus.
τὸ τύψαν, αντος, quod verberaverit.	τὸ τύψον, οντος, quod verberaturũ.

ουν. τὸ δίπουν, οδος, bipes.
τὸ τυψοῦν, οῦντος, verberaturum.
υν. ὁ μόσυν, υνος, turris.
τὸ ζευγνῦν, ύντος, jungens.
ων. ὁ κλὼν, ωνὸς, ramus.
ἡ χελιδὼν, όνος, hirundo.
ὁ Ξενοφῶν, ῶντος, Xenophon.
ὁ δράκων, οντος, draco.
ξ. ὁ θώραξ, ακος, thorax.
ὁ ἄναξ, ακτος, rex.
ὁ ἅρπαξ, αγος, rapax.
ἡ θρὶξ, τριχὸς, capillus.
ἡ πτέρυξ, υγος, ala.
ὁ ὄνυξ, υχος, unguis.
ἡ ἀλώπηξ, εκος, vulpes.
αρ. ἡ δάμαρ, αρτος, uxor.
τὸ ἧπαρ, ατος, hepar.
ὁ φθεὶρ, ειρὸς, pediculus.
ἡ χεὶρ, χειρὸς, manus.
ηρ. ὁ σὴρ, ηρὸς, vermis.
ὁ σωτὴρ, ῆρος, servator.
ὁ αἰθὴρ, έρος, æther.
ὁ ἀνὴρ, ἀνέρος καὶ ἀνδρὸς, vir.
ορ. τὸ ἦτορ, ορος, cor.
υρ. ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, υρος, testis.
ωρ. ὁ φὼρ, φωρὸς, fur.
ὁ Ἕκτωρ, ορος. Hector.
τὸ ὕδωρ, ατος, aqua.
ας. ὁ Αἴας, αντος, Ajax.
ὁ μέλας, ανος, niger.
ἡ μονὰς, άδος, unitas.
τὸ γῆρας, αος, senectus.
αις. ἡ δαὶς, αιτὸς, convivium.
ὁ καὶ ἡ παῖς, αιδὸς, puer, puella.
αυς. ἡ ναῦς vel νηῦς, αὸς vel νηὸς, navis.

εις. ὁ κτεὶς, ενὸς, pecten.
ὁ χαρίεις, εντος, gratus.
ἡ κλεὶς, κλειδὸς, clavis.
ευς. ὁ βασιλεὺς, έος, rex.
ης. ἡ ἐσθὴς, ῆτος, vestis.
ὁ τιμῆς, ῆντος, honoratus.
ὁ Κλήμης, εντος, Clemens.
ὁ Δημοσθένης, εος, Demosthenes.
ις. ὁ ὄφις, ιος, serpens.
ὁ Πάρις, ιδος, Paris.
ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ιθος, avis.
ος. τὸ τεῖχος, εος, murus.
τὸ τετυφὸς, ότος, verberatus.
ους. ὁ καὶ ἡ βοῦς, οὸς, bos.
ὁ πλακοῦς, οῦντος, placenta.
ὁ ὀδοὺς, όντος, dens.
ὁ ποὺς, ποδὸς, pes.
τὸ οὖς, ὠτὸς, auris.
υς. ὁ μῦς, μυὸς, mus.
ὁ πέλεκυς, εος, securis.
ἡ χλαμὺς, ύδος, chlamys.
ὁ ζευγνὺς, ύντος, jungens.
ἡ κόρυς, υθος, καὶ υος, galea.
ως. ὁ γέλως, ωτος, risus.
ἡ αἰδὼς, όος, pudor.
ὁ Τρὼς, ωὸς, Trojanus.
λς. ὁ ἅλς, ἁλὸς, sal.
ἡ ἅλς, ἁλὸς, mare.
νς. ἡ ἕλμινς, ινθος, tinea.
ρς. ὁ καὶ ἡ μάκαρς, αρος, beatus.
ψ. ὁ γὺψ, πὸς, vultur.
ὁ Ἄραψ, βος, Arabs.
ἡ κατῆλιψ, φος, scala.

Quinque

Quinque Declinationes nominum contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntur è quinta Simplicium.

Appellantur nomina contracta, quòd in illis duæ ſyllabæ contrahuntur in unam, vel Synæreſi, quæ fit, cum duæ vocales in unam ita coëunt, ut ambæ ſeruentur, ut τείχεϊ, τείχει vel Craſi, cum utraque vocalis, vel altera mutatur, ut τείχεα, τείχη.

Prima Declinatio Contractorum.

Tres continet terminationes. ης in ες maſculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ Δημοσθένης, ἡ τριήρης, triremis, ὁ ϗ ἡ ἀληθής, verus, ες & ος neutrius, ut τὸ μέλος, membrum, τὸ ἀληθές, verum.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένεος, ους, Dat. τῷ Δημοσθένεϊ, ει, Acc. τὸν Δημοσθένεα, η, Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Δημοσθένεε, η, Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, οῖν, Voc. ὦ Δημοσθένεε, η.

Plur. Nom. οἱ Δημοσθένεες, εις, Gen. τῶν Δημοσθενέων, ῶν, Dat. τοῖς Δημοσθένεσι, Acc. τοὺς Δημοσθένεας, εις, Voc. ὦ Δημοσθένεες, εις.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, Gen. τοῦ τείχεος, ους, Dat. τῷ τείχεϊ, τείχει, Acc. τὸ τεῖχος, Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. & Acc. τὼ τείχεε, τείχη, Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, οῖν, Voc. ὦ τείχεε, τείχη.

Plural. Nom. τὰ τείχεα, η, Gen. τῶν τειχέων, ῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Acc. τὰ τείχεα, τείχη. Voc. ὦ τείχεα, η.

Sing. Nom. ὁ ϗ ἡ ἀληθής, ϗ τὸ ἀληθές, Gen. τοῦ ϗ τῆς ϗ τοῦ ἀληθέος, οῦς, Dat. τῷ ϗ τῇ ϗ τῷ ἀληθέϊ, εῖ, Acc. τὸν ϗ τὴν ἀληθέα, ῆ, ϗ τὸ ἀληθές, Voc. ὦ ἀληθές, ϗ ἀληθές.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ϗ τὰ ϗ τὼ ἀληθέε, ῆ, Gen. & Dat. τοῖν ϗ ταῖν ϗ τοῖν ἀληθέοιν, οῖν, Voc. ὦ ἀληθέε, ῆ.

Plur. Nom. οἱ καὶ αἱ ἀληθέες, εῖς, καὶ τὰ ἀληθέα, ῆ. Gen. τῶν ἀληθέων, Dat. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς ἀληθέσι. Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας, εῖς, καὶ τὰ ἀληθέα, ῆ, Voc. ὦ ἀληθέες, εῖς, & neut. ἀληθέα, ῆ.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis, & composita ab Ἔτος, *in quibuſdam caſibus pariſyllabicè inflectuntur: ut* ὁ Ἀριστοφάνης, τὸν Ἀριστοφάνην, Aristophanem: ὁ ἑπταέτης, τὸν ἑπταέτην.

Nomina quæ deſinunt in ης *purum contrahuntur Atticè in accuſativo in* ᾶ, *ut* ὁ καὶ ἡ εὐφυής, *ingenioſus, Accuſ.* τὸν καὶ τὴν εὐφυέα, εὐφυᾶ.

Secunda declinatio

Duas habet terminationes; ις maſculini & fœminini generis, ut ὁ ὄφις ſerpens, ἡ πόλις civitas; & ι neutris, ut τὸ σίναπι ſinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφεως, Dat. τῷ ὄφεϊ, ὄφει, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφεε, Gen. & Dat. τοῖν ὀφέοιν, Voc. ὦ ὄφεε.

Plur. Nom. οἱ ὄφεες, ὄφεις, Gen. τῶν ὀφέων, Dat. τοῖς ὄφεσι, Acc. τοὺς ὄφεας, ὄφεις, Voc. ὦ ὄφεες, ὄφεις.

Sing. Nom. τὸ σίναπι, Gen. τοῦ σινάπεως, Dat. τῷ σινάπεϊ, πει, Acc. τὸ σίναπι, Voc. ὦ σίναπι.

Dul. Nom. & Acc. τὼ σινάπεε, Gen. & Dat. τοῖν σιναπέοιν, Voc. ὦ σινάπεε.

Plural. Nom. τὰ σινάπεα, σινάπη, Gen. τῶν σιναπέων, Dat. τοῖς σινάπεσι, Acc. τὰ σινάπεα, πη, Voc. ὦ σινάπεα, πη.

Regula.

Caſus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis ultima ſit longa.

Tertia Declinatio

Unicam habet terminationem, generis maſculini tantum, in ευς, ut βασιλεύς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεύς, Gen. τοῦ βασιλέος, Dat. τῷ βασιλέϊ, λεῖ, Acc. τὸν βασιλέα. Voc. ὦ βασιλεῦ.
Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν, Voc. ὦ βασιλέε, λῆ.
Plural. Nom. οἱ βασιλέες, λεῖς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Quarta Declinatio

Duas habet terminationes, ως & ω, generis fœminini tantum, ut ἡ Λητώ, Latona, ἡ αἰδώς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ Λητώ, Gen. τῆς Λητόος, οῦς, Dat. τῇ Λητόϊ, οῖ, Acc. τὴν Λητόα, ώ, Voc. ὦ Λητοῖ.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Λητώ, Gen. & dat. ταῖν Λητοῖν, Voc. ὦ Λητώ.

Plural. Nom. αἱ Λητοί, Gen. τῶν Λητῶν, Dat. ταῖς Λητοῖς, Acc. τὰς Λητούς, Voc. ὦ Λητοί.

Numerus ſingularis tantum in hac Declinatione contrahitur: Numerus Dualis & Pluralis ſequuntur formam tertiæ Declinationis ſimplicium.

Vocativus ſingularis ſimilis eſt Dativo, qui deſinit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, & ρας, generis neutrius, ut τὸ κρέας, caro, τὸ κέρας, cornu.

Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.

Dual. Nom. & Acc. τὼ κέρατε, κέραε, κέρα, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν, Voc. ὦ κέρατε, κέραε, κέρα.

Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Voc. ὦ κέρατα, κέραα, κέρα. Contractio fit tollendo τ, ut κέρας, κέρατος, κέραος.

Nomina Anomalia quæ contrahuntur, ſunt vel

Ὁλο-παθῆ, quæ contrahuntur in omnibus, ut

1 ῥόος ῥοῦς fluxus, πλόος πλοῦς navigatio, ἁπλόος ἁπλοῦς ſimplex; διπλόος διπλοῦς duplex, [illegible] ſalvus, σῶς Acc. & σῶν Acc.

2 χρύσεος χρυσοῦς aureus, ἀργύρεος ἀργυροῦς, argenteus, χάλκεος χαλκοῦς æneus, & conſimilibus in εος.

3 [illegible], [illegible], [illegible], πλακόεις, πλακοῦς, πλακόεντος, πλακοῦντος, placenta.

4 [illegible] honor [illegible]

5 In [illegible] cor, & [illegible] παῖς παιδός, ὁ παῖς, puer.

6 [illegible]

7 [illegible] Οἰδίπους, Οἰδίποδος, Οἰδιπόδης, Οἰδιπόδαο, Oedipus. Item [illegible], Gen. [illegible], Dat. [illegible].

Ὀλιγο-παθῆ, quæ paucioribus caſibus contrahuntur: ea ſunt vel

1 Subſtantiva Barytona in υς, quæ contrahuntur in Nominativo, Accuſativo & Vocativo plurali in υς, ut ἐρινύες ἐρινῦς, furiæ.

2 Imparisſyllabica in υς, quæ contrahuntur in Nominat. Accuſ. & Voc. plur. in ῦς, ut βόες boves βοῦς, Dor. βῶς.

3 Adjectiva in υς, quorum maſculina in Dat. ſingulari, Nominat. Accuſ. & Voc. plu. contrahuntur more primæ Declinationis contractorum, ut [illegible].

4 Comparativa, quæ contrahuntur in Acc. ſingulari, Nominat. Acc. & Voc. plurali; ut Accuſ. μείζονα, μείζοα, μείζω, Nom. μείζονες, μείζοες, μείζους. Acc. μείζονας, μείζοας, μείζους, Voc. τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω.

Heteroclita.

Heteroclita ſunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In ſingulari numero generis ſunt maſculini, in plurali neutrius, δεσμὸς vinculum, τὰ δεσμά, ἐρετμὸς remus, τὰ ἐρετμά, ζυγὸς jugum, τὰ ζυγά, κύκλος circulus, τὰ κύκλα, λύχνος lucerna, τὰ λύχνα, μοχλὸς vectis, τὰ μοχλά, νῶτος dorſum, τὰ νῶτα, σταθμὸς ſtatio, τὰ σταθμά, τράχηλος collum, τὰ τράχηλα.

In ſingulari numero generis fœminini, in plurali neutrius ſunt, ἡ κέλευθος via, τὰ κέλευθα, ὁ δίφρος currus, τὰ δίφρα quibus addi poteſt, ὁ καὶ ὁ τάρταρος, τὰ τάρταρα.

Quatuor ſingulari numero generis ſunt fœminini, duali verò maſculini; ut ἡ γυνὴ mulier, τὼ γυναῖκε. ἡ ὁδὸς via, τὼ ὁδὼ, cum compoſitis, ἡ πόλις civitas, τὼ πόλεε, ἡ χεὶρ manus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita caſibus.

Aptóta ſunt
- Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμα, domus; βρῶ pro βρῶμα, nutrimentum.
- Omnes numeri à quatuor.
- Poëtica in φι & φιν.
- Similiter βρέτας ſtatua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ ſomnium, δέπας poculum, ὄφελος utilitas σέλας lumen, νῶκαρ torpor, δῶς donum, &c.

Monoptóton tantùm unum eſt, ὦ τάν, ὁ amice, vel amici, ab ἔτης.

Diptóta, ἄμφω, ἀμφοῖν· οἱ φθοῖες, τοὺς φθοῖας, placentæ: ἄττα pro ἅτινα, quædam; Nominat. & Accuſat. plural.

Triptóta

Triptota, ἀλλήλων, λοιν, λοιν· ἀλλήλοις, αις, οις· ἀλλήλους, λας, λα) τοῦ ἀρνὸς, τὸν ἄρνα, οἱ ἄρνες, τῶν ἀρνῶν, agnus. His addo sanctum nomen Ἰησοῦς, Ἰησοῦ, Ἰησοῦ, Ἰησοῦν, Ἰησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in ῦς, ut ὁ [illegible], baculus, Gen. τοῦ ῦ, Dat. τῷ ῦ, Acc. τὸν ῦν.

Vocativo carent Indefinita & interrogativa.

Heteroclita numero.

Plurali carent, ἡ ἅλς mare, γῆ terra, ὁ ἀὴρ aër, τὸ πῦρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria.

Singulari carent, ἄλφιτα, ἐπιτήδεια, μέγαρα, Ἀθῆναι, Θῆβαι, ὀνείρατα, & feſta deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclita Declinatione.

Quædam ſunt neutra in αρ quæ à nominibus in ας genitivum mutuantur; ut φρέαρ puteus, ἧπαρ jecur, ὕδωρ aqua, ἦμαρ dies, Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἤματος. His addi poteſt γάλα lac, γάλακτος, γυνὴ mulier, γυναικός.

Redundantia in Nominativo.

Ζεὺς, Jupiter, decem habet rectos; Δεὺς, Βδεὺς, Ζὴν, Ζὰν, Ζὴς, Ζὰς, Δὶς, Δὴν, Δὰν, Gen. Ζηνὸς vel Διὸς, Dat. Ζηνὶ vel Διῒ, Acc. Ζῆνα vel Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. Τὸ κάρα, κάρηνον, κὰρ, indeclinabile: κρᾶς, κρατὸς, κράας, κράατος, caput: ὁ υἱὸς, τοῦ υἱοῦ, ὁ υἱεὺς, τοῦ υἱέως, ὁ υἶις, τοῦ υἷος, υἱδεὺς, filius: ἡ ναῦς, νηῦς, navis Gen. ναὸς & νηὸς: μάκαρ, μάκαρς, μακάριος, fœlix: ἡ ἀκτὶς ϗ ἀκτὴν, radius: ὁ δεῖπνος, ϗ τὸ δεῖπνον, cœna: ὁ δένδρος, ϗ τὸ δένδρον, lignum: μάρτυς, μάρτυρ, μάρτυρος, teſtis: ὁ σκότος, ϗ τὸ σκότος, tenebræ: ὁ ἔλεος, ϗ τὸ ἔλεος, miſericordia: τὸ δάκρυ ϗ δάκρυον, lachryma.

Redundantia Genitivo.

Δάρης, ὁ Δάρης, Δάρεως, Δάρητος, Dares: γόνυ, γούνατος, γόνατος, genu: ὁ λᾶας, lapis, λάαος, [illegible] λᾶος· ὁ λᾶς, τοῦ λᾶος, ὁ λᾶας, τοῦ λᾶαντος· λᾶος τοῦ λάου· [illegible] λᾶος· ὁ λᾶς, τοῦ λᾶος. Μίνως, Μίνωος, Μίνω, Minoa: γάλως, γάλωος. At [illegible] δόρυ haſta, δόρατος & δουρὸς per Metatheſin & [illegible], [illegible], Poet. [illegible] [illegible] δόρυ, δουρὸς, δούρατος, δούρα.

De Patronymicis.

Patronymicum eſt, quod vel à patre, vel ab alia quapiam ſuæ familiæ perſona derivatur.

Patronymica

- **Maſculina deſinunt vel**
  - *In* ιδης, *quæ fiunt à genitivo primitivorum mutando terminationem in* ιδης, *ut* Πηλεὺς, Πηλέος, Πηλεΐδης, *per Syncopen* Πηλείδης, *per Epentheſin* Πηληϊάδης, *&* Ionicè *prod.*
  - *In* αδης, *cum nomen ſit vel primæ declinationis, ut* Βορέας, Βορεάδης *vel deſinat purè, ut* Ἥλιος, Ἡλιάδης.
- **Fœminina deſinunt vel**
  - *In* ις *vel* ας, *quæ fiunt à Maſculinis removendo* δη, *ut* Νηρεΐδης, Νηρηΐς· Ἡλιάδης, Ἡλιάς.
  - *In* ινη *vel* ιωνη, *quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando ultimam ſyllabam in* ινη *vel* ιωνη, *ut* Ἀδραστος, Ἀδραστίνη, Ἀδραστιώνη· Ἰκάριος, Ἰκαρίνη, Ἰκαριώνη.

Patronymica Ionica deſinunt in ιων, *ut* Κρονίων, Πηλείων, Ἀτρείων.

Diminutiva varias habent terminationes.
- in Masc.
  - ιον, μωρίον, ſtulculus.
  - αξ, λίθαξ, lapillulus.
  - ισκος, νεανίσκος, juvenis.
  - λος, ναυτίλος, nautila.
- in Fœm.
  - ις, κρηνίς, fonticulus.
  - ισκη, παιδίσκη, puellula.
  - νη, πολίχνη, urbecula.
- Neutra in
  - ιον, γνωμίδιον, ſententiola;
  - πολίχνιον, urbecula.

Poſſeſſiva terminantur in
- κος, ut μουσικός, muſicus, à μοῦσα.
- ιος, ut οὐράνιος, cœleſtis, ab οὐρανός.
- νος, ut ἀνθρώπινος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ειος, ut ἀνθρώπειος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ώδης, ut λιθώδης, lapidoſus, à λίθος.
- ος purum, ut πατρῷος paternus, à πατήρ.

Adjectiva.

Adjectiva in ος purum & ρος faciunt fœmininum per α, reliqua per η, ut ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, ſanctus: ἀνθηρός, ἀνθηρά, ἀνθηρόν, floridus: excipitur ὄγδοος, όη, οον, octavus.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per ο, ἄλλος, τηλικοῦτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος & tria pronomina, οὗτος, αὐτός, ἐκεῖνος.

Adjectiva in {ύς, εις, οῦς} formant fœmin. per {εῖα, εσσα, ῆ} neutrum per {ύ, εν, οῦν}

ut
- ὀξύς, ὀξεῖα, ὀξύ, acutus.
- χαρίεις, χαρίεσσα, χαρίεν, gratioſus.
- ἁπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, ſimplex.

Excipe πολύς, πολλή, πολύ. Acc. πολύν, πολλήν, πολύ Poët. πολλόν, Gen. πολέος, Dat. πολέι. Plural. Nom. πολέες, Ge. πολέων, Dat. πολέσι, Ac. πολέας.

Adjectiva in ας habent fœmininum in α, neutrum in αν, ut πᾶς, πᾶσα, πᾶν omnis. Sed μέγας, μεγάλη, μέγα, Gen. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, Dat. μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ, Acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα. μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, Gen. μέλανος, μελαίνης, μέλανος. τάλας, τάλαινα, τάλαν, miſer, Gen. τάλανος, ταλαίνης, τάλανος.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, Dat. παντὶ, πάσῃ, παντὶ, Acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. πάντε, πάσα, πάντε, Gen. & Dat. πάντοιν, πάσαιν, πάντοιν.

Plural Nom. πάντες, πᾶσαι, πάντα, Gen. πάντων, πασῶν, πάντων, Dat. πᾶσι, πάσαις, πᾶσι, Acc. πάντας, πάσας, πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera & duas terminationes declinata deſinunt in { ης, ις, υς, ους, ην, ων } & formant neutrum per { ες, ι, υ, ουν, εν, ον }

ut { ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, verus.
ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, καὶ τὸ εὔχαρι, gratioſus.
ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ, ſine lachrymis.
ὁ καὶ ἡ πολύπους, καὶ τὸ πολύπουν, multipes.
ὁ καὶ ἡ τέρην, καὶ τὸ τέρεν, tener.
ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, καὶ τὸ εὔδαιμον, felix. }

Sic, ὁ καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τὶ, aliquis, Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ τινὸς, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ τινὶ, Acc. τὸν καὶ τὴν τινὰ, καὶ τὸ τὶ, &c. τίς, τί, τίνος, quis, quæ, quid?

Quædam ſunt trium generum, ut ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ μάκαρ felix, ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ ἅρπαξ rapax.

Numeralia.

Numeralia quædam ſunt ordinalia, quædam cardinalia.

Cardinalia ſunt, εἷς unus, δύο vel δύω duo, τρεῖς tres, τέσσαρες quatuor, quæ ſic inflectuntur.

Maſculino εἷς ἑνὸς ἑνὶ ἕνα unus.

Fœminino μία μιᾶς μιᾷ μίαν una.

Neutro ἓν ἑνὸς ἑνὶ ἓν unum.

Eodem modo declinantur compoſita ab εἷς, οὐδεὶς & μηδεὶς nemo, nullus, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδὲν, μηδὲν.

Δύο, Atticè δύω duo, Genitivo & dativo δυοῖν & δυεῖν Atticè, Dativo δυσὶ Poëticè.

Sed δύο omnium generum & omnium caſuum eſſe obſervatur.

Plur. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς τρισὶ, Acc. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία. tres.

Plur. οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, Gen. τῶν τεσσάρων, Dat. τοῖς τέσσαρσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor uſq; ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε quinque, ἓξ ſex, ἑπτὰ ſeptem, ὀκτὼ octo, ἐννέα novem, δέκα decem, ἕνδεκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς tredecim, δεκατέσσαρες quatuordecim, δεκαπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἴκοσι εἷς viginti unus, εἰκοσιδύο viginti duo, &c. τριάκοντα triginta, τεσσαράκοντα quadraginta, πεντήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα ſexaginta, ἑβδομήκοντα ſeptuaginta, ὀγδοήκοντα octoginta, ἐννενήκοντα nonaginta, ἑκατὸν centum. Quæ numerum centenarium ſequuntur declinabilia ſunt, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducenta, τριακόσιοι trecenti. τετρακόσιοι quadringenti, πεντακόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι ſexcenti. ἑπτακόσιοι. ὀκτακόσιοι, ἐννακόσιοι. χίλιοι mille, δισχίλιοι bis mille, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, &c. μύριοι decies mille, δισμύριοι, τρισμύριοι & ſic deinceps, &c.

Ordinalia ſunt quæ interrogationi πόσος, quotus, aptè reſpondent; ut πρῶτος primus. δεύτερος ſecundus, τρίτος tertius, τέταρτος quartus, πέμπτος quintus, ἕκτος ſextus, ἕβδομος ſeptimus, ὄγδοος octavus, ἔνατος nonus, δέκατος decimus, ἑνδέκατος undecimus, δωδέκατος duodecimus, τρισκαιδέκατος decimus tertius, τεσσαρεσκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς vigeſimus, εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δὲ τρίτος, &c. τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐνενηκοστὸς, ἑκατοστὸς centeſimus, διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, milleſimus, δισχιλιοστὸς bis milleſimus, &c. μυριοστὸς, decies milleſimus, δισμυριοστὸς vicies milleſimus, &c. Præterea ſunt nomina dialia, quæ dierum ordinem ſignificant, τριταῖος, tertianus, τεταρταῖος quartanus, &c. id eſt erumpens, aut aliquid agens die 3, 4, &c.

Græci numeros his literis exprimunt.

α 1. β 2. γ 3. δ 4. ε 5. ϛ 6. ζ 7. η 8.
θ 9. ι 10. ια 11. ιβ 12. ιγ 13. ιδ 14. ιε 15.
ιϛ 16. ιζ 17. ιη 18. ιθ 19. κ 20. λ 30. μ 40.
ν 50. ξ 60. ο 70. π 80. ϙ 90. ρ 100. σ 200.
τ 300. υ 400. φ 500. χ 600. ψ 700. ω 800.
ϡ 900. ͵α 1000.

Comparatio Nominum.

Adjectiva in ος formant comparativum mutando ς in τερος, & ſuperlativum in τατος.

ut { ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.
ἐνδόξη, ἐνδοξοτέρα, ἐνδοξοτάτη.
ἔνδοξον, ἐνδοξότερον, ἐνδοξότατον.

Quæ penultimam habent brevem, mutant ο in ω in comparativo & ſuperlativo, ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens, prudentior, prudentiſſimus. Excipe κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus: στενὸς, στενότερος, στενότατος, anguſtus.

Reliqua adjectiva comparantur per έστερος & έστατος.

τος· sed in ας per άντερος & άντατος· in υς ſæpe per ίων & ιστος, ut

Θετικὸν Poſitivus	συγκριτικὸν Comparativus	ὑπερθετικὸν Superlativus.
In ων σώφρων,	σωφρονέστερος,	σωφρονέστατος, modeſtus.
ας, μέλας,	μελάντερος	μελάντατος, niger.
εις, χαρίεις,	χαριέστερος	χαριέστατος, gratioſus.
ης, εὐσεβὴς,	εὐσεβέστερος,	εὐσεβέστατος, religioſus.
ους, ἁπλοῦς	ἁπλούστερος,	ἁπλούστατος, ſimplex.
υς, ἡδὺς,	ἡδύτερος & ἡδίων,	ἡδύτατος & ἥδιστος lætus.

Comparatio irregularis.

Bonus Ἀγαθὸς Ἐσθλὸς Καλὸς
- ἀμείνων, melior
- ἀρείων
- βελτίων vel βέλτερος
- κρείττων vel κρείσσων
- λωΐων vel λωΐτερος, λῴων
- καλλίων
- φέρτερος

- optimus.
- ἄριστος.
- βέλτιστος.
- κράτιστος.
- λῷστος.
- κάλλιστος.
- φέριστος & φέρτατος.

Malus Κακὸς
- κακώτερος
- κακίων
- χείρων
- χερείων

Pejor { κάκιστος, χείριστος } peſſimus.

Parvus Μικρὸς
- μικρότερος
- μείων minor
- ἥττων, ἥσσων
- ἐλάττων, ἐλάσσων

μικρότατος, minimus. ἐλάχιστος.

Μέγας, μείζων & μέζων, μέγιστος, magnus, major, maximus.
Αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος, turpis.
Ἐχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος, inimicus.
Ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος, facilis.
Πολὺς, πλείων & πλέων, πλεῖστος, multus.
Φίλος, φίλτερος, φίλτατος, Poet. amicus.

Attici formant multa per έστερος & έστατος, & nonnulla per ίστερος & ίστατος, à poſitivis in ος.

Λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax.
Ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος vel ὀλίγιστος, paucus, &c.

Comparantur etiam
- Subſtantiva: ut
  - κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδισ
  - κῦδος gloria, κυδίων, κύδιστος.
- Pronomen: αὐτὸς, αὐτότατος.
- Verbum:
  - Βάλλω, βαλλέτερος, βάλτατος.
  - Φέρω, φέρτερος, φέρτατος & ſyncopen φέρισ
- Adverbia:
  - Ἄνω ſupra, ἀνώτερος, ἀνώτατος.
  - Μάλα valde, μᾶλλον, μάλιστα.
  - Κάτω infra, κατώτερος, κατώτατος.
  - Πόῤῥω longè, πορρώτερος, πορρώτατος.
  - Πέραν ultra, περαίτερος, περαίτατος.
  - Ἔξω extra, ἐξώτερος, ἐξώτατος.
  - Ἐγγὺς propè, ἐγγύτερος, ἐγγίων, ἐγγύτατος vel ἔγγιστος.
- Præpoſitiones:
  - Ὑπὲρ ſuper, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος per Sync. ὕπατος.
  - Πρὸ ante, πρότερος, πρότατος, πρώτατος, πρῶτος.
- Participium:
  - Ἐῤῥωμένος robuſtus, ἐῤῥωμενέστερος, ἐῤῥωμενέστατος.

Pronomina.

Pronomina primitiva ſunt ἐγὼ ego, σὺ tu, οὗ ſui.

Poſſeſſiva ſunt ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὃς, vel ἑὸς ſuus νωΐτερος noſter duorum, σφωΐτερος veſter duorum, ἡμέτερος noſter, ὑμέτερος veſter, σφέτερος ſuus.

Demonſtrativa ſunt ὅδε & ἐκεῖνος ille.

Relativum unum αὐτὸς ipſe.

Compoſita ſunt, ἐμαυτοῦ meipſius, σεαυτοῦ tuiipſius, ἑαυτοῦ ſuiipſius.

Ἐγὼ ego.

Sing. Nom. ἐγὼ Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμὲ, & per Aphæreſin, μοῦ, μοὶ, μέ.
Dual. Nom. & Acc. νῶϊ, νὼ, Gen. & Dat. νῶϊν, νῷν.
Plural. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

[illegible]

Sing. σὺ, σοῦ, σοί, σέ. Dual. σφῶϊ, σφῷν, σφῶϊν, σφῷν. Plural. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

Sing. Nom. caret. Gen. οὗ, οἷ, vel ἑοῦ, ἕ. Dual. σφωέ, σφῷ, σφωΐν, σφῶν. Plural. σφεῖς, σφῶν, σφίσιν, σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina secundæ & tertiæ Declinationis inflectuntur.

ἐμός, ἐμή, ἐμόν.
ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον.
νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον.
σὸς vel τεός, σὴ vel τεή, σὸν vel τεόν.
σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον.
ὃς vel ἑός, ἣ vel ἑή, ὃν vel ἑόν.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον.

ὅδε, ἥδε, τόδε.
ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο.
αὐτός, αὐτή, αὐτό.
ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ.
σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ.
ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Sing. Nom. οὗτος, αὕτη, τοῦτο. Gen. τούτου, ταύτης, τούτου. Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ. Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τούτω, ταύτα, τούτω. Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν.

Plural. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. Gen. τούτων. Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις. Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur ἐκεῖνος.

Pronomina composita quæ carent Nominativo.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ. Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ. Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Pronomen infinitum δεῖνα.

Ὁ δεῖνα vel δεῖς, τοῦ δεῖνος & δεῖνατος, τῷ δεῖνι & δεῖνατι, τὸν δεῖνα.

Ἡ δεῖνα, τῆς δεῖνος, τῇ δεῖνι, τὴν δεῖνα.

Τὸ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸ δεῖνα.

Verbum.

Conjugationes συζυγίαι ſunt tredecim; ſex Ba
tonorum, tres Contractorum, quatuor Verbor
in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent acc
in ultima, qui non appingitur, ſed intelligitur,
accentus ſit in penultima.

Conjugationes verborum dignoſcuntur per lit
Characteriſticas, quæ figurativæ, vel indices app
lantur.

Litera Characteriſtica eſt, quæ præcedit ω vel ομ
Sed in πτ, κτ, μν, prior litera eſt Characteriſtic

Characteriſticæ Conjugationis

Primæ	π τέρπω	τέρψω	τέτερφα	Delect
	β λείβω Fu.	λείψω Præt.	λέλειφα	Stillo
	φ γράφω ψω	γράψω φα	γέγραφα	Scribo.
	πτ τύπτω	τύψω	τέτυφα	Verber
Secundæ	κ πλέκω	πλέξω	πέπλεχα	Plico.
	γ λέγω Fu.	λέξω Præt.	λέλεχα	Dico.
	χ βρέχω ξω	βρέξω χα	βέβρεχα	[illegible]
	κτ τίκτω	τέξω	τέτεχα	Pario.
Tertiæ	τ ἀνύτω Fut.	ἀνύσω Præt.	ἤνυκα	Perfici
	δ ᾄδω σω	ᾄσω κα	ᾖκα	Cano.
	θ πλήθω	πλήσω	πέπληκα	Impleo
Quartæ	σσ πλάσσω Fu.	πλάσω Præt.	πέπλακα	Fingo.
	ττ ὀρύττω σω &	ὀρύξω κα &	ὤρυχα	Fodio.
	ζ φράζω ξω	φράσω χα &	πέφρακα	Dico.
Quintæ	λ ψάλλω	ψαλῶ	ἔψαλκα	Pſallo.
	μ νέμω	νεμῶ	νενέμηκα	Diſtrib.
	ν φαίνω Fu.	φανῶ Præt.	πέφαγκα	Oſtendo.
	ρ σπείρω ῶ	σπερῶ κα	ἔσπαρκα	Sero.
	μν τέμνω	τεμῶ	τετέμηκα	Scindo.

Sextæ ω purum, τίω. Fut. τίσω. Præt. τέτικα. Honoro.

* Nonnulla in ζω habent ξω, ut διμώζω διμώξω. & alia in σσω habent σω & ξω.

In Activo & Medio octo ſunt tempora. Præſens, Χρόνος ἐνεστώς. Præteritum imperfectum, Παρατατικός. Perfectum, Παρακείμενος. Pluſquam perfect. Ὑπερσυντελικός. Aoriſtus Primus & ſecundus, Ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος. Futurum Primum & ſecundum, Μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος. In Paſſivo additur Paulò poſt Fut. Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi Ἐγκλίσεις

Quinque, ut apud Latinos; Indicativus Ὁριστική. Imperativus Προστακτική. Optativus Εὐκτική. Subjunctivus Ὑποτακτική. Infinitivus Ἀπαρέμφατος.

Regula.

Cum prima perſona Pluralis exit in μεν, prima dualis deeſt: Cum tertia pluralis exit in σι vel σαν, tertia dualis eadem eſt cum ſecunda.

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus præſens.

S. τύπτω, τύπτεις, τύπτει· *Verbero.*
D. τύπτετον, τύπτετον·
P. τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Unde Imperfectum.

S. ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε· *Verberabam.*
D. ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην·
P. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Futurum primum.

S. τύψω, τύψεις, τύψει· *Verberabo.*
D. τύψετον, τύψετον·
P. τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Unde Aoriſtus primus.

S. ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε· *Verberavi.*
D. ἐτύψατον, ἐτυψάτην·
P. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε· *Verber*
D. τετύφατον, τετύφατον·
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde plusquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει· *Verberavera*
D. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην·
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Aoristus secundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε· *Verbera*
D. ἐτύπετον, ἐτυπέτην.
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum secundum.

S. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ· *Verber*
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον·
P. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Modus Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω· *Verber*
D. τύπτετον, τυπτέτων·
P. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Aoristus primus.

S. τύψον, τυψάτω· *Verberato tu*
D. τύψατον, τυψάτων·
P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoristus secundus.

S. τύπε, τυπέτω· *Verberato tu*
D. τύπετον, τυπέτων·
P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. τέτυφε, τετυφέτω· *Verberaueris*
D. τετύφετον, τετυφέτων·
P. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Modu

Modus Optativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι *Verberarem.*
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι *Verberem.*
D. τύψοιτον, τυψοίτην
P. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoriſtus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι *Verberaverim.*
D. τύψαιτον, τυψαίτην
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoriſtus Æolicus Atticis uſitatiſſimus.

S. τύψεια, τύψειας, τύψειε *Verberaverim.*
D. τυψείατον, τυψειάτην
P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι *Verberaviſſem*
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι *Verberaverim.*
D. τύποιτον, τυποίτην
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum ſecundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ *Verberem.*
D. τυποῖτον, τυποίτην
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Modus Subjunctivus.

Præſens & imperfectum, ἐὰν

S. τύπτω, τύπτῃς, * τύπτῃ *Si verberem, vel*
D. τύπτητον, τύπτητον *verberarem.*
P. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

** Iones addunt ει tertiis perſonis ſingularibus, ut τύπτῃσι pro τύπτῃ.*

Aoristus Primus, idem.

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ. Si verberavero.
D. τύψητον, τύψητον.
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus, idem.

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ. Si verberavero.
D. τύπητον, τύπητον.
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & plusquam perf. idem.

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ. Si verberaverim.
D. τετύφητον, τετύφητον.
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus infinitivus.

Præsens & Imperf. τύπτειν.
Futurum primum, τύψειν.
Aoristus primus, τύψαι.
Perfect. & plusquam, τετυφέναι.
Aoristus secundus, τυπεῖν.
Futurum secundum, τυπεῖν.

Participium.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. *Verberans.*
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος. *Verberaturus.*
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoristus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος.
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfectum & plusquam perf.

M. ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος· *Qui verberavit.*
F. ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας·
N. τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Aoristus secundus.

M. ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος· *Qui verberavit.*
F. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης·
N. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος·

Futurum secundum.

M. ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος· *Verberaturus.*
F. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης·
N. τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

Cognata tempora in voce Activa.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Praes.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Plusq.	ἐτετύφειν					
Fut.α	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor.α	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor.β	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut.β	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Praes.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Plusq.	ἐλελέχειν					
Fut.α	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor.α	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Aor.β	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut.β	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	πείθω	πεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικώς
Plusq.	ἐπεπείκειν					
Fut. α	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. α	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor. β	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθών
Fut. β	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imperf.	ἔφραζον					
Perf.	πέφρακα	πέφρακε	πεφράκοιμι	πεφράκω	πεφρακέναι	πεφρακώς
Plusq.	ἐπεφράκειν					
Fut. α	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor. α	ἔφρασα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Aor. β	ἔφραδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φραδεῖν	φραδών
Fut. β	φραδῶ		φραδοῖμι		φραδεῖν	φραδῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	σπείρω	σπεῖρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imperf.	ἔσπειρον					
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκώς
Pluſq.	ἐσπάρκειν					
Fut. α	σπερῶ		σπεροῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor. α	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Aor. β	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρών
Fut. β	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	ἀκούω	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imperf.	ἤκουον					
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἠκούκοιμι	ἠκούκω	ἠκουκέναι	ἠκουκώς
Pluſq.	ἠκούκειν					
Fut. α	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor. α	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκοῦσαι	ἀκούσας
Aor. β	ἤκουον	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκουεῖν	ἀκουών
Fut. β	ἀκουῶ		ἀκουοῖμι		ἀκουεῖν	ἀκουῶν.

Temporum Formatio.

Præsens.

Præsens est thema & fundamentum reliquorum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum.

Augmentum est duplex; Syllabicum, αὔξησις συλλαβική, & temporale, χρονική. Syllabicum augmentum est ε, cum verbum incipiat à consonante; tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Plusquamperfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo, modi indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η, ut ἔμελλον ἤμελλον futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ω Attici præfigunt ε, ut ὁράω, ἑώραον, videbam.

Iones præponunt ε Aoristis sive à vocali, sive à diphthongo incipientibus, ut ἔειπα pro εἶπα dixi.

Si verbum incipiat à ρ, geminatur ρ post ε, ut ῥίπτω, ἔρριπτον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cum verbum incipit à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt α, ε, ο. α & ε mutantur in η, ut ἀκούω, ἤκουον, audiebam; ἐλεύθω, ἤλευθον, veniebam; & ο in ω, ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt, αι, οι, αυ. αι mutatur in ῃ, ut αἴρω, ᾖρον, tollebam; αυ in ηυ, ut αὐξάνω, ηὔξανον, augebam; οι in ῳ, ut [illegible], [illegible].

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit in initio omnium temporum.

Immutabiles

Vocales
η, ἤχεω, ἤχεον, ſono ſonabam.
ι, ἰξεύω, ἴξευον, viſco aves capio.
υ, ὑβρίζω, ὕβριζον, injuriâ afficio.
ω, ὠθέω, ὤθεον, impello.

Diphthongi
ει, εἰκάζω, εἴκαζον, aſſimilo.
ευ, εὐθύνω, εὔθυνον, dirigo.
ου, οὐτάζω, οὔταζον, vulnero.

Atticè tamen ει mutant in η, ηὔχετο, [illegible], [illegible], [illegible]; & εἴδω, ſcio: plusquamperfectum εἰδήειν, per ſyncopen εἴδειν, & Atticè ᾔδειν, ſciveram.

Exceptiones.

Quatuor ſunt verba incipientia ab α quæ augmentum non admittunt: ἀάζω, ſpiro: ἀΐω, audio: ἀηθέσσω, inſuetus ſum: ἀηδίζομαι, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adſciſcunt ι, ut ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἕλκω, ἑλκύζω, traho: ἕρπω, ἑρπύζω, ſerpo: ἑστιάω, convivio excipio: ἕπομαι, ſequor: ἕω, [illegible], induo: ἑρύω, traho: [illegible], ſedeo: ἐάω, ſino: ἐθίζω, aſſuefacio: ἐργάζομαι, operor: ἕω, [illegible], quod ſervat augmentum in omnibus modis: ἔθω, aſſueſco, præteritum medium εἴωθα, interpoſito ω.

ε ante ο non mutatur, ſed ο in ω vertitur: ἑορτάζω, ἑώρταζον, feſtum celebro.

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum, ut οἰδάνω, οἴδανον, tumeo: οἰκουρέω, domum cuſtodio: οἰνίζω, in vinum verto: οἰστράω, concito: & quædam alia.

De

De Augmentis compoſitorum.

Verba habent augmentum in initio, ſi componantur vel cum

- Nomine, ut φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, philoſophor.
- Præpoſitione quæ non mutet ſignificationem verbi, ut [illegible], doceo; vel ſi ſimplex non ſit in uſu, ut ἀντιβολῶ, ſupplico, ἠντιβόλουν; [illegible], cito.
- [illegible], & α privativa particula, ut [illegible], [illegible] ſum; ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.

Augmentum eſt in medio inter præpoſitionem & verbum, ſi

- Præpoſitio mutet ſignificationem verbi, ut καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, condemno; ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυον.
- Componatur cum δυς & ευ, δυσαρεστέω, [illegible], diſpliceo; εὐεργετέω, εὐηργέτουν, beneficio; ſi conſonans vel immutabilis vocalis ſequatur, ut δυστυχέω, ἐδυστύχουν, infelix ſum.

Quædam & in principio & in medio augentur, ut ἐνοχλέω, ἠνώχλουν, turbo; ἀνορθόω, ἠνώρθουν, corrigo.

Præpoſitiones in compoſitis præfixæ vocalibus ſuam propriam vocalem amittunt, tam in præſenti, quam in præterito, ut παρακούω, παρήκουον, perperam audio.

Excipe περὶ & πρὸ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφὶ. πρὸ autem ſæpe contrahitur, ut προέχω, προὔχω, præcedo.

Præpoſitio mutat ſuam tenuem in aſpiratam, ſi verbum incipiat ab aſpirata, ut καθάπτομαι, attingo, à κατὰ & ἅπτομαι.

Regula.

Iones ex omnibus præteritis abjiciunt augmentum; ut τύψα, pro ἔτυψα.

Futurum primum.

Formatur à præsenti mutando ultimam syllabam in conjugatione	Prima	in	ψω.
	Secunda		ξω.
	Tertia		σω.
	Quarta		σω cum duplici σσ & ττω cum duplic. ττ in ξω, sed ζω in σω.
	Quinta		λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ circumflexa.
	Sexta		σω.

Regula.

Penultima futuri primi ſemper longa, niſi in quinta conjugatione, ubi ſemper brevis eſt, vel elidendo ſecundam conſonantem, ut τέμνω, τεμῶ, ſcindo; vel ſecundam vocalem diphthongi, ut φαίνω, φανῶ, oſtendo; vel breviando ancipitem, ut κρίνω, κρινῶ, judicio.

Diſſyllaba in έω, formant futurum in εύσω, ut πλέω, navigo, πλεύσω, ῥέω, fluo, ῥεύσω: præter δέω, δήσω, ligo, &c.

Tria ſunt futura quæ ſpiritum thematis non ſervant, ut θρέψω, à τρέφω, nutrio; θρέξω à τρέχω, curro; ἕξω ab ἔχω, habeo, ob differentiam Adverbii ἔξω, extra.

In polyſyllabis quartæ conjugationis Attici tollunt σ, & circumflectunt ῶ, ut νομίζω, νομιῶ, arbitror; βαδίζομαι, βαδιοῦμαι, gradior.

Dorici mutant in quarta conjugatione ζω in σδω, ut κωμάσδω pro κωμάζω, laſcivio; & futura in σω in ξω, ut βαδίζω, βαδίσω, βαδίξω; & κλαίω, claudo, κλαίσω, κλαξῶ, & κλασῶ.

Æoles

Æolës efferunt Futurum in σῶ per σω, ut [illegible] concito, ὀρῶ, ὄρσω.

Poetæ quoque sextæ conjugationis sæpe [illegible] σ, ut δίω inveniam, pro δήσω, à [illegible] pro κα.λέσω. & κάμψω [illegible] pro κέσω, à [illegible]

Aoristus primus.

Aoristi sunt temporis incertæ significationis, [illegible] certum sit an paulò ante, an multò antè præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo, [illegible] tando ω in α, & præponendo augmentum, ut τύ[illegible] ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi qui futuri primi c[illegible] racteristicam non assumunt, ut ἔθηκα posui, ἔδ[illegible] dedi, ἧκα misi, εἶπα, dixi, ἤνεγκα tuli.

Penultima Aoristi primi semper longa est, [illegible] quinta conjugatione α mutatur in η, ut ψαλῶ, [illegible] λα, cùm ε mutatur in ει, ut, σπερῶ, ἔσπειρα sero.

In quibusdam Aoristis primis σ excluditur, [illegible] ἔχευα, ἔχευσα, à χέω fundo & [illegible] ab [illegible] ἔκηα, à καίω uro: [illegible] ab ἀλεύω vito: & ἠκεια, ab ἀκέω sanc.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo mutando in conjugatione [illegible]

Prima [illegible] in [illegible]	Et repetitur [illegible]
Secunda ξω in ξα.	ma [illegible] consonante
Tertia σω in κα.	characteris cum ε, [illegible] verbum incipit
Quarta ξω in ξα, & σω in κα.	à simplici consonante, ut τύ[illegible] τέτυφα, vel à liquida
Quinta λῶ, μῶ, [illegible] ω, in [illegible] in [illegible] κα, & [illegible] in [illegible] κα.	[illegible] duplici, [illegible] [illegible] præponitur, ut ζ[illegible]
Sexta σω in κα.	[illegible]

Cùm verbum incipiat ab aspirata, ad [illegible]

tenuem,

ratuem, ut θύω sacrifico, τέθυκα. Si incipiat à ρ, geminatur ρ, & ε tantum praefigitur, ut ῥίπτω, praecipito, ἔῤῥιφα.

Regulae.

Si verbum incipiat à vocali, vel à diphthongo immutabili, idem erit initium praeteriti & imperfecti. ἤκουον, ἤκουκα.

Dissyllaba quintae conjugationis mutant ε futuri in α, ut στέλλω, στελῶ, mitto, ἔσταλκα.

Dissyllaba in είνω, ίνω, ύνω, abjiciunt ν futuri in praeterito, ut κτείνω, κτενῶ, ἔκτακα, interficio; θύνω, θυνῶ, τέθυκα, ruo. Caetera mutant ν in γ, ut φαίνω, ostendo, πέφαγκα; μιαίνω, contamino, μεμίαγκα.

Γρηγορῶ & γνωρίζω tantum ε praeponunt, etsi à duabus cum liquida incipiant. ἐγρηγόρηκα enim & ἐγνώρικα tantum sunt in usu.

Verba incipientia à κτ, μν, repetunt primam literam thematis, ut κτάομαι, κέκτημαι, possideo; μνάομαι, commemoro, μέμνημαι: praeter κτείνω, ἔκτακα, occido.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus, praeponunt duas priores literas thematis, ut ἀλέω, ἤλεκα, ἀλήλεκα, molo; ἐγείρω, ἤγερκα, ἐγήγερκα, condo: & tertia syllaba corripitur, si numerum trium syllabarum excesserit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici praefigunt ει praeterito, ut λήψω, εἴληφα, accipio; μείρομαι, εἵμαρμαι, sortior, unde εἱμαρμένη, sors, fatum.

In verbis dissyllabis primae & secundae conjugationis Attici convertunt ε penultimam perfecti in ο, ut τρέπω, verto, τέτροφα; κλέπτω, furor, κέκλοφα.

Plusquam perfectum

Formatur à praeterito, mutando α in ειν, & praeponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut τέτυφα, ἐτετύφειν.

Vocalis praecedens in penultima Aoristi ita mutatur.

Aoristus

Aoriſtus ſecundus.

Aoriſtus ſecundus formatur à præſenti, mutan ω in ον, præponendo augmentum, & ſervando c racteriſticam præſentis, ut τύπτω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoriſti plerumque brevis, ſi penultima præſentis ſit longa poſitione, poſ conſonans abjicitur, ut κάμνω laboro, ἔκαμον.

Vocales præſentis in penultima Aoriſti β ita mutantur.

ε, η, ω, αι, αυ mutantur in α, ut
λέπω, ἔλαπον, excorio, ἔλεπον
λήβω, ἔλαβον, accipio, ἔληβ
τρώγω, ἔτραγον, comedo, ἔτρωγ
καίω, ἔκαον, uro.
παύω, ἔπαον, ſedo.
ευ in υ, ut φεύγω, fugio, ἔφυγον.
ου in ο, ut ἀκούω, audio, ἤκοον.
ει in ι, ut λείπω, ἔλιπον, ſed in quinta conjugatione mutatur in
Diſſyllabis in α, ut σπ ſero, ἔσπαρον.
Triſſyllabis in ε, ut ὀφ λω debeo, ὤφελον.

Quædam tamen diſſyllaba habent penultim longam, ut ᾄδω, cano, ἦδον· ἕλκω, traho, ἕλκον pauca triſſyllaba, ἐνέγκω, fero, ἤνεγκον· πέρθ devaſto, ἔπραθον.

Obſervatio.

Obſervandum eſt in quarta conjugatione, ſi f turum primum exit in σω, Aoriſtus ſecundus deſi in δον, ſi in ξω, in γον· φράζω, φράσω, dico, ἔφραδ τάττω, τάξω, ἔταγον, ordino.

Septem Aoriſti ſecundi formantur irregulariter.
βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
κρύπτω, ἔκρυβον, abſcondo.
βάπτω, ἔβαφον, tingo.
σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
ῥάπτω, ἔῤῥαφον, ſuo.
θάπτω, ἔταφον, ſepelio.

Iones in hoc tempore geminatione uti ſolent, ut p ἔκαμον, κέκαμον, laboravi.

Verba sextæ conjugationis carent plerumque Aoristo secundo, futuro secundo, & præterito medio.

Futurum secundum

Formatur ab Aoristo secundo, mutando ον in ῶ circumflexum, & abjiciendo augmentum, ut ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum suis temporibus formantur ab Indicativo, tempora similia à similibus.

Paradigma Vocis Passivæ.

Indicativus Modus.

Præsens.

S. τύπτομαι, * τύπτῃ, τύπτεται. *Verberor.*
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. *Verberabar.*
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoristus secundus.

S. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. *Verberatus fui.*
D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην.
P. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde futurum secundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται. *Verberatus fui, vel verberabor.*
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον.
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. *Verberatus sum.*
D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.
P. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

* *Quatuor verba formant secundam personam in ει, βούλομαι, βούλει, ὄψομαι, ὄψει. οἴομαι, οἴει· ἔσομαι, ἔσει & facta crasi εἶ.*

Unde

Unde plusquam perfectum.

S. { ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο· *Verbe*
D. { ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην·
P. { ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, ἐτετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulo post futurum.

S. { τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται· *Mox ve*
D. { τετυψόμεθον, τετύψεσθον, τετύψεσθον
P. { τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται.

Aoristus primus.

S. { ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη *Verberatus*
D. { ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
P. { ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde fut. primum.

S. { τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. *Verbera*
D. { τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, -σθον· *ero vel*
P. { τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. *ber*

Modus Imperativus.

Præsens & imperfectum.

S. { τύπτου, τυπτέσθω· *Verbera*
D. { τύπτεσθον, τυπτέσθων
P. { τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & plusquam perf.

S. { τέτυψο, τετύφθω· *Verbera*
D. { τέτυφθον, τετύφθων·
P. { τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoristus primus.

S. { τύφθητι, τυφθήτω· *Verberare tu.*
D. { τύφθητον, τυφθήτων
P. { τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoristus 2.

S. { τύπηθι, τυπήτω· *Verberator tu.*
D. { τύπητον, τυπήτων
P. { τύπητε, τυπήτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præsens & imperfectum.

S. τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. *Verberarer.*
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Perfectum & plusquamperfect.

S. τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη. *Verberatus essem.*
D. τετυμμένω εἴητον, εἰήτην.
P. τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Aoristus 1.

S. τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη. *Verberatus sim,*
D. τυφθείητον, τυφθειήτην. *vel fuerim.*
P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoristus 2.

S. τυπείην, τυπείης, τυπείη. *Verberatus sim,*
D. τυπείητον, τυπειήτην. *vel fuerim.*
P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum 1.

S. τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο. *Verberer.*
D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, τυφθησοίσθην.
P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Futurum 2.

S. τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο. *Verberer.*
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, τυπησοίσθην.
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulo post futurum.

S. τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο. *Mox Verbe-*
D. τετυψοίμεθον, τετύψοισθον, τετυψοίσθην. *raber.*
P. τετυψοίμεθα, τετύψοισθε, τετύψοιντο.

Modus

Modus Subjunctivus.

Præſens & Imperfectum, ἐὰν

S. τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. *Si verberer, ve*
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον *verberar*
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perf. & plusquam perf. ἐὰν

S. τετυμμένος ὦ, ᾖς, ᾖ *Si verberatus ſi*
D. τετυμμένω ἦτον, ἦτον *vel eſſe*
P. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſtus α. ἐὰν

S. τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. *Si verberatus ſi*
D. τυφθῆτον, τυφθῆτον *vel fuerim vel fuer*
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoriſtus β. ἐὰν

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. *Si verberatus fuero.*
D. τυπῆτον, τυπῆτον
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

Præſens & imperf. τύπτεσθαι.
Perf. & plusquam. τετύφθαι.
Aoriſtus primus, τυφθῆναι.
Aoriſtus ſecundus, τυπῆναι.
Futurum α. τυφθήσεσθαι.
Futurum β. τυπήσεσθαι.
Paulò poſt fut. τετύψεσθαι.

PARTI-

PARTICIPIA.

Præſens & Imperfectum.

M. ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου· *Qui Verberatur.*
F. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης·
N. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum & pluſquam perfectum.

M. ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου· *Verberatus.*
F. ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης·
N. τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aoriſtus α.

M. ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος· *Verberatus.*
F. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης·
N. τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Aoriſtus β.

M. ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος· *Verberatus.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης·
N. τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum α.

M. ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου· *Verberandus*
F. ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης·
N. τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum β.

M. ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου· *Verberandus,*
F. ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης·
N. τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulo poſt futurum.

M. ὁ τετυψόμενος, τοῦ τετυψομένου· *Mox verberandus.*
F. ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης·
N. τὸ τετυψόμενον, τοῦ τετυψομένου.

Cognata tempora in voce Paſſiva.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς
Fut. 2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Plusq.	ἐτετύμμην					
Paul. p.	τετύψομαι		τετυψοίμην		τετύψεσθαι	τετυψόμενος
Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς
Fut. 1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος
	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγείς
Fut. 2.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Plusq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθείς
Fut. 1.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπίθην	πίθητι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθείς
Fut. β.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. α.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθείς
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδείς
Fut. β.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφράσθαι	πεφρασμένος
Pluſq.	ἐπεφράσμην					
Paul. p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor. α.	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθείς
Fut. α.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην					
Aor.2.	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρείς
Fut.2.	σπαρήσομαι		σπαρησοίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
Pluſq.	ἐσπάρμην					
Paul.p.	ἐσπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		ἐσπάρσεσθαι	ἐσπαρσόμενος
Aor.1.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθείην	σπαρθῶ	σπαρθῆναι	σπαρθείς
Fut.1.	σπαρθήσομαι		σπαρθησοίμην		σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκέομαι	ἀκέου	ἀκεοίμην	ἀκέωμαι	ἀκέεσθαι	ἀκεόμενος
Imperf.	ἠκεόμην					
Aor.2.	ἠκέην	ἀκέηθι	ἀκεείην	ἀκεῶ	ἀκεῆναι	ἀκεείς
Fut.2.	ἀκεήσομαι		ἀκεησοίμην		ἀκεήσεσθαι	ἀκεησόμενος
Perf.	ἤκεσμαι	ἤκεσο	ἠκεσμένος εἴην	ἠκεσμένος ὦ	ἠκέσθαι	ἠκεσμένος
Pluſq.	ἠκέσμην					
Paul.p.	ἠκέσομαι		ἠκεσοίμην		ἠκέσεσθαι	ἠκεσόμενος
Aor.1.	ἠκέσθην	ἀκέσθητι	ἀκεσθείην	ἀκεσθῶ	ἀκεσθῆναι	ἀκεσθείς
Fut.1.	ἀκεσθήσομαι		ἀκεσθησοίμην		ἀκεσθήσεσθαι	ἀκεσθησόμενος

VOX PASSIVA

Novem ſunt tempora in voce Paſſiva, quorum tria deducuntur ab Activa ;
- Præſens.
- Præteritum.
- Aoriſtus ſecundus.

Præſens.

Præſens formatur à præſenti Activo, mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præſenti, mutando μαι in μην, & præponendo augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Aoriſtus ſecundus.

Aoriſtus ſecundus formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum ſecundum formatur à tertia perſona Aoriſti 2. addendo σομαι, & abjiciendo augmentum, ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum à formatur à præterito Activo, mutando in conjugatione

Prima φα in μμαι, μ geminato, ut τέτυφα, τέτυμμαι.

Secunda χα in γμαι, ut λέλεχα, λέλεγμαι.

Tertia κα in σμαι, ut πέπεικα, πέπεισμαι.

Quarta
- χα in γμαι, ut τέτευχα, τέτευγμαι.
- κα in σμαι, ut πέφευκα, πέφευσμαι.

Quinta κα in μαι, ut ἔψαλκα, ἔψαλμαι, πέφαγκα, πέφαμμαι.

Sexta κα in
- σμαι, ſi penultima præteriti ſit brevis, ut τετέλεκα, τετέλεσμαι.
- μαι, cùm penultima præteriti Activi ſit longa, ut πεποίηκα, πεποίημαι.

Excipe

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκρουσμαι à κρούω, pulſo: ἔπταισμαι à πταίω, impingo: κεκέλευσμαι à κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι à κλείω, claudo: [illegible] à [illegible], quæſtio: ἔγνωσμαι à γνόω, cognoſco.

A verbis in νω Attici faciunt præter. paſſ. per [illegible]

[illegible]

Quæ habent ρ in ſimplicium cum conſonante, mutant ε in α, ut στρέφω, ἔστραμμαι, verto. Excipe βέβρεγμαι à βρέχω, rigo.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum formatur a perfecto, mutando μαι in μην, & præponendo ε, ſi præteritum incipit a ſimplici conſonante, ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Perfectum & plusquam perfectū in ſecunda & tertia perſona duali interſerunt σ, cum tertia ſingularis deſinit in σται vel σθαι purum: cùm verò deſinit in ται vel το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσί, ut [illegible], τετυμμένοι εἰσί.

Iones formant tertiam pluralem à tertia ſingularis perfecti & plusquam perfecti interſerendo α ante ται vel το, ut [illegible], [illegible]. *Verum ſi tenuis præcedat, vertitur in ſuam aſpiratam, &* [illegible], *aliquando in* [illegible], *ut* [illegible], [illegible]. *Si vocalis longa vel diphthongus ſequitur, plerumq; corripitur, ut* τίθειται, [illegible].

Aoriſtus primus.

Aoriſtus primus formatur a tertia perſona ſingulari præteriti mutando αι in ην & tenues in aſpiratas, & detrahendo literam geminationis, ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

Excipiuntur

ἐμνήσθην à μέμνηται, recordatus ſum } quæ aſſumunt σ.
ἐῤῥώσθην ab ἔῤῥωται, convalui,
[illegible] à [illegible], ſervatus ſum, quod abjicit σ.
εὑρέθην ab εὕρηται, inventus ſum, } quæ cum
[illegible] ab [illegible], ſublatus ſum. } paucis aliis
ἐτέθην à τέθειται, poſitus ſum, } mutãt ει in ε.

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in Aoriſto primo reſumunt ε, ut ἔτραμμαι, ἐτρέφθην & qui abjecerant ν, poëtice hic illud recipiunt, ut ἐκλίνθην pro ἐκλίθην, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia perſona ſingulari Aoriſti primi, addendo σομαι, & amovendo augmentum ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò poſt futurum.

Paulò poſt futurum formatur à ſecunda perſona præteriti, poſito ομ ante αι, ut τέτυψαι, τετύψομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tempora à ſuis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem & mediam ſignificationem, partim paſſivam, partim activam, habet.

Activam habet terminationem in perfecto & plusquam perfecto, in reliquis temporibus paſſivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter ſignificationem, quaſi ubivis Activè vel Paſſivè arbitrio noſtro accipi poſſint, ut communia apud Latinos; ſed quod ſaltem nonnulla, & in quibuſdam temporibus, utramque ſignificationem habent, ut ἄγομαι, duco & ducor.

Activa ſignificatio tribuenda eſt (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoriſtis & Futuris Mediis, & Activè ſunt interpretanda, niſi figurata locutio aliud ſuadeat, aut per ſe paſſionem ſignificent, ut τέτηκα à τήκω, contabui: σέσηπα à σήπω, computrui: μέμηνα à μαίνω, inſanivi: ὄλωλα, ἀπόλωλα, perii, & ſimilia.

Cognata Tempora in voce Media.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. β.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. β.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπώς
Pluſq.	ἐτετύπειν					
Fut. α.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. α.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β.	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. β.	λεγοῦμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγούμενος
Perf.	λέλογα	λέλεγε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογώς
Plnſq.	ἐλελόγειν					
Fut. α.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. α.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθούμενος
Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθώς
Pluſq.	ἐπεποίθειν					
Fut. α.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. α.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφραδόμην	φραδοῦ	φραδοίμην	φράδωμαι	φραδέσθαι	φραδόμενος
Fut. β.	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδούμενος
Perf.	πέφραδα	πέφραδε	πεφράδοιμι	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδώς
Pluſq.	ἐπεφράδειν	φράσαι				
Fut. α.	φράσομαι		φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor. α.	ἐφρασάμην		φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην					
Aor. β.	ἐσπαρόμην	σπαροῦ	σπαροίμην	σπάρωμαι	σπαρέσθαι	σπαρόμενος
Fut. β.	σπαροῦμαι		σπαροίμην		σπαρεῖσθαι	σπαρούμενος
Perf.	ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόροιμι	ἐσπόρω	ἐσπορέναι	ἐσπορώς
Pluſq.	ἐσπόρειν					
Fut. α.	σπεροῦμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερούμενος
Aor. α.	ἐσπειράμην	σπεῖραι	σπειραίμην	σπείρωμαι	σπείρασθαι	σπειράμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκέομαι	ἀκέου	ἀκεοίμην	ἀκέωμαι	ἀκέεσθαι	ἀκεόμενος
Imperf.	ἠκεόμην					
Aor. β.	ἠκεόμην	ἀκεοῦ	ἀκεοίμην	ἀκέωμαι	ἀκεέσθαι	ἀκεόμενος
Fut. β.	ἀκεοῦμαι		ἀκεοίμην		ἀκεεῖσθαι	ἀκεούμενος
Perf.	ἤκεκα	ἤκεκε	ἠκέκοιμι	ἠκέκω	ἠκεκέναι	ἠκεκώς
Pluſq.	ἠκέκειν					
Fut. α.	ἀκέσομαι		ἀκεσοίμην		ἀκέσεσθαι	ἀκεσόμενος
Aor. α.	ἠκεσάμην	ἄκεσαι	ἀκεσαίμην	ἀκέσωμαι	ἀκέσασθαι	ἀκεσάμενος

Formatio temporum in voce Media.

Præſens eſt idem cum præſenti paſſivo.

Imperfectum eſt idem cum imperfecto paſſivo.

Aoriſtus ſecundus

Formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, mutando ον in ομην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoriſtus primus

Formatur ab Aoriſto primo Activo, addendo μην, ut ψα, ἐτυψάμην.

Sing. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. Dual. ἐτυψάμεθον, ἐτύ- σθον, ἐτυψάσθην. Plur. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in ομαι, ut ψῶ, τύψομαι. Sed in quinta conjugatione in οῦμαι, ut ψα- ῶ, ψαλοῦμαι.

Futurum ſecundum

Formatur à futuro ſecundo activo, mutando ω in οῦμαι, ut ῶ, τυποῦμαι, τυπῇ, τυποῦται.

ng. τυποῦμαι, τυπῇ, τυποῦται. Dual. τυπούμεθον, τυποῦ- ν, τυπεῖσθον. Plur. τυπούμεθα, τυποῦσθε, τυποῦνται.

Excipe πίομαι, bibam: ἔδομαι, edam: φάγομαι, edam, φάγεσαι γῃ: & *Poetica illa, βέομαι, ibo: νέομαι, per Craſin νεῦμαι.*

Præteritum Medium

Formatur à præterito Activo, aſſumendo Characteriſticam oriſti ſecundi pro ſua, ut τέτυφα, τέτυπα.

In ſexta conjugatione tollitur κ, ut λέλυκα, λέλυα, à λύω. *Iones item tollunt κ è præterito Medio, & penultimam cor- unt, ut γάω, naſcor, γέγονα, γέγαα pro γέγονα: μάω, valdè io, μέμονα, μέμαα pro μέμονα, unde participia γεγαώς & γώς, μεμαώς & μεμαώς.*

Imperat. Aoriſt. α.

Sing. τύψαι, τυψάσθω. Dual. τύψασθον, τυψάσθων. Plural. ψασθε, τυψάσθωσαν.

Optat. Aoriſt. α.

Sing. τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. Dual. τυψαίμεθον,
ψαισθον, τυψαίσθην. Plural. τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψ

Regula.

Penultima præteriti medii eſt eadem cum penultima
teriti activi plerunque.

Sed in penultima præſentis activi ει αι α mutatur in

ut πείθω, πέποιθα, perſuadeo.
φαίνω, πέφηνα, appareo.
θάλλω, τέθηλα, germino.

Sed α aliquando ſervatur, ut ἔψαλα.

Diſſyllaba quæ habent ε in penultima futuri, mutan
ο in penultima præteriti Medii, ut λέγω, λέξω, λέλογ
σπείρω, σπερῶ, ἔσπορα, ſero.

Cum χ vel φ ſit characteriſtica thematis, idem eſt
ritum Activum & præteritum Medium, ut γέγραφα.

Præteritum pluſquam perfectum Medium

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præpon
ε, ſi verbum incipiat à ſimplici conſonante, vel à muta
liquida, ut τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce Activa.

Paradigma primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſens.	τρίβω	τρίβομαι	τρίβομαι
Imperfect.	ἔτριβον	ἐτριβόμην	ἐτριβόμην
Perfect.	τέτριφα	τέτριμμαι	τέτριβα
Pluſquam.	ἐτετρίφειν	ἐτετρίμμην	ἐτετρίβειν
Aoriſtus α.	ἔτριψα	ἐτρίφθην	ἐτριψάμην
Aoriſtus β.	ἔτριβον	ἐτρίβην	ἐτριβόμην
Futur. α.	τρίψω	τριφθήσομαι	τρίψομαι
Futur. β.	τριβῶ	τριβήσομαι	τριβοῦμαι
Paulo poſt		τετρίψομαι	

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
r.& Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
erf.& plu.	τέτροφε	τέτραψο	τέτραψο
oristus α.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
oristus β.	τρέπε	τράπηθι	τραποῦ

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium
.& Imp.	τρέποιμι	τρεποίμην	τρεποίμην
erf.& plu.	τετρόφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετρόποιμι
orist. α.	τρέψαιμι	τρεφθείην	τρεψαίμην
orist. β.	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
utur. α.	τρέψοιμι	τρεφθησοίμην	τρεψοίμην
utur. β.	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραποίμην
ulò po.		τετρέψοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
r. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Perf.& plu.	τετρόφω	τετραμμένος ὦ	τετρόπω
Aoristus α.	τρέψω	τρεφθῶ	τρέψωμαι
Aoristus β.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Perf.& plu.	τετροφέναι	τετράφθαι	τετροπέναι
Aoristus α.	τρέψαι	τρεφθῆναι	τρέψασθαι
Aoristus β.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur. α.	τρέψειν	τρεφθήσεσθαι	τρέψεσθαι
Futur. β.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Paulò post		τετράψεσθαι	

Partici-

Participium.

	Activum	Paſſivum	Medi
Præſ. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμ
Perf. & pluſ.	τετροφὼς	τετραμμένος	τετραμ
Aoriſtus α.	τρέψας	τρεφθεὶς	τρεψάμ
Aoriſtus β.	τραπὼν	τραπεὶς	τραπομ
Futur. α.	τρέψων	τρεφθησόμενος	τρεψόμ
Futur. β.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπούμ
Paulò poſt		τετρέψομενος	

Verba Circumflexa ſive Contract

Verba circumflexa ſic dicuntur, quia habent cumflexum in ultima ſyllaba præſentis.

Oriuntur è verbis ſextæ conjugationis in έω, όω: unde tres ſunt circumflexorum conjugationes.

Prima in έω	Fut. in	ήσω	Præt. in	
Secunda in άω		ήσω		
Tertia in όω		ώσω		

Exceptiones in prima conjugatione.

Quædam Verba primæ conjugationis form futurum atque præteritum & in έσω & έσα, cum ε & ε ut ἐμέω vomo, αἰνέω laudo, ſapio, φορέω geſto, κορέω ſatio, τελέω perficio, πονέω laboro, &c.

Diſſyllaba formant futurum in εύσω, ſcilicet. fundo, ῥέω fluo, πνέω flo, πλέω navigo. Excip δέω. δέω, ligo, ligas.

Exceptiones in ſecunda conjugatione.

Verba quæ habent ε vel ι ante άω, ut ἐάω mitto, θεάω ſpecto, κοπιάω laboro; item triſſyl quæ habent λ vel ρ ante άω, modo immediatè cedat vocalis, non conſona; ut περάω tranſeo, rideo; & diſſyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω etiam præcedente conſonâ, ut θλάω tundo, κλάω frango, δράω facio, formant futurum in άσω, &

præ

teritum in ακα. Hæc tamen, καίω vel κάω uro, κλαίω vel κλάω fleo, formant futurum καύσω & κλαύσω.

Exceptiones in tertia conjugatione.

Verba in όω quæ à nomine deſcendunt, formant futurum in ώσω, præteritum in ωκα, per ω, ut à χρυσὸς, χρυσόω, χρυσώσω, κεχρύσωκα· reliqua per ο.

Contrahuntur præſens & imperfectum in Indicativo, in reliquis modis ſolummodo præſens.

Verba circumflexa carent Aoriſto ſecundo, futuro ſecundo, & præterito Medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum poſt contractionem deſinunt, in prima & ſecunda conjugatione habent Aoriſtum ſecundum, futurum ſecundum, & præteritum Medium, ut δουπέω, δουπῶ, [illegible], ſono.

In diſſyllabis primæ conjugationis, prima ſingularis, prima quoque & tertia pluralis non contrahuntur, πλέω, πλέομεν, πλέουσι, non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι, nec Optativis, nec Subjunctivis. In diſſyllabis [illegible] conjugationis omnes perſonæ contrahuntur.

Ratio contrahendi.

In prima conjugatione { εε / εο } contrahitur in { ει / ου }

Si vocalis longa aut diphthongus ſequitur ε, fit contractio tollendo ε.

In ſecunda conjugatione

Si ο vel ω ſequitur α, fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis vel diphthongus ſequitur α, contractio in α.

Dores contrahunt αεις in ῇς, αει in ῇ, & αειν in ῆν. [illegible], ὁρῇς· ὁράει, ὁρῇ· ὁράειν, ὁρῆν· & Attici quatuor, ζῶ, ζῇς, ζῇ, vivo: πεινῶ, πεινῇς, πεινῇ, [illegible]: διψῶ, ῇς, ῇ, ſitio: χρῶμαι, χρῇ, χρῆται, utor.

Alii vertunt in Infinitivo ᾶν in ᾷν, ut [illegible] [illegible].

Poëtæ in secunda hac conjugatione post contractionem in ω præponunt ο, ut καρηκομόωντες, pro καρηκομῶντες, à καρηκομάω, caput comatum habeo; & α nonnunquam geminant, ut τιμάαν pro τιμᾶν.

In tertia conjugatione,

Si ω vel η sequitur ο, fit contractio in ω.
Si ε vel ȣ vel ο sequitur ο, fit contractio in ȣ.
Si diphthongus vel ι sequatur, fit contractio in οι, nisi in Infinitivo, qui contrahitur in οῦν, ut χρυσόειν, χρυσοῦν.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. Præsens Indicativi.

	Sing.			Dual.			Plural.	
1	ποιέω, ῶ	έεις, εῖς	έει, εῖ			έο, οῦ	έε, εῖ	έου, οῦ
2	βοάω, ῶ	άεις, ᾷς	άει, ᾷ	έε, εῖ άε, ᾶ, τον όε, οῦ	τον	άο, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	άο, ῶ, σι
3	χρυσόω, ῶ	όεις, οῖς	όει, οῖ			όο, οῦ	όε, οῦ	όου, οῦ

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.	
1	ἐποίεον, ουν	εες, εις	εε, ει	έε, εῖ		έο, οῦ	έε, εῖ	εον, ουν
2	ἐβόαον, ων	αες, ας	αε, α	άε, ᾶ, [illegible]	[illegible]	άο, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	αον, ων

Imperativus.

	Sing.			Dual.			Plural.	
1	ποίεε, ει	εέ, εῖ		έε, εῖ	εέ, εί		έε, εῖ	εέ, εί
2	βόαε, α	αέ, ά, τω		άε, ᾶ, τον	αέ, ά, των		άε, ᾶ, τε	αέ, ά, τωσαν
3	χρύσοε, ου	οέ, ού		όε, οῦ	οέ, ού		όε, οῦ	οέ, ού

Optativus.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέοιμι, οῖ	έοις, οῖς	έοι, οῖ	έοι, οῖ			έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ
2	βοάοιμι, ῷ, μι	άοις, ῷς	άοι, ῷ	άοι, ῷ, τον	την		άοι, ῷ, μεν	άοι, ῷ, τε	άοι, ῷ, εν
3	χρυσόοιμι, οῖ	όοις, οῖς	όοι, οῖ	όοι, οῖ			όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ

Subjunctivus. ἐὰν.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έῃς, ῇς	έῃ, ῇ	έη, ῆ		έω, ῶ	έη, ῆ	έω, ῶ
2	βοάω, ῶ	άῃς, ᾷς	άῃ, ᾷ	άη, ᾶ, τον	τον	άω, ῶ, μεν	άη, ᾶ, τε	άω, ῶ, σι.
3	χρυσόω, ῶ	όῃς, οῖς	όῃ, οῖ	όη, ῶ		όω, ῶ	όη, ῶ	όω, ῶ

Infinitivus.

Præſens primæ conjugationis, 1 ποιέειν, ποιεῖν. 2 βοάειν, βοᾷν. 3 χρυσόειν, χρυσοῦν. Perfect. & Pluſquam Perfect. 1 πεποιηκέναι. 2 βεβοηκέναι. 3 κεχρυσωκέναι. Aor. α. 1 ποιῆσαι. 2 βοῆσαι. 3 χρυσῶσαι. Fut. α. 1 ποιήσειν. 2 βοήσειν. 3 χρυσώσειν.

Particip.

Participium.

	Maſc.		Fem.		Neut.
1	ποιέων, ῶν	έοντος, οῦντος	ποιέουσα, οῦσα	εούσης, ούσης	ποιέον, ποιοῦν
2	βοάων, ῶν	άοντος, ῶντος	βοάουσα, ῶσα	αούσης, ώσης	βοάον, βοῶν
3	χρυσόων, ῶν	όοντος, οῦντος	χρυσόουσα, οῦσα	οούσης, ούσης	χρυσόον, χρυσοῦν

Verbi Paſſivi Præſens.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέο, ῦ	έῃ, ῇ	έε, εῖ	εό ούμεθον	έε, εῖ	εό ού	έε, εῖ	έον οῦν
2	βοάο, ῶ, μαι	άῃ, ᾷ	άε, ᾶ, ται	αό ώμεθον	άε, ᾶ, σθον	αό ώμεθα	άε, ᾶ, σθε	άον ῶν, ται
3	χρυσόο, ῦ	όῃ, οῖ	όε, ῦ	οό ούμεθον	όε, ῦ	οό ού	όε, ῦ	όον οῦν

Imperfectum.

Præterit.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐποιεό, ού	έου, οῦ	έε, εῖ	εό ού		έε εῖ	εό ού	έε εῖ	έον οῦν
2	ἐβοαό, ώμην	άου, ῶ	άε, ᾶ, το	αό ώ, μεθον	άε ᾶ, σθον	σθην	αό ώ, μεθα	άε ᾶ, σθε	άον ῶν, το
3	ἐχρυσοό ού	όου, οῦ	όε, οῦ	οό ού	όε οῦ		οό ού	όε οῦ	όον οῦν

Perfect. Aor. 1. Fut. 1. Paulò poſt f.

Omnia ut

	Perfect.		Aor. 1		Fut. 1		Paulo post f.	
1	πεποίημαι	1	ἐποιήθην	1	ποιηθήσομαι	1	πεποιήσομαι	Omnia ut in Barytonis.
2	βεβόημαι	2	ἐβοήθην	2	βοηθήσομαι	2	βεβοήσομαι	
3	κεχρύσωμαι	3	ἐχρυσώθην	3	χρυσωθήσομαι	3	κεχρυσώσομαι	

Imperativus Præsens.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέου, οῦ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	βοάου, ῶ	αέ, ά, σθω	άε, ᾶ, σθον	αέ, ά, σθων	άε, ᾶ, σθε	αέ, ά, σθωσαν.
3	χρυσόου, οῦ	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού

Optativus Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιεοί, οί	έοι οῖ	έοι οῖ	οίμεθον	έοι οῖ	οί	εοί οί	έοι οῖ	έοιν οῖν
2	βοαοί, ῴμην	άοι ῷ, ο	άοι ῷ, το	ῴμεθον	άοι ῷ, σθον	ῴ, σθην	αοί ῴ, μεθα	άοι ῷ, σθε	άοιν ῷν, το
3	χρυσοοί, οί,	όοι οῖ	όοι οῖ	οίμεθον	όοι οῖ	οί	οοί οί	όοι οῖ	όοιν οῖν

Perfect.

Perfectum Optativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πεποιήμην	πεποιῇο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	ῖν
2	βεβοῴμην	βεβοῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷν, το
3	κεχρυσῴμην	κεχρυσῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷν

Subjunctivi præſens.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έῃ, ῇ	ῇ	ώμεθον	ῆ	ώ	ῆ	ῶν
2	βοάω, ῶ, μαι	άῃ, ᾷ	ᾶ, ται	ώμεθον	ᾶ, σθον, σθον	ώ, μεθα	ᾶ, σθε	ῶν, ται.
3	χρυσόω, ῶ	όῃ, οῖ	ῶ	ώμεθον	ῶ	ώ	ῶ	ῶν

Perfectum.

1 πεποιῶμαι · πεποιῇ · πεποιῆται
2 βεβοῶμαι · βεβοᾷ · βεβοᾶται
3 κεχρυσῶμαι · κεχρυσῷ · κεχρυσῶται
ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον. ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.

Infinitivi.

Participium

Præſ. 1 ποιέεσθαι, εῖσθαι 2 βοάεσθαι, ᾶσθαι 3 χρυσόεσθαι, οῦσθαι.

Participium.

Præſens
1 ποιεόμενος ού μενος
2 βοαόμενος ώ μενος
3 χρυσοόμενος ού μενος
μένη, μένον.

Verbum Medium.

Aoriſtus primus.

Indic.	1 ἐποιησάμην	2 ἐβοησάμην	3 ἐχρυσωσάμην.
Imper.	1 ποίησαι	2 βόησαι	3 χρύσωσαι.
Optat.	1 ποιησαίμην	2 βοησαίμην	3 χρυσωσαίμην.
Subju.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χρυσώσωμαι.
Infin.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χρυσώσασθαι.
Partic.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χρυσωσάμενος

Futurum primum.

Indic.	1 ποιήσομαι	2 βοήσομαι	3 χρυσώσομαι.
Optat.	1 ποιησοίμην	2 βοησοίμην	3 χρυσωσοίμην.
Infin.	1 ποιήσεσθαι	2 βοήσεσθαι	3 χρυσώσεσθαι.
Partic.	1 ποιησόμενος	2 βοησόμενος	3 χρυσωσόμενος.

Verba in μι.

Quatuor ſunt conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis ſextæ conjugationis in
έω
άω
όω
ύω
ut à
θέω, τίθημι, pono.
στάω, ἵστημι, ſtatuo.
δόω, δίδωμι, do.
ζευγνύω, ζεύγνυμι, jungo.

Fiunt verba in μι
mutando ω ultimam ſyllabam in μι.
vertendo penultimam in ſuam longam, ſi ſit mutabilis, ut θέω, τίθημι.
præponendo reduplicationem.

Reduplicatio eſt duplex.
- Propria cum vel
  - repetitur prima conſonans thematis cum ι, ut δίδωμι.
  - tenuis pro aſpirata ponitur, ut θέω, τίθημι.
- Impropria, cum ι tantùm præfigitur, idque fit vel
  - cum verbum incipit à σ, ut στάω, ἵστημι.
  - cum verbum incipit a vocali, ut ἕω, ἵημι.

Æoles mutant η in a geminato μ, ut τίθημμι, pro τίθημι. Bœoti mutant η in ει, factâ reduplicatione per α, παφίλειμι.

In quarta conjugatione nulla eſt reduplicatio, ſed tantum ω mutatur in μι.

Quædam alia ſunt etiam ſine reduplicatione, ut φῆμι, βῆμι, γνῶμι, ἅλωμι, σβῶμι, &c.

Deſtituuntur Verba in μι Futuro ſecundo, Præterito Medio, & Aoriſto ſecundo Paſſivo.

Peculiarem habent inflectionem Præſens, Imperfectum, & Aoriſtus ſecundus.

Verba quartæ conjugationis, ſi diſſyllaba ſunt, Futurum habent, & Aoriſtum ſecundum; ſi triſſyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo & Subjunctivo.

Paradigma Verborum in μι.

Indicativi Præſens.

	Sing.			Dual.			Plural.			
1	τίθημι	ης	ησι	ετον	τον	μεν	τε	ει	σι	
2	ἵστημι	ης	ησι	ατον				α		
3	δίδωμι	ως	ωσι	οτον				ου		
4	δείκνυμι	υς	υσι	υτον				υ		

Imperfectum.

	Sing.			Dual.	Plural.
1	ἐτίθην	ης η	ε	τον, την,	μεν, τε, σαν.
2	ἵστην	ης η	α		
3	ἐδίδουν	ους ου	ο		
4	ἐζεύγνυν	υς υ	υ		

Perfectum.

1 τέθεικα pro τέθηκα, Bœoticé.
2 ἕστηκα pro ἕστακα, à futuro στήσω, ad differentiam ἕστακα præteriti Medii, ab ἱστήκω.
3 δέδωκα.

Pluſquam perfect.

1 ἐτεθείκειν. 2 ἑστήκειν. 3 ἐδεδώκειν.

Aoriſtus α.

1 ἔθηκα. 2 ἔστησα. 3 ἔδωκα.

Aoriſtus β.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἔθην	ἔθης	ἔθη	ετον	έτην	εμεν	ετε	εσαν
2	ἔστην	ἔστης	ἔστη	ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
3	ἔδων	ἔδως	ἔδω	οτον	ότην	ομεν	οτε	οσαν

Aoriſtus ſecundus ſimilis eſt Imperfecto in omnibus, excepto quòd in Plurali ac Duali vocalem retinet longam: præter ἔθην, ἔδων, & ἧν à verbo ἵημι, mitto.

Imperativus.

Præſens.

1	τίθετι	ε	τω	τον, των,	τε, τωσαν.
2	ἵσταθι	α			
3	δίδοθι	ο			
4	ζεύγνυθι	υ			

Aoriſtus ſecundus.

1 θές, θέτω. 2 στῆθι, στήτω. 3 δός, δότω.

Optativus.

Præſens.

1 τιθείην 2 ἱσταίην, ης, η, 3 διδοίην	ητον, ήτην,	ημεν, ητε, ησαν &	ῖμεν αῖ, ι οῖ

Aoriſtus β.

1 θείην. 2 ἱςαίην. 3 δο

Subjunctivus.

Præſens.

Sing.	Dual.		Plural.
1 τιθῶ, ῇς, ῇ 2 ἱςῶ, ᾷς, ᾷ 3 διδῶ, ῷς, ῷ	τον, τον,	ῶμεν	ῆ ᾶ, τε, ῶσι. ῶ

Aoriſtus β.

1 θῶ, θῇς, θῇ. 2 ςῶ, ςῇς, ςῇ. 3 δῶ, δῷς, δ

Infinitivus.

Præſens.

1 τιθέναι. 2 ἱςάναι. 3 διδόναι, 4 ζευγνύ

Aoriſtus β.

1 θεῖναι. 2 ςῆναι. 3 δοῦναι.

Participia.

Præſens.			Aor.
1 τιθεὶς	εῖσα	έν	1 θεὶς, θεῖσα, θέν.
2 ἱςὰς	ᾶσα	άν	2 ςὰς, ςᾶσα, ςάν.
3 διδοὺς	οῦσα	όν	3 δοὺς, δοῦσα, δόν.
4 ζευγνὺς	ῦσα	ύν	

Vox Paſſiva.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τίθεμαι 2 ἵςαμαι 3 δίδομαι 4 ζεύγνυμαι	σαι, ται	μεθον, σθον, σθον	μεθα, σθε, νται

Imper.

Imperfectum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 ἐτιθέμην 2 ἱστάμην 3 ἐδιδόμην 4 ἐζευγνύμην	ου, το	μεθον, σθον, σθην,	μεθα, σθε, ντο.

Præteritum.

1 τέθειμαι. 2 ἕσταμαι. 3. δέδομαι.

Plusquam perf.

1 ἐτεθείμην. 2 ἑστάμην. 3 ἐδεδόμην.

Aor. α.

1 ἐτέθην. 2 ἐστάθην. 3 ἐδόθην.

Futurum α.

1 τεθήσομαι 2 σταθήσομαι. 3 δοθήσομαι.

Paulò poſt Futurum.

1 τεθείσομαι. 2 ἑστάσομαι. 3 δεδόσομαι

Imperativus,

Sing.		Dual.	Plural.
1 τίθεσο 2 ἵστασο 3 δίδοσο 4 ζεύγνυσο	σθω	σθον, σθων	σθε, σθωσ.

Perf. & pluſq. δέδοσο.

Optativus Præſens,

Sing.		Dual.	Plural.
1 τιθείμην 2 ἱσταίμην 3 διδοίμην	εῖ αῖ, ο, το οῖ	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.

Præteritum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τεθείμην 2 ἑσταίμην 3 δεδοίμην	εῖ αῖ, ο, το οῖ	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.

Subjunctivus.

Præſens.

1 τιθῶ ῇ, ῆ			
2 ἱστῶμαι, ᾷ, ᾶ, ται	ώμεθον, ῆσθον,	ῆσθον,	ώμεθα, ῆσθε,
3 διδῶ ῷ, ῶ			

Perfectum.

1 τεθῶ ῇ, ῆ	ῆσθον	ῆσθε,
2 ἑστῶμαι, ᾷ, ᾶ	ώμεθον, ᾶσθον, ᾶσθον,	ώμεθα, ᾶσθε ῶν
3 δεδῶ ῷ, ῶ	ῶσθον	ῶσθε.

Infinitivus.	*Participium.*	
	Præſens.	
1 τίθεσθαι	1 τιθέμενος	
2 ἵστασθαι	2 ἱστάμενος	νη, νον.
3 δίδοσθαι	3 διδόμενος	
4 ζεύγνυσθαι	4 ζευγνύμενος	

Conjugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aoriſtus α.

1 ἐθηκάμην. 2 ἐστησάμην. 3 ἐδωκάμην.

Aoriſtus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐθέ		
2 ἐστά, μην, σο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3. ἐδό		

In Imperativo.

Aoriſtus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 θι		
2 σαι, σο, θου	θον, θων	θε, θωσαν.
3 θω		

In Optativo.

Aoriſtus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 θεί εῖ		
2 σταί, μην, αῖ, ο, το,	ίμεθον, ᾶσθον, ᾶσθην,	ίμεθα, ᾶσθε, ῖντο.
3. δοί οῖ		

In Subjunctivo.

Aoriſtus ſecundus.

Sing.	Dual.	Plural.
1 θῶ ῇ, ῷ		
2 στῶ, μαι, ᾷ, ᾶ, ται,	ώμεθον, ᾶσθον, ᾶσθον,	ώμεθα, ᾶσθε, ῶνται.
3 δῶ ῷ, ῶ		

In Infinitivo. Participia.

Aor. β.	Aor. β.
1 θέ	1 θέ
2 στάσθαι	2 στά μενος, μένη, μενον.
3 δό	3 δό

Formatio temporum verborum in μι.

De præſenti jam ſupra dictum eſt.

Imperfectum

Formatur à præſenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, niſi verbum incipiat ab ι poſitione longa, ut τίθημι, ἐτίθην· ſed ἵστημι, ἵστην.

Obſervatio.

Numerus ſingularis & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in μι, ut ἐτίθεον, ἐτίθουν· ἐτίθεες, ἐτίθεις· ἐδίδοον, ἐδίδουν. Secundæ etiam perſonæ Imperativi ſæpe contrahuntur, ut τίθει, ἵστη, δίδου, pro τίθετι, ἵσταθι, δίδοθι.

Aoriſtus ſecundus

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo reduplicationem, & præponendo ε, ut ἐτίθην, ἔθην· ſed ἵστην, ἔστην, [illegible], quod ut præteritum [illegible] (quod & [illegible]) neutram ſeu paſſivam habet ſignificationem, ſcilicet ſteti, jacui, vel poſitus ſum.

Si verbum caret reduplicatione, idem eſt Imperfectum & Aoriſt 2. ut σϐῆμι, ἔσϐην, extinguo.

Anomala in μι.

Verbum εἰμὶ Sum. *Indicativus.*

	Sing.	Dual.	Plural.
Præſ.	εἰμὶ, εἷς vel εἶ, ἐστὶ ἐμμὶ D. ἐς, ἐσσὶ [illegible] D. ἦμι Æ. [illegible] P.	ἐστὸν, ἐστὸν	ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσὶ. εἰμὲς D. ἐντὶ P. [illegible] εἰμὲν P. [illegible] [illegible] P. [illegible]
Imp.	ἦν, ἦσθα, ἦν At. ἔα I. ἦσθα Æ. ἦ A. ἔησθα P. ἔα P. ἔας P. ἔε P. ἔην P. ἔης P. ἔην P. ἔσκον P. ἔσκες P. ἔσκε P. ἔον P. ἔες P. ἦς D. εἶν P. εἶς P. ἦν P. ἦεν A. ἔεις I. ἦεν P.	ἦτον, ἤτην ἦστον, ἤστην Pleon. Pleon. ἔτον, ἔτην Syſt. Syſt. ἔστον, ἔστην Poet.	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν. ἦμες D. [illegible] Syſt. [illegible] [illegible] Poet. ἦν Sync. [illegible] ἔσαν Poet.

Pluſq. ἤμην, ἦσο, ἦτο | ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην | ἤμεθα, ἦσθε, [illegible]

Fut. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται | ἐσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον | ἐσόμεθα, ἔσεσθε, [illegible]

ἔσσομαι P. ἔσσῃ P. ἔσσεται P. [illegible] P.

ἐσσοῦμαι D. ἔσει A. ἔσῃ Sync.

ἐσεῦμαι D. ἔσῃ D. ἐσεῖται D.

ἔσται I. ἔσεται P.

ἔσσεται P.

Imperativus.

Præſ. ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔστω | ἔστον, ἔστων | ἔστε, ἔστωσαν.

ἔσθι P. ἔσσο, ἔσσω P. [illegible]

ἔσ Craſ. Po. ἤτω D. Attici

Optat.

Optativum.

Præſ. εἴην, εἴης, εἴη | εἴητον, εἰήτην | εἴημεν, εἴητε, εἴησαν
ἔοιμι, ἔοις, ἔοι P. | εἶμεν, εἶτε, εἶεν, Syn.
Fut. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο | &c.

Subjunctivum Præſ. ἐὰν
ὦ, ᾖς, ᾖ | ἦτον, ἦτον | ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
εἴω P. εἴῃς P. εἴῃ P. | εἴητον p. &c. | εἴωμεν p. εἴητε p. εἴωσι A. I.
ἔω I, ἔῃς I. ἔῃ I. | ἔητον I. &c. | εἴομεν Syſt. εἴωσι P.
ᾖσθα Æ. ἔῃσι I. | ἔωμεν I. ἔωσι I.
ἔησι I. | ὦμες D.

Infinitivus.

Præſ. εἶναι Com. Fut. ἔσεσθαι.
ἔμεν I.
ἔμεν & ἦμες D.
ἔμεναι A.
ἔμμεναι Æ.
εἴμεναι P.

Participium.

Præſ. ὤν, οὖσα, ὄν. F. ἐσόμενος.
ἐὼν I. ἐοῦσα I. ἐὸν I. ἐσσόμενος P.
εἷς Æ. ἔασσα D. ἔσσα Æ.
ἐν Æ.

Εἶμι, Eo & Ibo.

Præſ. εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι | ἴτον, ἴτον | ἴμεν, ἴτε, ἴασι.
εἶσθα Æ. ἴμες. D. ἴασι I.
Imper. εἶν, εἶς, εἶ | ἴτον, ἴτην | ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.
ἤιον, ἤιες, ἤιε P. ἴμες D. ἴσαν P.
Perf. εἶκα.
Pluſq. εἴκειν, & ᾔκειν Att. Aoriſt. a. εἶσα inuſitatus, unde 3. Dual εἰσάτην & ἐεισάτην, Att. εἶσαν 3. Plural. inde verò ἦσαν & ᾖσαν, Poet.
Per. med. εἶα, εἶας, εἶε | εἴατον, εἰάτην | εἴαμεν, εἴατε, εἶαν.
ᾖα, ᾖας, ᾖε, &c.
ἤϊα, ἤϊας, ἤϊε, I.
Pluſq. ᾔειν, ᾔεις, ᾔει | ᾔειτον, ᾐείτην | ᾔειμεν, ᾔειτε, ᾔεσαν.
ᾖμεν, ᾖτε, ᾖσαν Att.
ᾔεα I.
Aor. 2. ἴον, ἴες, ἴε | ἴετον, ἰέτην | ἴομεν, ἴετε, ἴον.
ᾖιον.
Fut. a. εἴσομαι.

Imperat.

Imperativus.

Præs. ἴθι, vel εἶ. ἴτω. ‖ ἴτον, ἴτων. ‖ ἴτε, ἴτωσαν.
Aor. β. ἴε, & Præs. εἶ, solummodo in compositis, ut ἔξει, δί
exi, transi. Optativus & Subjunctivus non sunt i
usu.

Infinitivus.

ἰέναι, vel ἴμεν, & εἶναι in compositis.
ἴμεν l. ἰμέναι D. & A.
ἴμμεν l. ἰμμέναι A. & D.
Ἴημι, vado, eadem planè ratione declinantur. A
Oratoribus tantum usurpantur ἀπίασιν in In
dicativo, ἀπίωσιν in Subjunct. ἀπιέναι in Infin.

Participium.

ἰών, ἰοῦσα, ἰόν, ut κιών & ἰών.

Ἵημι, Mitto.

Indicativum.

Præs. Ἵημι, ἵης, ἵησι. ‖ ἵετον, ἵετον ‖ ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖ
ἱᾶσι
ἱεῖσι A.
Imper. Ἵην, ἵης, ἵη. ‖ ἵετον, ἱέτην. ‖ ἵεμεν, ἵετε, ἵε
Ἵουν, ἵους, ἵεις, ἵει, contracta. ἵε
Perfect. Εἷκα, εἷκας, εἷκε. B. Dicitur etiam ἕωκα Attic.
Aor. α. Ἧκα, ἧκας, ἧκε. Dicitur etiam ἕηκα Att.
Aor. β. Ἧν, ἧς, ἧ. ‖ ἧτον, ἥτην. ‖ ἧμεν, ἧτε, ἧσ.
Fut. α. ἥσω.

Imperativum.

Præs. ἵεθι, ἱέτω. Aor. β. ἕς, ἕτω. Perf. εἷκε, εἱκέτω.

Optativum.

Præs. ἱείην, ἱείης, ἱείη. Aorist. β. εἵην, εἵης, εἵη.

Subjunctivum.

Præſ. ἰῶ, ἰῇς, ἰῇ. Perf. εἴκω, εἴκῃς, εἴκῃ. Aoriſt. β. ἰδ. [illegible]

ἴω, ἴῃς, ἴῃ, I. [illegible]

P. εἴδω, εἴδῃς. [illegible]

Infini-

Infinitivus.

Praeſ. ἱέναι Perf. εἰκέναι Aor. β εἷναι.
ἱέμεναι D. ἕμεναι A.D.
ἱέμεν I. ἕμεν I.

Participium.

Praeſ. ἱείς, ἱεῖσα, ἱέν. Perf. εἰκώς, εἰκυῖα, εἰκός. Aor. β εἵς, εἷσα, ἕν.

Vox Paſſiva. Indicativus.

Praeſ. ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται.
Imperf. ἱέμην, ἵεσο, ἵετο. Aor. α ἕθην, & εἵθην.
Perf. Εἷμαι, εἷσαι, εἷται. εἵμεθον, εἷσθον, εἷσθον. εἵμεθα, εἷσθε, εἷνται.
ἕωνται A.
Plusq. Εἵμην, εἷσο, εἷτο. *Imperativus.* Ἵεσο, ἱέσθω.
Infinit. εἷσθαι. Aor. α. ἑθῆναι & εἱθῆναι. P. P. εἵσομαι.

Vox Media.

Aor. α. Ἡκάμην, ἥκω, ἥκατο. Aor. β. Ἕμην, ἕσο, ἕο, & οὗ, ἕτο.

Imperativus. *Optativus.*
Praeſ. Ἕσο, ἕσθω, &c. εἵμην, εἷο, εἷτο.
οὗ I.
οὗ A.

Subjunctivus. *Infinitivus.* *Participium.*
Aor. ὦμαι, ᾗ, ἧται.
Aor. β. ἕσθαι. Aor. β ἕμενος.

Ἵεμαι, Concupiſco.

Eandem habet inflectionem, præterquam quod format Aor. α. ἕσα, non ἧκα.

Ἧμαι, Sedeo.

Præſ. Ἧμαι, ἧσαι, ἧται. ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον. ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται.
ἕαται I.

ᾔεσαν & ᾔεσαν P.

Imper. ᾔειν, ᾔεις, ᾔει. Δ ᾔειτον, ᾐείτην, ᾐείτην. Π ᾔειμεν, ᾔειτε, ᾔεσαν

P. [illegible]

ἤϊσαν Ion.

ᾖσαν & ᾔεσαν P.

Imperativum.

Præſ. ἧσο, ἥσθω. *Infinitivum* ἧσθαι. *Participium* ἥμεν

Κάθημαι, inde compoſitum.

Præſ. κάθημαι, κάθησαι, κάθηται. Imperf. ἐκαθήμ
κάθηαι I καθῆτο & καθ
κάθῃ A.

Imperativus.

Præſ. κάθησο, καθήσθω. Ion. κάθησο, & κάθου Syſtol. Att. κ

Κεῖμαι, jaceo.

Præſ. κεῖμαι, σαι, ται. | μεθον, σθον, σθον. | μεθα. σθε, κεῖ
κέαται I. κείαται

Imper. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. Fut. κείσομαι. σῃ, σε
3. Plur. κέατο I. κεισεῦμαι & κεισοῦμαι
κείατο P.

Indicativum.

Ἴσημι, ſcio.

Præſ. ἴσημι, ἴσης, ἴσησι | ἴσατον, ἴσατον | ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσα
ἴσαμι D. ἴσαντι D. | ἴστον, Sync. | ἴσμεν Sync. ἴσασι
Imp. ἴσην, ἴσης, ἴση. | ἴσατον, ἰσάτην | ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσ
ἴσαν Sy

Imperativus.

Præſ. ἴσαθι, ἰσάτω. | ἴσατον, ἰσάτων. | ἴσατε, ἰσάν
ἴσθι, ἴστω, &c. Sync.

Infinitivum.

Præſ. ἰσάναι, ἰσάμεναι, & ἰσάμεν D. ἴσαμεν I. ἴσμεν Sy
Participium ἰσάς, ἰσᾶσα

Verbum Paſſivum. *Indicativus.*

Præſ. ἴσαμαι & ἴσημαι, σαι, ται. Comp. ἐπίσταμαι, σαι

[illegible]

Imper. [illegible], [illegible], [illegible]. Comp [illegible]

[illegible] A. [illegible] I. & [illegible]

Imperatiu

Imperativus.

Ἵστασο. Compositum, ἐπίστασο, ἐπίστεο Io. ἐπίστω Att.

Infinitivus. Partic.

Ἵστασθαι. Compositum, ἐπίστασθαι. ἐπιστάμενος.

Εἷμαι, Indutus sum, ab Ἕω.

Perfect. Εἷμαι, εἷσαι & ἕσσαι P. εἷται & εἷσται. Tertia P. εἵαται.

Particip. εἱμένος.

Plusq. Εἵμην, εἷσο & ἕσσο, εἷτο & εἷστο & ἕστο, Tertia pl. εἵατο.

Aor. α. Act. Εἷσα, εἷσας, εἷσε.

P. Ἕσσα, ἕσσας, ἕσσε.

Infinitivus. Εἷσαι & ἕσσαι, quod etiam est collocare.

Aor. α. me. Εἱσάμην & ἑσσάμην, & ἐσσάμην. par. Ἑσσάμενος.

Φημὶ, Dico. *Indicativus.*

Præsens φημὶ, φὴς vel φῄς, φησὶ, φατὸν, φατὸν, φαμὲν, φατὲ, φασί.

φαντὶ & φαντὶ D.

φαμὶ, D. φατὶ D.

Imperf. Ἔφην, ἔφης, ἔφη, ἔφατον, τήν, ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.

Aor. 2. Ἔφην, ἔφης, ἔφη, ἔφατον, τήν, ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.

ἔφαν & φὰν B.

φῆσθα Æ.

φῶ, φῇς, φῇ. & ἑῶ, ῇς, ῇ P.

Futur. Φήσω, φήσεις, φήσει. Aorist. α. ἔφησα. *Imperat.* φάθι.

φασῶ, φασεῖς, φασεῖ D.

Optativus.

Præsens. φαίην. Aoristus. φήσαιμι. Futur. α. φήσοιμι.

Subjunct. ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ. *Infin.* φάναι, nam φᾶναι, est apparuisse.

Participium. φάς. φᾶσα. φάν.

Verbum Medium.

ræſens. φάμαι. Imperf. ἐφάμην. *Participium.* φάμενος.

VERBALIA.

Verbalia omnia quæ deducuntur vel

A prima persona præteriti passivi in
- μα, ut γράμμα, litera.
- μὸς, ut δεσμὸς, vinculum.
- μη, ut γραμμὴ, linea.
- μων, ut νοήμων, intelligens.

A secunda persona præteriti passivi in
- σις, ut ποίησις, poësis.
- τέος, ut δοκιμαστέος, probandus.

A tertia persona præteriti passivi
- Masculina in
  - της, ποιητὴς, poeta.
  - τὸς, ἀκουστὸς, audibilis.
  - τὴρ, χαρακτὴρ, character.
  - τωρ, κοσμήτωρ, princeps.
  - ικὸς, δικαστικὸς, judicialis.
- Fœminina in
  - τις, πίστις, fides.
  - τὺς, ὀρχηστὺς, saltatio.
  - τρὶς, ὀρχηστρὶς, saltatrix.
  - τρα, ὀρχήστρα, illa Theatri pa in qua chorus saltabat.
- Neutra in
  - τήριον, ποτήριον, poculum.
  - τρον, δίδακτρον, Minerval.
  - Adverbia positionis in τέος fa ciunt, ut γραπτέος, γραπτέα, γραπτέον.

A præterito Medio in
- ος, λόγος, sermo.
- ις, [illegible], capsula.
- ιον, λόγιον, oraculum.
- εὺς, τομεὺς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut λευκὸς, candidus, à λεύσσω, video; sic ab Aoristo secundo, ut φυγὴ, fuga, ab ἔφυγον.

Impersonalia.

*Ἀνήκει & προσήκει convenit, ἀνῆκε & προσῆκε conveniebat.
*Ἀρέσκει placet, ἤρεσκε placebat, ἀρέσει placebit, ἤρεσε placuit.
Δεῖ oportet, ἔδει oportebat, δεήσει oportebit, ἐδέησεν oportuit.

nit. Infin. δεῖν oportere, Particip. δέον quod oportet.

Δοκεῖ videtur, ἐδόκει videbatur, δόξει videbitur, δέδοκται visum est.

Μέλει curæ est, ἔμελλε curæ erat, μελήσει curæ erit, ἐμέλησεν curæ fuit.

Χρὴ oportet, ἐχρῆν oportebat, χρήσει oportebit, χρῆναι oportere.

Compositum ἀπόχρη sufficit, ἀπέχρη sufficiebat, Fut. ἀποχρήσει sufficiet, A. 1. ἀπέχρησεν sufficit, Inf. ἀποχρῆν sufficere.

Passiva Impersonalia sunt, [illegible] accidit, [illegible] & [illegible] in fatis est, a [illegible].

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quæ solùm usque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur, & si quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa a verbis aliis, quorum præsens non est in usu.

Illa autem sunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in ε solùm, vel cum immutabili: ut [illegible], σέβω.

In άνω gravitona, λαμβάνω.

In σκω, proparoxytona præter θνήσκω, quod facit θνήξομαι & [illegible], ἀλύξω.

In δω, ut [illegible] ἕδω, ut [illegible] ἄδω, ut [illegible]. Sed non implicatione consonantis, ut ἀείδω.

Εἴνω, hyperdissyllaba, ut [illegible] ίω hyperdiss. sic etiam verba in μαι, ut [illegible].

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, [illegible].

Quæ in ω purum desinunt, præcedente υ diphthongo, ut [illegible].

Quæ in λω, si præcedat α vel λ, ut [illegible].

Item in [illegible] derivata a præsenti vel futuro [illegible], [illegible]

[illegible] γαμέω, γαμήσω, γαμησείω· ὁ βρόω, βρώσω, βρωσείω· [illegible] ὄψω, ὀψείω· πολεμέω, πολεμήσω, πολεμησείω. quae apud [illegible] contionare, adire, contere, esurio, nupturio, bellaturio.

Sic quae ex contractis Attici fecerant incontracta, αὐξάνω, [illegible] ἀλέξω [illegible] ἕψω [illegible] quae a circumflexis futuris reliqua tempora mutuantur, αὐξήσω, ἀλεξήσω, ἑψήσω.

Sic quæ propter conſonantem aliquam injectam ε mutarunt in α, ut φθείρω, μέμαρμαι, ἐμμαρμένη, [illegible], [illegible], χαίρομαι, [illegible]. at ἵστω, ἕστω, ἵσταμαι, ἕσταμαι, ε [illegible] mutant; utuntur tamen illud ſubinde, ut αὐτὸν pro ἑαυτὸν, αὐτῆς pro ἑαυτῆς, [illegible] pro [illegible].

Verba Anomala.

Α

Miror	Ἄγαμαι, fut. ἀγάσομαι, ab ἀγάζω, aor. ἠγάσθην, aor. α. med. ἠγασάμην.
Ago	Ἄγω, fut. ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 2 ἦγον, Att. ἤγαγον.
Sicco	Ἄζω, aor. 1 ἄσθην, & ἀζάνθην.
Frango	Ἄγνυμι, fut. ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 1 ἔαξα, unde κατέαξα, præt. med. ἦγα, inuſit. unde ἔαγα, Att. & κατέαγα.
Dico	Ἀγορεύω, fut. ἀγορεύσω, aor. 1 ἠγόρευσα, præt. εἴρηκα ab εἴρω.
Cano	Ἄδω, fut. ᾄσω, aor. 1 ᾖσα. Ἀδῶ placeo præt. med. ἧδα & ἕαδα.
Capio	Αἱρῶ, fut. αἱρήσω, aor. 2 εἷλον ab ἕλω inuſit.
Eligo	Αἱροῦμαι, fut. αἱρήσομαι, præt. ᾕρημαι, aor. 1 ᾑρέθην, aor. 2 med. εἱλόμην ab ἕλομαι, inuſit.
Sentio	Αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, præt. ᾔσθημαι, aor. 2 med. ᾐσθόμην, ab αἰσθέομαι, αἰσθοῦμαι inuſit.
Arceo	Ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω, ab ἀλεξέω, ἀλεξῶ, inuſit.
Erro	Ἀλάλημαι, ab ἀλάω, ἀλάομαι, ἀλῶμαι cum redu-

	præteritum ἀλάλημαι.
Tollo	Αἴρω, fut. ἀρῶ, aor. 1 ἦρα vel ἤρα, aor. 2 ἦρον, præt. ἦρκα.
Capior	Ἁλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, aor. 2 ἥλων, ἥλως, ἥλω, & ἑάλων Attic. ab ἁλόω, ἁλῶ, ἅλωμι unde participium ὁ ἁλοὺς, τοῦ ἁλόντος.
Consumo	Ἀναλίσκω, fut. ἀναλώσω, præt. ἀνήλωκα & ἀνάλωκα, & in passivo ἀνήλωμαι.

Porro

Pecco	Ἁμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσω, præt. ἡμάρτηκα, aor. 2 ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω inuſitato.
Induo	Ἀμφιέννυμι, fut. ἀμφιέσω, præt. ἠμφίεσμαι.
Renuo	Ἀναίνομαι, præt. ἀνήνημαι, aor. 1 ἠνηνάμην.
Aperio	Ἀνοίγω, fut. ἀνοίξω, aor. 1 ἀνέῳξα, præt. med. ἀνέῳγα, paſſ. ἀνέῳγμαι, aor. 1 ἀνεῴχθην.
Lego	Ἀναγινώσκω, imperf. ἀνεγίνωσκον, fut. ἀναγνώσομαι, præt. ἀνέγνωκα, aor. 2 ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, ῶ, & ἀνάγνωμι, inuſitato.
Odio ſum	Ἀπεχθάνομαι, fut. ἀπεχθήσομαι, præt. ἀπήχθημαι, aor. 2 med. ἀπηχθόμην, ab ἀπεχθέομαι, οῦμαι inuſitato.
Admoneo	Ἀναμιμνήσκω, fut. ἀναμνήσω, aor. 1 ἀνεμνήσθην.
Abnuo	Ἀπαναίνομαι, aor. 1 ἀπηνηνάμην.
Perdo	Ἀπόλλω, λῶ, & ἀπολλύω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ ab ἀπόλλω, ἀπολέσω, præt. ἀπώλεκα, & Atticè ἀπολώλεκα, & præt. med. Atticè ἀπόλωλα.
Privo	Ἀπαυράω, ῶ, aor. 1 ἀπηύρα.
Placeo	Ἀρέσκομαι, fut. ἀρέσομαι.
Dehonoro	Ἀτίζω, fut. ἀτίξω.
Ægre fero	Ἄχθομαι, fut. ἀχθέσομαι & ἀχθήσομαι, aor. 1 ἠχθέσθην.
Augeo	Αὐξάνω & αὔξω, fut. αὐξήσω, aor. 1 ηὔξησα.
Triſtor.	Ἄχω, præt. ἤκαχα.

B

Mitto	Βάλλω, fut. βαλῶ, præt. βέβληκα, aor. 2 ἔβαλον, & à βλῶ, βλήσω.
Vado	Βαίνω, fut. βήσομαι, aor. 2 ἔβην, à βῆμι inuſit.
Germino	Βλαστάνω, fut. βλαστήσω, aor. 2 ἔβλαστον.
Vivo	Βιόω, fut. βιώσω, aor. 2 ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω,

	particip. ὁ βιβὰς, ἡ βιβᾶσα.
Edo	Βιβρώσκω, fut. βρώσω, aor. 1 ἔβρωσα.
Volo	Βούλομαι, fut. βουλήσομαι, præt. βεβούλημαι, plusq. ἐβεβουλήμην, & aor. 1 ἐβουλήθην.
Comedo	Βρώσκω, fut. βρώσω.

Γ

Duco ux. Γαμέω, ῶ, fut. γαμήσω, aor. 1 ἔγημα.

Gigno Γείνομαι, fut. γενήσομαι, aor. 1 med. ἐγεινάμην.

Lætor Γήθω, ἐγήθησα, pr. med. γέγηθα, à γήθω, & γηθέω.

Seneſco Γηράσκω, fut. γηράσω, ἐγήρασα, γηρῶ.

Fio, ſum Γίνομαι & γίγνομαι, fut. γενήσομαι, pr. γεγένημαι, aor. 1 med. ἐγενησάμην, aor. 2 med. ἐγενόμην, à γένομαι inuſit. pr. med. γέγονα, à γείνω, γενῶ.

Cognoſco Γινώσκω, & γιγνώσκω, fut. γνώσομαι, aor. 1 ἔγνωσα, præt. ἔγνωκα, aor. 2 ἔγνων, à γνόω & γνῶμι, vnde & præt. med. γέγονα, expertus ſum, pro γέγνωα, per Metath. Euſtath.

Vigilo Γρηγορέω, fut. γρηγορήσω, præt. med. ἐγρήγορα, pluſquam. ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio Δαίω, fut. δαήσω, δεδάηκα, præt. med. δέδηα, aor. 2 ἐδάην.

Divido Δαΐζω, fut. δαΐξω, & δαίω, fut. δάσω, præt. δέδασμαι, & δεδαίσμαι, aor. 1 ἔδασα.

Mordeo Δάκνω, ἔδακνον, fut. δήξω, aor. 2 ἔδακον à δήκω.

Oportet Δεῖ, fut. δεήσει, aor. ἐδέησε, Imperf. ἔδει vel ἐδέει, Infin. δεῖν.

Timeo Δείδω, fut. δείσω, præt. δέδοικα, med. δέδοια, Ionice δέδια, pluſq. ἐδεδίειν, Imperat. δέδιθι, ab inuſitato δείδημι.

Rogo Δέομαι, fut. δεήσομαι, præt. δεδέημαι, aor. 1 ἐδεήθην. à δέομαι, δεῦμαι.

Suſcipio Δέχομαι, fut. δέξομαι, præt. δέδεγμαι, aor. 1 med. ἐδεξάμην.

Ligo	Δέω, δήσω, δέδεκα, aor. 1. ἔδησα, perf. pass. δέδεμαι & δέδεσμαι, unde δεσμός.
Doceo	Διδάσκω & διδασκάζω, fut. διδάξω, à διδάχω, aor. 1 ἐδίδαξα.
Aufugio	Διδράσκω & διαδιδράσκω, A. 2 ἔδραν & ἀπέδραν.
Existimo	Δοκέω, fut. δόξω, à δόκω, aor. 1 ἔδοξα, perf. δέδοκα, à δοκέω, δεδόκηκα.

Facio

acio Δράω, ῶ fut. δράσω, præter. δέδρακα, aorist. 1 ἔδρασα.

geo Δεύω, & δέω, & δεῦμι, fut. δεύσω, aor. 1 ἔδευσα, unde προσδεύω, & ἐνδεύω.

ossum Δύναμαι, δύνασαι, & δύνῃ, imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην, præt. paſſ. δεδύνημαι, aor. 1 ἐδυνάσθην, ſeu ἠδυνάσθην poetic. valui, à δυνάζω, ἐδυνήθην, ſeu ἠδυνήθην, à δυνάω.

E

ino Εάω, ῶ, fut. ἐάσω, aor. 1 εἴασα.

Cucurri Εδραμον, à τρέχω, δραμοῦμαι, aor. 2 ἔδραμον, à δρέμω.

do Εδω vel ἐσθίω, præt ἐδήδοκα.

olo Εθέλω, fut. ἐθελήσω, ab ἐθελέω.

lens fu Εθω, præt. med. εἴωθα, pro εἶθα, per pleonaſmum.

cito Εγείρω, fut. ἐγερῶ, aor. 1 ἤγειρα.

fundo Εγχέω, ῶ, fut. ἐγχεύσω, ab ἐγχεύω, aor. 1 ἐνέχευα, & ἐνέχευσα, Æolicè.

liceor Εγγυάω, ῶ, fut. ἐγγυήσω, aor. 1 ἠγγύησα, præt. ἐγγεγύηκα.

io Εἴδω, fut. εἴσω, & εἰδήσω, præt. med. οἶδα, pluſq. ᾔδειν, Aor. 2 εἶδον, poët. ἴδον ſine ε, præt. infin. εἰδέναι. partic. εἰδὼς, pro εἰδηκέναι, & εἰδηκώς.

ixi Εἶπα, aor. 1 & εἶπον, aor. 2 ab inuſitato ἔπω.

Abigo Ελαύνω, fut. ἐλάσω, ab ἐλάω, præt. ἤλακα, At. ἐλήλακα, aor. 1 ἤλασα, perf. paſſ. ἤλαμαι, At. ἐλήλαμαι, aor. 1 ἠλάθην, particip. ἐλαθείς.

Venio Ερχομαι, vel ἐλεύθω inuſit. fut. ἐλεύσομαι, præt. med. ἤλυθα. At. ἐλήλυθα, aor. 2 ἤλυθον & ἦλθον, ἦλθες. ἦλθε, per Syncopen.

Operor Εργάζομαι, per. paſſ. εἴργασμαι, part. εἰργασμένος, aor. 1 εἰργάσθην, fut. 1 med. ἐργάσομαι, aor. 1

εἰργασμένω.

facio Ἔργω, præt. med. ἔργα & ἔοργα, pluſq. ἐώργειν.

facio Ἔρδω, fut. ἔρξω, vide ῥέζω.

dico Ἐρέω, abſolutum, futur. ἐρῶ & ἐρήσω, perf. εἴρηκα.

paſſ.

	paſſ. εἴρημαι, aor. 1 paſſ. ἐῤῥέθην, parti- θείς, Imperf. act. εἶρον.
Interrogo	Ερομαι, fut. ἐρήσομαι, aor. 2 ἠρόμην.
Sortitus ſum	Εμμορα, præt. med. à μείρω, μερῶ, εἵμαρται.
Incendo	Εμπίμπρημι, fut. ἐμπρήσω.
Curo	Εμπάζω, fut. ἐμπάσω.
Vado	Εἴω, & ἴω, fut. εἴσω, præt. εἶκα, præt. med. pluſq. ᾔειν.
Speravi	Εολπα, ab ἔλπω, præt. med ἔλπα & ἔολπα.
Pereo	Ἔῤῥω, fut. ἐῤῥήσω.
Invenio	Ευρίσκω fut. εὑρήσω, præt. εὕρηκα, aor. 2 ab εὑρέω εὑρῶ.
Habeo	Εχω, fut. ἕξω & σχήσω, præt. ἔσχηκα, aor. 2 à σχέω, ῶ, inuſit. imperf. εἶχον.

Z

Jungo	Ζεύγνυμι & ζευγνύω, fut. ζεύξω & ζεύσω, per.
Vivo	Ζάω, ζῶ, fut. ζήσω, tert. ſing. ζῇ pro ζᾷ.
Cingo	Ζωννύω, ζώννυμι. fut. ζώσω, ab antiquo perf. ἔζωκα, perf. paſſ. ἔζωμαι & ἔζωσμαι.

H

Lætor	Ηδομαι, fut. ἥσομαι, perf. ἥσμαι, aor. 1 ἥσθην, ἡσάμην.
Iveram	Ηειν, ᾔεις, ᾔει, præt. pluſq. ab εἴω.
Triſtavit	Ηκαχεν, ab ἄχω.
Inclino	Ημύω, fut. ἠμύσω.

Sepelio	Θάπτω, fut. θάψω, perf. τέταφα, aor. 1 ἔθαψα, perf. pass. τέθαμμαι, aor. 2 ἐτάφην à τάφω, fut 1 ταφθήσομαι.
Volo	Θέλω, fut. θελήσω, à θελέω, aorist. 1 ἐθέλησα Att. ἠθέλησα.
Morior	Θνήσκω, θνήσκω, fut θανοῦμαι, perf. τέθνηκα à θνάω, θνῶ, Ion. τέθνεα, Boeot. τέθνειχα & τέθνηκα, ex quo τεθνεώς, τεθνηκὼς & τεθνεώς, P. pro τεθνηκώς, Infin. τεθνάναι, aor. 2 ἔθανον

I

Invenio	Ἱκνέομαι, -οῦμαι, fut. ἵξομαι, aor. 2 ἱκόμην ab ἵκομαι, perf. ἷγμαι.
Placo	Ἱλάσκομαι, fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.
Volo	Ἵπταμαι, fut. πτήσομαι, præt. πέπταμαι, aor. 2 ἔπτην ab πτῆμι, med. ἐπτάμην & ἐπτόμην, Infin. πτάσθαι & πτέσθαι, partic. πτάμενος.
Eundum	Ἰτέον, & pleonasmo ἰτητέον, ab εἶμι vado, præt. act. esset εἶκα, pass. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & ε ablato ἰτέον.

K

Sedeo	Καθέζω, καθέζομαι, fut. 2 καθεδοῦμαι.
Sedeo	Κάθημαι, fut. καθήσομαι.
Demitto	Καθίημι, aor. 1 καθῆκα.
Purgo	Καθαίρω aor. 1 ἐκάθηρα.
Voco	Καλέω, fut. καλέσω & καλήσω, perf. κέκληκα, Sync. pro κεκάληκα.
Laboro	Κάμνω & κάμω, fut. καμοῦμαι, aor. 2 ἔκαμον, perf. κέκμηκα.
Tondeo	Κείρω, fut. κερῶ, aor. 1 ἔκειρα, perf. κέκαρκα.
Misceo	Κεραννύω & κεράννυμι, fut. κεράσω, & Sync. κράσω, perf. κέκρακα, Infin. κεκρᾶσθαι per Sync.
Clango	Κλάζω, fut. κλάγξω, à κλάγγω, aor 1 ἔκλαγξα, perf. κέκλαγγα, aor. 2 ἔκλαγον, præt. med. κέκληγα à κλήγω.
Fleo	Κλαίω vel κλάω, fut. κλαύσω à κλαύω, & κλαιήσω à κλαιέω inusitato, aor. 1 ἔκλαυσα, perf. κέκλαυμαι.
Audio	Κλῦμι à κλύω, fut. κλύσω, perf. κέκλυκα. imperf. & aor. 2 ἔκλυον, imper. κλῦθι, particip. κλύς,

κλαίω.

Saturo Κορεννύω & κορέννυμι, fut. κορέσω & κορέσσω, aor. 1 ἐκόρεσα perf κεκόρεκα κορέω, perf. med. κέκορα.

Clamo Κράζω fut. κράξω, perf. κέκραχα, aor. 1 ἔκραξα. Attic. ἐκέκραξα, fut. 2 κραγῶ, aor. 2 ἔκραγον, perf. med. κέκραγα.

Suspendo

Suſpendo	Κρεμάζω, fut. κρεμάσω à κρεμάω, per. κεκρέμα κα, paſſ. κεκρέμασμαι.
Pendeo	Κρέμαμαι, fut. κρεμάσομαι.
Dormio	Καταδαρθάνω, fut. καταδαρθήσομαι, aor. 2 κα τέδαρθον, à καταδέρθω.
Abſcondo	Κρύπτω, fut. κρύψω, perf. κέκρυφα, aor. 2 ἔκρυ βον, paſſ. ἐκρύβην.
Sum	Κύρω, fut. κύρσω, aor. 1 ἔκυρσα, partic. κύρσα Æolica ſunt: eſt quoque κυρέω, fut. κυρήσ aor. 1 ἐκύρησα, Infin. κυρῆσαι.

Λ

Sortior	Λαγχάνω, fut. λαχήσομαι, à λαχέω, ῶ, perf. mod. λέλογχα quaſi à λέγχω, perf. act. λέλη Atticè εἴληχα, aor. 2 ἔλαχον à λάχω, fut. λα
Capio	Λαμβάνω, fut. λήψομαι à λήβω, unde aor. 2 ἔλα βον, perf. λέληφα, Att. εἴληφα.
Lateo	Λανθάνω, fut. λήσομαι à λήθω, perf. mod. λέλη θα, aor. 2 ἔλαθον, perf. paſſ. λέλησμαι, aor mod. ἐλαθόμην.
Linquo	Λείπω, fut. λείψω, aor. 2 ἔλιπον.

Μ

Inſanio	Μαίνομαι, fut. μανοῦμαι præt. mod. μέμηνα, ao 2 ἐμάνην.
Diſco.	Μανθάνω, fut. μαθήσομαι à μαθέω, perf μεμά θηκα. aor. 2 ἔμαθον à μάθω.
Pugno	Μάχομαι, fut. μαχοῦμαι, & μαχήσομαι, & μαχέσο μαι à μαχέομαι insolit. aor. mod. ἐμαχεσάμην.
Curo	Μέλω, fut. μελήσω à μελέω, aoriſt. 2 ἔμελον, pe

med. μέμηλα. poeticum.

Recordor. Μιμνήσκω, fut. μνήσομαι, praet. μέμνημαι à μνέω, pluſquam. ἐμεμνήμην, aor. 1 ἐμνήσθην.

Maneo Μένω, fut. μενῶ, aor. 1 ἔμεινα, perfect. μεμένηκα, à μενέω inuſitato.

Miſceo Μισγνύω & μίγνυμι, fut. μίξω, aor. 2 ἐμίγην, à μίγω inuſitato.

Abſtergo Μοργνύω, fut. ὀμόρξω.

Neo

N

Νέω, fut. νεύσω.
Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νενέμηκα, aor. 1 ἔνειμα.

Ξ

Ξυνίημι, fut. ξυνήσω, aor. 1 ἐξυνῆκα & ξυνῆκα Atticè.
Ξαίνω, fut. ξανῶ.

O

Οζω, fut. ὄσω, præt. med. ὦδα, & Atticè ὄδωδα.
Οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, aor. 2 med. ᾠχόμην.
Οἴομαι & οἶμαι, οἴει, οἴεται, fut. οἰήσομαι, aor. 1 ᾠήθην imperf. ᾠόμην, Sync. ᾤμην.
Ομνύω, & ὄμνυμι, & ὀμόω, fut. ὀμόσω & ὀμοῦμαι, perf. ὤμοκα. Atticè ὀμώμοκα.
Ολολύζω, fut. ὀλολύξω.
Ομόργνυμι, fut. ὀμόρξω.
Οφείλω, fut. ὀφειλήσω, & ὄφλω ὀφλήσω, perf. ὤφληκα, aor. 2 ὤφελον, Sync. ὦφλον.
Ονόω, fut. ὀνόσω.
Ολλύω ſive ὄλλυμι, perf. med. ὄλα, Atticè ὄλωλα, aoriſt. 2 ὦλον, med. ὠλόμην.
Ορέω fut. ὄψομαι, præt. ἑώρακα.
Ορω, fut. ὀρῶ. Æol. ὄρσω, præt. med. ὦρα, Atticè ὄρωρα.

Π

Πάσχω, fut. πείσομαι à πένθω, perf. med. πέπονθα aor. 2 ἔπαθον à πάθω.

Πέτομαι, ὦμαι, fut. πέσομαι, perf. πέπτωμαι

Πέρθω, aor. 2 ἔπαρθον & ἔπραθον.

Πέλω, verbum poeticum, imperf. ἔπελον, & ἔπελε, augmento remoto πέλε, Ionicè πέλεσκον, imperfect. paſſ. ἐπελόμην, ἐπέλου, & Ion. ἐπέλεο, Sync. ἔπλευ & ἔπλεο, Dor. ἔπλευ, eras; tertia perſona ἐπέλετο, Sync. ἔπλετο, & (detracto aug. πλέτο, erat, à πέλομαι, πέλω, πέλε).

Πεπαττύω, fut. πεπάσω, præt. πεπέπτεκα, & per Sync.

	Sync. πέπτακα, unde paſſ. præt. πέπτα πετάω inuſit.
Coquo	Πέττω, fut. πέψω, à verbo Poët. πέπτω.
Figo	Πήγνυμι & πηγνύω, fut. πήξω, aor. paſſ. i à πήγω,
Bibo	Πίνω, ἔπινον, fut. πίσω, præt. πέπωκα, p πέπομαι, à πόω πῶμι inuſitato, aor. 2
Incendo	Πίμπρημι, fut. πρήσω.
Cado	Πίπτω, fut. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα ab a πτόω, aor. 2. ἔπεσον.
Fingo	Πλάττω, fut. πλάσω, præt. πέπλακα.
Percutio	Πλήττω, aor. 2 ἔπληγον, cum ad corpus, ἔ γον, cum ad animum refertur.
Vendo	Πράττω, fut. πράσω, præt. πέπρακα nam π ξω, facio.
Projicio	Προΐεμαι, aor. 1 med. προηκάμην.
Volo.	Πτάω, aor. 1 med. ἐπτάμην.
Interrogo	Πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι à πεύθομαι, p πέπυσμαι, aor. 2 med. ἐπυθόμην.

P

Facio	Ῥέζω vel ἔρδω, fut. ῥέξω, & Metatheſi ἔρξω, ἔρξα.
Fluo	Ῥέω, fut. ῥεύσω & ῥυήσω, præt. ἐῤῥύηκα, paſſ. ἐῤῥύην, à ῥυέω.
Rumpo	Ῥηγνύω & ῥήγνυμι, fut. ῥήξω, præt. med. ἔῤῥ aor. 2 paſſ. ἐῤῥάγην.
Roboro	Ῥώννυμι, fut. ῥώσω.
Valeo	Ῥώννυμαι, fut. ῥώσομαι præt. ἔῤῥωμαι, Imp ἔῤῥωσο.

Extinguo	Σβεννύω & σβέννυμι, fut. σβέσω & σβέσ aor. 2 paſſ. ἔσβην, ἐσβῆμι, inuſitato.
Concitor	Σεύω, aor. 1 ἔσσευα, paſſ. σεύομαι, præt. ἔσ μαι, aor. 1 paſſ. ἐσσύθην.
Putreſco	Σήπομαι, fut. σήψομαι, aor. 2 ἐσάπην.
Vello	Σπάω, fut. σπάσω, præt. ἔσπακα.

Σπένδω, fut. σπείσω à σπείδω inusitato, aorist. 1 ἔσπεισα.

lo Στάζω, & σταλάζω, fut. στάξω & σταλάξω.

Στένω & στενάζω, fut. στενάξω.

go Στίζω, fut. στίξω.

Στερίσκω, fut. στερήσω, præt. ἐστέρηκα.

Στορεννύω & στορέννυμι, fut. στορέσω, aor. 1 ἐστόρεσα, à στορέω.

Στρωννύω & στρώννυμι, fut. στρώσω, aor. 1 ἔστρωσα.

beo Σχέω, fut. σχήσω, aor. 2 ἔσχον, unde imper. σχές, σχέτω, à σχῆμι.

T

endo Τανύω, fut. τάσω, præt. τέτακα.

Τέμνω, fut. τεμῶ, & τμήξω à τμήγω, aor. 2 ἔταμον.

rico Τεύχω, aor. 2 ἔτυχον.

quefacio Τήκω, fut. τήξω, præt. τέτηκα.

Τίκτω, fut. τέξω, aor. 2 ἔτεκον, præt. med. τέτοκα.

Τίνω vel τίω, fut. τίσω.

nero Τιτρώσκω, ἐτίτρωσκον, fut. τρώσω, aor. 1 ἔτρωσα, præt. τέτρωκα, à τρόω, ῶ.

ro Τιτράω, fut. τρήσω à τράω.

ro Τλάω, fut. τλήσω, aor. 2 ἔτλην à τλῆμι.

rio Τρέφω, fut. θρέψω, aor. 1 ἔθρεψα, præt. med. τέτροφα, pass. τέθραμμαι, aor. 2 ἐτράφην.

Curro Τρέχω, fut. θρέξω, præt. δεδράμηκα à δραμέω, aor. 2 ἔδραμον ab antiquo δρέμω.

Timeo Τρέω, fut. τρέσω.

Comedo Τρώγω, fut. φαγοῦμαι, aor. 2 ἔφαγον, à φάγω.

Sum, Sortior, Nanciscor Τυγχάνω, ἐτύγχανον, fut. τεύξομαι à τεύχω, præt. τετύχηκα à τυχέω, aor. 2 ἔτυχον.

Υ

Pluit	Ὕει, fut. ὕσει, aor. 1 ὗσεν.
Suſtineo	Ὑπέχω, fut. ὑφέξω, præt. ὑπέσχηκα, aor. 2 ὑπέσχον.
Promitto	Ὑπισχνοῦμαι, fut. ὑποσχήσομαι, præt. ὑπέσχημαι, aor. 2 ὑπεσχόμην.
Dormito	Ὑπνώττω, fut. ὑπνώσω.

Dico

Φ

Dico	φάσκω, imperfect. ἔφασκον, cætera caret.
Fero	φέρω, fut. οἴσω ab οἴω, præt. ἐνήνοχα, ἐνήνεγμαι, Aor. 1 ἤνεγκα ab ἐνέγκω.
Fugio	φεύγω, fut. φεύξομαι & ξοῦμαι, præt. med. Aorist. 2 ἔφυγον.
Aio	φημί. fut. φήσω. aorist. 1 ἔφησα, aorist. 2 Infinit. φάναι.
Præuenio	φθάνω, ἔφθανον, fut. φθάσω à φθάω, præt. κα. aorist. 1 ἔφθασα, & aorist. 2 ἔφθην à μι, participium φθάς.
Tabeſco	φθίνω, fut. φθίσω à φθίω.
Corrumpo	φθείρω, fut. φθερῶ, præt. med. ἔφθορα.
Cruento	φοινίσσω, & φοινίζω, fut. φοινίξω.
Horreo	φρίττω, fut. φρίξω, præt. πέφρικα.
Produco	φύω, fut. φύσω, præt. πέφυκα, aorist. 2 ἔφυν

Χ

Gaudeo	Χαίρω, fut. χαιρήσομαι, aorist. 2 paſſ. ἐχάρην.
Sævio.	Χαλεπαίνω, fut. χαλεπανῶ, aor. 1 ἐχαλέπηνα.
Dehiſco	Χάσκω, fut. χανήσομαι, præt. med. κέχηνα, 2 ἔχανον à χαίνω.
Fundo	Χέω, fut. χεύσω à χεύω, aor. 1 ἔχευα, Infinit.
Coloro	Χρωννύω & χρώννυμι, fut. χρώσω, præt. paſſ. χρωσμαι.
Fundo	Χώω, à χόω, fut. χώσω.
Obruo aggere	Χωννύω & χώννυμι, fut. χώσω à χόω inuſitato.

Ω

Pello	ὠθῶ & ὠθέω, fut. ὤσω & ὠθήσω, aoriſt. 1 ἔωσα

præt. [illegible]

Emo Ὠνέομαι, fut. ὠνήσομαι, præt. ὤνημαι, & ἐώνη
Atticè, unde [illegible].

Concitavi Ὦρσα, ab ὄρθω, fut. [illegible] aorist. 1 ὦρσα, & p
Sync. [illegible] vel [illegible], [illegible], [illegible] Æolicè.

[illegible]

ADVE

ADVERBIUM.

Adverbium eſt aut primarium, ut νῦν nunc, τότε tunc; derivativum in ως, ut ἑλληνικῶς Græcè, ῥωμαϊκῶς Latinè; in δην, ut [illegible] caute; in [illegible], ut [illegible] ſempiterne; ut [illegible], omnino, prorſus.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ut τῶν ἀληθῶν ἀληθῶς, vere; τῶν ὀξέων ὀξέως, acutè.

Porrò θι, σε, ζε, adjectiones ſyllabicæ, [illegible] faciunt ad locum; θεν, de loco, [illegible] in loco; ut [illegible] ad cœlum; [illegible] de cœlo; [illegible], ubique pluvis. [illegible], alijs præpoſitæ dictionibus, adaugent ſignificata: ut δῆλος manifeſtus, ἀρίδηλος ἐρίδηλος valde manifeſtus; νη & α in cōpoſitione privant; facilitatem, δυς difficultatem ſeu malignitatem indicat.

Α in compoſitis privat, conjungit & auget; ut χάρις ia, ἄχαρις ingratus, πάντες omnes, ἅπαντες omnesque ſi- ἄξυλος lignis plenus.

Adjectiva neutralia ſæpe adverbiaſcunt.

CONJUNCTIO.

Conjunctiones copulativæ; καὶ & τε, que, ἠδὲ, poëticè, καὶ μέντοι, atque, καὶ μὴν καὶ, quinetiam, καὶ τοι καὶ, atque καὶ αὖθις, rurſus etiam, ἰδὲ, ἠδὲ poëtice, cum tum.

Connexivæ ſeu conditionales; εἰ cum compoſ. ἐάν, ἄν, ἤν, [illegible] εἰ δὴ, εἰ δήπερ, ſiquidem; ἐπείπερ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ, [illegible] ſi, cum, poſtquam, quandoquidem; εἰ μὴ, ἐὰν μὴ, niſi; εἰ δὲ μὴ, ſin minus, alioqui; εἴ γε, ſi ſaltem; εἰ δ' ἄρα, ſin verò.

Diſcretivæ; μὲν, quidem; δὲ, verò; [illegible] ἀλλὰ, ſed, verùm; [illegible], ſanè, ſed; μέντοι [illegible] μέντοι γε, nimirum, tamen;

ἤ, δῆτα, δῆτοι, autem; ἔτι, δὲ, porro, autem.
Adverſativæ; καίπερ, εἰ καὶ, κἄν, κἂν εἰ, etſi.
Redditivæ; ὅμως, ἔμπας, γ᾽ ἔμπας, ἔμπης, tamen; ἀλλὰ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὲν, ἀλλ᾽ οὖν, at enim, ſed tamen, atqui, at vero; καίτοι, καίτοιγε, atque, ſed quanquam.

Liſ-

Disjunctivæ: ἢ, ἤτοι, εἴτε, vel, aut, ſive.

Cauſales: γὰρ cum præpoſitione, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, γάρτοι, γὰρ
γάρ που, γὰρ δήπου, nam, enim, etenim; οὐ γὰρ ἀλλὰ, enimvero
ὅτι, διὸ, διότι, καθότι, οὕνεκα, poëticè, quia, quod;
poſtquam; ἵνα, ὡς, ὅπως, ὄφρα poëticè, ὄφρα, ut.

Rationales ſeu collectivæ: οὖν, ἄρα, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν, τοίνυν, καὶ δὴ, τοὔνεκα, poëticè, quare, igitur, idcirco, ergo.

Dubitativæ: ut ἆρα, num? μῶν, numquid?

Potentiales: ut ἄν, κε, vel κεν.

Expletivæ, quæ nihil ſignificant, ſed carmen explent: δὴν, νυ, πω, τοι, θην, πω, ἀρ, κέν, &c.

PRÆPOSITIO.

Præpoſitiones ſunt octodecim.

- Monoſyllabæ ſex:
  - ἐν, & Poëticè ἐνὶ, in.
  - εἰς, & Attice ἐς, ad, in.
  - ἐκ } ex, { ante conſonantem
  - ἐξ } ex, { ante vocalem.
  - σὺν, cum.
  - πρὸ, ante.
  - πρὸς, ad, à, coram.
- Diſſyllabæ duodecim:
  - ἀνὰ, per.
  - κατὰ, ſecundum, contra.
  - διὰ, propter, per.
  - μετὰ, cum, poſt.
  - παρὰ, à, apud, contra.
  - ἀντὶ, pro.
  - ἐπὶ, in, ſuper, propter, ad.

περὶ, *de, circa.*
ἀμφὶ, *de, circum.*
ὑπὸ, *à, vel ſub.*
ὑπὸ. *ſub.*
ὑπὲρ, *ſuper, pro, ſupra.*

STN

SYNTAXIS.

Convenientia Nominativi & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo numero & personatur, Πολλάκις τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε, *Sæpe etiam ſtultus opportuna loquitur.*

Exceptio.

Neutra pluralia gaudent verbo ſingulari, aliquando etiam maſculina & fœminina: ut, τῷ ἀργυρίῳ ὑπακούεται πάντα, *Pecuniæ obediunt omnia.*

Ἄμφω & δύω, quamvis dualia, ſæpe junguntur plurali: *Ariſtoph.* ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν, *ex utriſque falſis. Iſoc.* δύω ποιοῦ καιροὺς τοῦ λέγειν, *duo loquendi tempora conſtitue.*

Regula.

Genitivus per Antiptoſin ponitur loco Nominativi Atticè: ut, εἴθε σοι τοῦτο γένοιτο, pro τοῦτο, *utinam illud fiat.*

Convenientia Subſtantivi & Adjectivi.

Adjectivum cum ſubſtantivo caſu, genere & numero conſentit: ut, χρηστὸς ἀνὴρ ἐστι κοινὸν ἀγαθόν, *Vir bonus eſt commune bonum.*

Exceptio.

Poëticè & Atticè nec caſu, nec genere, nec numero conſentit: ut, κόσμιος γυνή, *Ornata mulier;* ἱππότα Νέστωρ, *Eques Neſtor.*

Obſervatio.

Adjectiva compoſita & derivata in ος deſinentia ferè communiter accipiuntur: ut, τιμωρία ἀδικίας ἀκόλουθος, *Pœna injuſtitiæ comes eſt.*

Adjectiva ſæpe permutant ſuum ſubſtantivum in genitivum: ut, pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, *impii homines.*

Sæpe uſurpantur Subſtantiva pro Adjectivis: ut, μάγος τέχνη, *ars magica*; τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον, *Græcam linguam didici*.

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum Antecedente concordat genere, numero & perſonâ: ut, χάριν οἶδα τῆς τιμῆς ᾗ με τετιμᾶτε, *gratias ago pro honore quo me honoratis. Halicar*

Atticè Relativum & Antecedens eodem caſu ponuntur: ut, χρῶμαι βιβλίοις οἷς ἔχω, *utor libr quos habeo.*

Syntaxis Subſtantivi.

Ponitur Genitivus ſæpe per Eclipſin in nominib propriis: ut, Νυλεὺς ὁ Κάδμου, ſubaudi υἱός· εἰς ᾅδου, *ad inferos*, ſubaudi δόμον· & per defectum vocis ἕνεκα, ut, μακάριος τῆς πίστεως, *beatus propter fidem.*

Genitivus per ſe poſitus eſt abominantis: ut, ἀναιδείας, *O impudentiam!*

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non rarò fiunt Adverbia: ut, ὀξὺ *celeriter*, καλὰ *pulchrè*, τὸ πρῶτον *primum*, τὸ ἀρχαῖον *olim*, μέτρια *mediocriter*, ἀλύπως [illegible]

Genitivus poſt Adjectiva.

Adjectiva quæ deſiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, &c. denotant, Genitivum adſciſcunt: ut, *λαίμαργος τῆς δόξης, Gloriæ perditè cupidus; ἄπειρος πράξεων, rerum imperitus.*

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & numeralia, item comparativa & ſuperlativa, genitivo pendent: ut, *ἕκαστον τῶν ζώων, unumquodq; animalium.*

Comparativa cum exponuntur per quam geni-

tivo

rum adſciſcunt: ut τῆς πολυπραγμοσύνης οὐδὲν κενώτερον ἄλλο, *Nihil vanius curioſitate.*

Nomina etiam quæ ſuperlativorum naturam induunt, gaudent genitivo: ut, ἔξοχος πάντων, *præcipuus omnium*; Δῖα θεάων, *Diva dearum.*

Adjectiva.

Adjectiva quibus commodum, incommodum, ſimilitudo, diſſimilitudo, contrarietas, &c. ſignificantur, in dativum tranſeunt: ut, φίλος σοι, *amicus tibi*; ἐναντίος νόμῳ, *adverſus legem.*

Huc referuntur adjectiva ex σὺν & ὁμοῦ compoſita: ut, σύνδρομος, ὁμόγλωσσος.

Quædam quæ ſimilitudinem ſignificant, etiam genitivo gaudent: ut, ὅμοιος ἀνθρώπου.

Accuſativus poſt Adjectiva.

Adjectiva, ſi ſubintelligitur κατὰ, accuſativum regunt: ut, πατρίδα Ῥωμαῖος, *Romanus patriâ.* Theog. Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός, *Nemo hominum in omnibus ſapiens eſt.*

Conſtructio Pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco poſſeſſivi ponitur: ut, πατήρ μου, pro πατὴρ ἐμός.

Regula.

Pronomina quandoque conſtruuntur in loco adverbiorum: ut, ταῦτά τοι, ταῦτ' ἄρα, *proinde*; ταύτῃ, *hoc pacto*; ταύτῃ τοι, *itaque.*

Nominativus poſt Verbum.

Verba ſubſtantiva τυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγνομαι, & illa Poetica, πέλω, πέλομαι, τελέθω, κυρῶ, ſum, item verba vocandi paſſiva, & verba geſtûs, utrinq; nominativum expetunt: Κακῶν ἐπικάλυμμά ἐστιν ὁ πλοῦτος, *Malorum operculum ſunt divitiæ.*

Obſervatio.

Verbo τυγχάνω eleganter poſtponitur participium ὢν cum alio nominativo: ut, Σωκράτης τυγχάνει ὢν σοφὸς, *Socrates eſt ſapiens.* Sin participium ſequatur, omittitur ὤν. ut, Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, *Socrates ambulat.*

Obſervatio.

Mutatur nominativus poſt verbum in genit. ut, Κροῖσος ἐςὶ τῶν πλουσίων, i. πλούσιος, *Crœſus eſt dive*

Genitivus poſt Verbum.

Verba incipiendi, deſinendi, appetendi, amandi, recordandi participandi, admirandi, accuſandi, parcendi, privandi, abſtinendi, contemnendi, imperandi, fruendi, egendi, conſequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, genitivo gaudent: ut, τοῦ ζῆν ἐκ λύπης ἀρχόμεθα, *A dolore vitam auſpicamur.*

Verba ſenſus gaudent genitivo, præter illa quæ ad viſum pertinent. Atticè verò omnia verba ſenſus accuſativum regunt.

Quibuſlibet verbis additur genitivus abſolutè ſumptus, ut, ἐμοῦ διδάσκοντος, & Atticè accuſativus.

Dativus poſt Verbum.

Verba acquiſitivè poſita, item ſequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt: ut, ἕπομαι τοῖς παλαιοῖς, *Veteres ſequor.*

Quodvis etiam verbum admittit dativum ſignificantem cauſam, aut inſtrumentum, aut modum aci onis: ut, Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις, *Argenteis pugna telis, ac omnia vinces.*

Accuſativus poſt Verbum.

Accuſativus ſequitur verba activa & eorum ſig-

ſicoficationem habentia, ut νεκρὸν ἰατρεύειν, καὶ γέροντα παιδεύειν, ταὐτόν ἐστι, *Mortuum curare, & ſenem erudire, idem eſt.*

Hæc variam habent conſtructionem, ut ἐπιλείπει μοι καὶ με τόδε, *hoc mihi deeſt*; ἄρχει τῆς πόλεως καὶ τῇ πόλει, *præeſt civitati*; λοιδορῶ σοι καὶ σε, *convicior tibi*; προσκυνῶ τῷ Θεῷ καὶ τὸν Θεόν, *adoro Deum*: cum multis aliis hujuſmodi.

Verborum Paſſivorum Conſtructio.

Paſſiva exigunt genitivum cum præpoſitione, ὑπό, ἐκ, παρά, πρός, ut ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται, *mens à vino corrumpitur.* Genitivus verò iſte nonnunquam in Dativum vertitur, ut πεποίηταί μοι.

Regula.

Paſſiva per Synecdochen accuſativo junguntur, ut, πλήττομαι τὴν κεφαλήν.

Paſſiva regunt accuſativum activorum ſuorum, ut Μωρῷ οὐκ ἐπιτέτραπται τὴν ἀρχήν, quia dicimus, Μωρῷ οὐκ ἐπιτρέπομεν τὴν ἀρχήν, *ſtulto imperium non committimus.*

Regula.

Plurima activa paſſive ſæpe ſignificant, & paſſivam habent conſtructionem, ut ἀπαλλάττω ὑπό σου, *liberor à te*: ſic τελῶ, *cenſeor*, ἀναλαμβάνω, *recreor*, ἀνακάμπτω, *reflector*, ῥίπτω, *jactor*, συνάπτω, *conjungor*, ἀσκῶ, *exerceor*, κρύπτω, *occultor.*

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigunt

Genitivum, δεῖ, δεῖται, προσδεῖ, opus eſt.

Genitivum & dativum, δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει, προσήκει, διαφέρει, μέτεστι, ἐνδέχεται, fieri poteſt.

Dativum, δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεστι, πρόσεστι, γίγνεται, πρέπει.

Accuſativum cum Infinitivo, χρή, πρέπει, δεῖ, oportet.

Gerundia & Supina.

Pro Gerundiis & Supinis uſurpant Græci Infinitivum cum articulo, vel ſine articulo; ut, λέγειν ἀγαθὸς, *dicendi peritus*; καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *opportunitas auxiliandi*; ἐν τῷ σπουδάζειν, *in ſtudendo*; πρὸς τὸ παρακαλεῖν, *ad orandum* vel *orare*; ποιεῖν αἰσχρὸν, *factu inhoneſtum*.

Cum ſignificatur neceſſitas, utuntur Græci Adverbiis poſitionis, quæ regunt plerumque Dativum vel Accuſativum; ut, ἰτέον μοι, *eundum eſt mihi*. Sæpe regunt caſus ſuorum verborum; ut, περὶ νοητέον Θεοῦ, *de Deo cogitandum*.

PARTICIPIA.

Participia regunt caſus ſuorum Verborum; ut, ὀλιγωρῶν τῆς παιδείας, *contemnens diſciplinam*.

Participia ponuntur loco nominum; ut, τάξεως ὁ εἰδὼς, pro ἰδήμων, *[illegible] peritus*.

Nonnunquam participia vice Verbi Infiniti ponuntur, plerunque verò in Verbis perſeverandi & deſiſtendi; ut, ἀγαπῶν με διατελεῖ, *perſeverat me amare*; οὐ παύσομαι γράφων, *non ceſſabo ſcribere*; μέμνημαι ἰδὼν, *memini vidiſſe*.

De Articulo Præpoſitivo.

Articulo præpoſitivo utimur in
- Exponendo, ut ὁ Κύριος Ἰησοῦς, *Dominus ille Jeſus*.
- Demonſtrando, ut ὁ ποιητὴς, i.e. *ſummus Poeta*, pro Homero.
- Diſtinguendo ut κύων ὁ οὐράνιος, οὐχ ὁ γήϊνος, *canis ille cæleſtis non terreſtris, Diogenes*.

Articulus, ſi præponitur infinitivo, pro nomine ſumitur in omni caſu; ut, τὸ φρονεῖν, *ſapientia*; τοῦ φρονεῖν *ſapientiæ*; ἐν τῷ φρονεῖν, *in ſapientia*;

Item Adverbium cum articulo fit adjectivum; ut, τὸ ἔξω, *externa*; οἱ πέλας *vicini*; τῷ πλησίον *vicino*.

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, μετὰ, & ſimilibus, vel cum nomine proprio, idem ſignificat quod nomen ipſum, vel comitatum; ut οἱ περὶ ἱερέα, *ſacerdotes*; οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato vel Platonici*; οἱ μετ' Ἀχιλλέως, *ſocii Achillis*; οἱ κατ' ἀγορὰν, *cauſidici*.

Ponitur articulus præpoſitivus pro ſubjunctivo; ut, τὸ ῥᾷστον ἁπάντων, pro ὃ ῥᾷστον, *quod factu facillimum*.

Articulus cum genitivo ſubſtantivi ſignificat poſſeſſionem; ut, τὰ μητρὸς, *facultates matris*; τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis*.

Articulus cum conjunctionibus μὲν & δὲ habet locum in diviſionibus; ut, οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ, *hi boni, illi mali*.

Item adverbialiter; ut, τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim*.

Articulus neutrius generis præponitur quibuſcunque dictionibus τεχνικῶς, id eſt, pro ſeipſis acceptis; ut, τὸ ἄνθρωπος, id eſt, *hæc dictio* ἄνθρωπος, τὸ γυνὴ, *hæc vox* γυνή.

De Tempore.

Quæ ſignificant partem temporis uſurpantur frequentiùs in genitivo, nonnunquam in dativo & accuſativo; ut, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte diéque*; εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν, ἄλλην ἡμέραν.

De Loco.

Græci ſæpiſſime in locis deſignandis utuntur proprio nomine loci cum præpoſitione; ut, ἐξ Ἀθηῶν, εἰς Βρεταννίαν.

Aliquando usurpant Adverbia
- in θι & σι pro in loco, ut οὐρανόθι, *in cœlo*, Ἀθήνῃσιν, *Athenis*.
- in χοῦ & χῆ, ut πανταχοῦ, *ubique*, πανταχῆ, *ubivis*.
- in δε, σε & ζε, pro ad locum, ut οἴκαδε, *domum*, οὐρανόσε, *in cœlum*, Ἀθήναζε, *Athenas*.
- in θεν pro de loco, ut οἴκοθεν, *domo*.

ADVERBIA.

Adverbia loci, temporis, numerandi, ſeparandi, copulandi, ordinis, cauſæ, comparationis & indignationis, genitivum poſt ſe recipiunt.

Ἅμα & ὁμοῦ gaudent dativo.

Μὰ & νὴ jurandi accuſativo gaudent: μὰ Δία, *non per Jovem*; νὴ Δία, *ita per Jovem.*

Ὠ gaudet nominativo, genitivo, accuſativo & vocativo: & eſt admirantis, vel dolentis.

Ὦ circumflexum cum nominativo conſtruitur & eſt vocantis vel exclamantis.

Aliquando ſolus genitivus ponitur, omiſſo adverbio, ut τῆς τύχης, pro ὦ τῆς τύχης, *O fortunam!*

Regula.

Duæ negativæ apud Græcos plerumque vehementius negant.

Οὕτω ante conſonantes, & οὕτως & οὕτωσι ante vocales locum habet.

Optandi particulæ, αἴθε, εἴθε, & ὡς præponuntur præter. Imperfect. ὤφελον, ſeu ὄφελον, & Aor. 2 ὤφελον, ſive ὄφελον, ſequente Infinitivo, ut Ἤλυθες ἐκ πολέμου, ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι. *Veniſti e pugna, utinam ibi periiſſes.*

Ἕως pro quamdiu gaudet omnibus modis, præterquam Imperativo.

Ὅταν Subjunctivo, ὁπότε Optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva fœminina adverbiorum naturam induunt, ut ἰδίᾳ, privatè, δημοσίᾳ, publicè; ſic & ἀρχὴν & τὴν ἀρχὴν, in principio prorſum.

CONJUNCTIO.

Subjunctivo junguntur, ἐάν, ἐπειδάν, ἵνα, ὄφρα, ὅπως, ὅταν, ὁπόταν, κἂν δεῖν pro licet; ὅπως pro πῶς, Indicativo.

Cu

Ὅτι *quod* gaudet Indicativo, & aliquando Optativo & Subjunctivo: ſic *διότι, καθότι.*

Ἐπεὶ & ἐπειδὴ gaudent Indicativo & Infinitivo.

Ἐφ' ᾧ *ob quod, propter quod*, Indicativo & infinitivo.

Ὡς & ὥστε Subjunctivis & Infinitivis inſerviunt.

Εἰ præcipuè Indicativi præteritis, aliquando Subjunctivo annectitur.

Ἂν poteſt præponi & poſtponi: cùm accipitur
δυνητικῶς, omnibus modis inſervit niſi Imperativo.
Indefinitè, Subjunctivo conſtruitur, aliquando Optativo.

Ἂν ſæpiſſimè redundat, aliquando deeſt.

Ἂν præteritis perfectis, nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpoſitiones ſunt
Sex monoſyllabæ,
Duodecim diſſyllabæ,
quæ ſerviunt Genitivo, vel Dativo, vel Accuſativo.

Ἐν ſoli dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ, *in domo.* Sed per Eclipſin genitivo, ἐν ᾅδου, ſubaudi οἴκῳ, *in domo Plutonis.*

Compoſita *in* ſignificat, ut ἐμβάλλω, *injicio.*

Εἰς & ἐς Atticè, *in*, accuſativo, ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aquam ſcribo.*

Compoſita *in* cùm accuſativi ſignificationem habet, ut εἰσάλλομαι, *inſilio.*

Ἐξ ſequente vocali, ſed ἐκ ſequente conſonante, genitivo gaudet, ut ἐξ ἀπραξίας πράγματα, *ex* *ſuo negotium.*

Compoſita auget, *ἐκπίνω*, *ebibo*: & idem ſignificat quod ἔξω, *extra*, ut *ἐκβάλλω*, *ejicio*.

Σὺν & ξὺν Attice ſemper cum dativo ξὺν Θεῷ, cum *Deo*.

Compoſita conjungit, ut *συμβάλλω*, *conjicio*.

Πρὸς cum genitivo à, ut πρὸς Θεοῦ ſuſceptum, à
φιλοσόφου, non eſt Philoſophi; coram, πρὸς ὀφθαλμῶν
randi quoque eſt nota, ut πρὸς χαρίτων, per Gra

Cum accuſativo ad, ut πρὸς γυμνάσιον, ad ſchola
& adverſum, ut πρὸς Ῥωμαίους contra Romanos.

Compoſita ſignificat ad, ut προστέλλω,

Πρὸ ante, ſoli genitivo, ut πρὸ θυρῶν, pro foribus

Compoſita præ ſignificat, ut προβάλλω, propono.

Præpoſitiones diſſyllabæ.

Παρὰ cum genitivo à ut παρὰ κυρίου, à Domino
excellentiam, παρὰ πάντων τυγχάνει, omnes exce
Contrarium, παρὰ λόγον contra rationem.

Dativo juncto prope vel juxta, παρὰ τῷ κυρίῳ

Cũ accuſativo motum ad rem, ut παρὰ σε; immora
tionẽ in aliqua re, παρὰ τὰ μαθηματικά, in ſtudiis ma
thematicis; item, præter παρὰ τὸ πρέπον, præter decorum.

Cõpoſita minuit, [illegible]
i.e. adulterinus, orator. Significat & comparationem,
παραβάλλω, confero. Contrarium quoque παράνομος,
iniquum. Et prope, παρακολουθῶ, proximè ſequor.

Ἀνὰ per cum ſolo accuſativo, ut ἀνὰ στρατόν, per
exercitum. Sed poëticè cum dativo.

Compoſita re ſignificat, ut ἀνατρέχω, recurro.

Διὰ cum genitivo per, ut διὰ βίου, per vitam;
cum, ut διὰ μαχαιρῶν, cum gladiis; Potentiam, ut
δι᾽ ἑαυτοῦ, ſuis viribus.

Accuſativo juncta propter, ut διὰ φόβον, propter
timorem.

Compoſita dis ſignificat ut διαιρεῖν dividere.

Κατὰ cum genitivo contra, ut κατὰ χριστιανῶν, contra Chriſtianos; de, ut κατὰ σπουδαίων, de ſtudioſis; per
in jurando ut κατὰ θεῶν per Deos; præ, ut κατὰ χειρῶν,
præ manibus; ſupra, ut κατὰ πετρῶν, ſupra petras.

Accuſativo ſecundùm, ut κατὰ τύπον, ad exemplar;
pro, ut κατὰ δύναμιν, pro viribus.

Compoſita *deorſum* ſignificat, ut *καταβαίνω*, *deſcendo*.

Μετὰ cum genitivo *cum*, ut μετὰ φίλων, *cum amicis*; cum dativo poeticè *inter*, μετὰ πρώτοισιν, *inter primos*.

Accuſativo *poſt*, ut μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχία, *poſt bellum auxilium*.

Compoſita *mutationem* ſignificat, ut *μεταφέρω*, *transfero*.

Ἀντὶ cum genitivo *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, *mala pro bonis reddere*.

Compoſita *contra* ſignificat, ut ἀντιστρέφω, *inverto*.

Περὶ cum genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, *de anima*; *præ*, περὶ ἁπάντων, *præ omnibus*.

Acuſativo *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, *Fortitudo eſt circa terribilia*.

Dativo *ex*, ὃν περὶ κηρὶ φιλῶ, *quem ex animo amo*, Homer.

Compoſita *circum* ſignificat, ut περιπατέω, *obambulo*: item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, *admodum venuſtus*; περιγίνομαι, *præſto*.

Ἐπὶ cum genitivo *in* vel *circa*, ut ἔπος ἐπὶ γλώττης, *os in lingua*; *ſuper*, ut ἐφ' ἵππου, *ſuper equo*.

Cum dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, *propter lucrum*; *in*, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, *in regis poteſtate*; *ſuper*, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, *ſuper fundamentum*; *poſt*, ut ἐπὶ τούτοις, *poſt hæc*.

Accuſativo *ad*, ut ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, *ad præceptores*; *propter* ἐπὶ τοῦτο; *contra*, ἐπ' ἐμὲ *adverſus me*.

Compoſita *in* ſeu *ſuper* ſignificat, ut ἐπιγράφω *inſcribo*; item *ſerò*, ut ἐπιμανθάνομαι, *poſt factum conſulo*.

Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, *de aſtris*.

Cum dativo *pro* poeticè ſignificat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆϊ, *pro Ulyſſe*.

Cum Accuſativo *circa*, ἀμφὶ τὰ λυκαυγὲς, *circa diluculum*.

Compoſita *circum* ſignificat, ut ἀμφιβάλλω, *circumjicio*.

Ἀπὸ cum genitivo *à*, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, *à capi*
ἀπ᾽ ἀρχῆς, *ab initio.*

Compoſita *auget*, ut ἀποτείνω, *extendo*. *Contrari*
ſignificat, ut εὔχομαι, *precor*, ἀπεύχομαι, *impre*
Exemplū etiam ſignificat ἀπὸ, ut ἀποσφάζω, *deſ*

Ὑπὸ cum genitivo, *ſub*, ut ὑπὸ μάλης, *ſub ſ*
propter, ὑπὸ αἰδοῦς, *propter pudorem.*

Dativo *ſub*, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, *ſub*
leonina ſimia.

Accuſativo *ſubter*, ut ὑπὸ γῆν, *ſubter terram.*

Compoſita *diminutionem* notat, ut ὑποδ
ſubvereor : *Improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσ
aurum nequam.

Ὑπὲρ cum genitivo *pro*, ut ὑπὲρ ἐμοῦ, *pro m*
de, ut ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, *de umbra aſini*; *ſupra*,
κήπων ὄρος ἐστί, *ſupra hortos mons eſt.*

Accuſativo *ſupra*, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, *ſu*
hominem ſapit: *præter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, *præter fat*

Compoſita ſignificat *defenſionem*, ut ὑπερασπ
defendo: *augmentū*, ut ὑπερμαίνομαι, *valde inſa*

Præpoſitiones aliquando ſuis caſibus poſtpon
tur, ut εἰρήνης πέρι, tonúſque retrahitur.

Tranſlato accentu, præpoſitiones ſiunt verba
ἔνι pro ἔνεστι, *licet*; ἔπι pro ἔπεστι, *ineſt, adeſt*;
pro ὑπέρεστι, *ſupra modum ſupereſt*: ſic ἄνα *ſu*
pro ἀνάστηθι.

Poetæ ſæpe præpoſitiones per Tmeſin diſſolvu
ut κὰτ γαῖαν κάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Figurata Conſtructio.

Figuratæ constructionis ſunt communes Græcis cum Latinis, ſed uſitatiſſima eſt in Græca lingua Enallage, qua una pars cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore, itemq; genus cum genere, caſus cum caſu, numerus cum numero permutatur.

Infinitivus ſæpiſſime loco Imperativi uſurpatur per Enallagen modi, ut, [illegible]

Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.
Semper optime te gere in bello, & esto aliis præstantior.

De accentibus Regulæ quædam generales.

Si ultima ſyllaba ſit brevis, accentus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπος.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultima, ut ἀνθρώπου.

Excipiuntur Attica, participia præteriti paſſivi, verbalia in τος, & compoſita cum nomine à præterito medio, &c. Sed compoſita à κτείνω & τέμνω, ſi activè accipiuntur, acuunt penultimam, ut μητροκτόνος, matricida; paſſivè, antepenultimam, ut μητρόκτονος, à matre occiſus.

Longa naturâ ante finalem brevem, ſi tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut ποιέεις ποιεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιεόντων ποιούντων.

Αι & *οι*, diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adverbium οἴκοι domi excipitur: nam οἶκοι ſunt ædes, ab οἶκος.

rioribus declinationibus ſimplicium,

Si acutus ſit in ultima ſyllaba,
- Genitivus & dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut θεός, θεοῦ, θεῷ, θεοῖν, θεοῖς.
- Acutus in reliquis caſibus manet, ut θεόν, θεοί, θεούς.

Si accentus erit in penultima, ubique manebit, ut λόγος, λόγου, λόγῳ.

Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum quoties ultima ſit longa,

In tribus
nominum

ut οἶκος, οἴκου, οἴκῳ.

Acutus in antepenultima transfertur in penultimam, cum ultima ſit longa, ut ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

Genitivus pluralis primæ & ſecundæ declinationis in ultima circumflectitur, niſi in genitivis fœmininis adjectivorum, quæ deſcendunt a maſculinis tertiæ declinationis, ut μακάριος μακαρίων.

In quinta declinatione

Acutus in ultima recti, erit in penultima obliquorum, ut παῖς παιδὸς, παιδί: ſi in penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima ſit brevis, aut anceps, ut σωτὴρ σωτῆρος.

Acutus in penultima recti transfertur in antepenultimam obliquorum, cum ultima ſit brevis, & circumflexus mutatur in acutum, ut σῶμα, σώματος, ῥήτωρ ῥήτορος.

Acutus in antepenultima recti permanet, quoties ultima ſit brevis vel anceps, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματος: ſed cum ultima ſit longa, accentus occupabit penultimam, ut ἐπιγραμμάτων.

Monoſyllaba quintæ declinationis acuuntur in genitivo & dativo ſingulari & dativo plurali in ultima, ut τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσί.

In genitivo plurali, & genitivo & dativo duali in ultima circumflectitur, ut χειρῶν, χειροῖν.

In accuſativo ſingulari, in nominativo, accuſativo, vocativo duali & plurali, penultima circumflectitur, ſi ſit naturâ longa, ut χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia θείς, θέντος, θέντι; ὤν, ὄντος, ὄντι: item genitivos παίδων, Τρώων, φώτων, δᾴδων, δμώων, θώων duntaxat; nam monoſyllaba circumflexa retinent tonum in priore. Sic πᾶν, ὁ πᾶς; item τίς interrogativum tonum habet in priore per omnes caſus: ſed τὶς indefinitum & encliticum tonum habet ſemper in poſteriori ſyllaba, præterquam ubi amittit cum ratione inclinationis.

Nullo accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, ἐν, εἰς, ἐκ, ἐξ, οὐ, οὐκ, εἰ, ὡς.

Encli-

Encliticæ dictiones.

Enclitica dictio eſt, quæ proprium accentum fert in dictionis præcedentis finalem ſyllabam, acuens, ut ἄκουσόν τινος.

Nomine, τὶς quidem, indefinitum, ſed τίς interrogativum acuitur in prima.
Pronomine, μοῦ, μοὶ, μὲ; σοῦ, σοὶ, σέ; οὗ, οἷ, ἕ.
Poſt præpoſitiones autem, ἕνεκα vel εἵνεκα, & *disjunctionem* ἤ, *non inclinant.*
Verbis, εἰμὶ & φημὶ in omnibus perſonis indicativi præſentis, exceptâ ſecundâ ſingulari.
Adverbiis, πού, πῇ, ποθὲν, ποτὲ, πὼ, πὼς, πὴ, indefinitis habentibus accentū in ultima, *Hæc interrogativa in pēnultima habēt accētū & nō inclināt.*
Conjunctiones duæ copulativæ, καὶ, τὲ. expletivæ innumeræ, ῥὰ, γὲ, νυ, περ, τοι, &c.

Inclinant, id eſt, tranſferunt accentum ſuum in dictionem præcedentem, quando præcedens dictio habet, vel
Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τινος.
Circumflexum in penultima, ultimâ exiſtente brevi, ut σῶμά τι.

Amittunt vero accentum encliticæ dictiones, cū præcedens habet, vel
Acutū in pēultima, ut λόγος ἐστι.
Circumflexum in ultima, ut ὁρῶ σε.
Acutū in ultima, ut ἀγαθόν τι.

Habet acutum in prima, quando eſt initium orationis, vel poſtponitur immediatè adverbiis, οὐκ, ὡς, καὶ, ἀλλὰ, & τοῦτο.
Amittit accentum poſt dictionem quæ vel acuitur vel circūflectitur in ultima, ut ὁρμῶ ἐστι.
ultima quando dictio præce-

Verbum

Retinet tonum in ultima, quando præcedens habet acutum in penultima, vel circumflectitur in penultima, cujus ultima positione longa, ut λόγος ἐστὶ, φοῖνιξ ἐστι.

Inclinat accentum, si præcedens dictio sit circumflexa in penultima, ultimâ existente brevi, ut φαῦλός ἐστι; vel acuitur in antepenultima, ut ἄνθρωπός ἐστι.

Figura

Figura Dictionis.

Protheſis.

Protheſis eſt litera vel ſyllaba principio dictio addita, ut τεταγὼν pro ταγὼν, à τάζω, apprehend σμικρός, parvum, pro μικρός.

Aphæreſis.

Aphæreſis eſt cùm litera vel ſyllaba principio d ctionis ſubtrahitur, ut ὀρτὴ pro ἑορτὴ, feſtum; ἰ pro ἱερός, ſanctus.

Syncope.

Syncope literam vel ſyllabam è medio dictio ſubtrahit, ut εὑρήσω pro εὑρησείω, inveni; ἐγ νατο pro ἐγεγόνεατο, natus eſt.

Epentheſis.

Epentheſis eſt cùm medio dictionis litera vel ſy labæ interſeritur ἔλλαβε pro ἔλαβε; ὁππότερος p ὁπότερος, uter.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, δῶ pr δῶμα, domus; Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα, Νη βρῖ pro βριαρόν.

Paragoge.

Paragoge eſt cùm extremæ ſyllabæ aliquid adjı gitur, ut ἦσθα pro ἦς, eras; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, ve berabat.

Metaplaſmus.

Metaplaſmus eſt mutatio ultimæ ſyllabæ in eo dem caſu, ut κλάδι pro κλάδῳ, ramo. Metapla mus verò generis eſt quævis mutatio in dictione p Poëticam licentiam.

Antitheſis.

Antitheſis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) eſt lite commutatio, ut κόρσω pro κόῤῥω, præud ; θάλασσα pro θάλαττα.

Meta

Metatheſis.

Metatheſis eſt literarum ordo immutatus: ἔρξω, faciam, pro ῥέξω; ἔπραθον pro ἔπαρθον, à πέρθω, vaſto; ἔδρακον pro ἔδαρκον, à δέρκω, video; καρτερὸς, pro κρατερὸς, *fortis*; κάρτος, pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha eſt eliſio quædam vocalis ante alteram in diverſis dictionibus, ut τοὐμὸν pro τὸ ἐμὸν, meũ; τοὔνομα pro τὸ ὄνομα; θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, veſtimentũ; ὦ τᾶν, pro ὦ ἔταν ab ἔτης, *O amice vel amici.*

Anadiploſis.

Anadiploſis (i. reduplicatio) eſt primarum vel ſecundarum ſyllabarum repetitio, ut [illegible] pro [illegible]; ἀραρίσκω pro ἀρίσκω; ἐδήδομαι pro ἔδομαι.

Proſodia, ſive de Carminum ratione.

Quid ſit pes, quid tempus, quid ſyllaba, quid ſcanſio, præterimus tanquam nota ex Proſodia latina. Hìc tantum meminerint pueri, ε, ο, breves eſſe; η, ω, cum diphthongis omnibus, longas eſſe naturâ; & α, ι, υ, ancipites.

Scanſioni accidunt apud Græcos Apoſtrophus, Synecphoneſis, Diæreſis & Cæſura.

Apoſtrophus eſt cùm eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, ſequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel obſervant vel omittunt Græci, ut Homerus.

Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες:
O mulier, maximè hoc verbum dixiſti verum.

Sæpe etiam ante conſonantes abjiciuntur vocales

& diphthongi, ut,

Παρ᾽ μὲν οἱ ἄλσεα καῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονται.
Alsum ei fructum quotquot reſpectivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis ſequentis dictionis, ὦ ᾽γαθὲ, *O bone*, ὦ ᾽ναξ, *O rex*, ὦ ᾽νθρωπος, *O homo*; pro ὦ ἀγαθὲ, ὦ ἄναξ, ὦ ἄνθρωπος.

H Σιμί-

Συνίζησις } Synecphoneſis eſt duarum ſyllabarum
Συνεκφώνησις } in unam contractio, ut Homer.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.
Cum aureo ſceptro, & ſupplicavit omnibus Achivis.

Diæreſis eſt ubi ex una ſyllaba diſſecta, fiunt duæ, ut παϊς pro παῖς, ἐΰφρων pro εὔφρων.

Cæſura eſt cum poſt pedem abſolutum ſyllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos poſt primum, ſecundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem
modis cognoſcitur.

Poſitione. } { Derivatione.
Vocali ante vocalem. } { Compoſitione.
Accentu. } { Incremento.
Contractione. } { Regula.
Dialecto. } { Exemplo ſeu authoritate
Poëtæ.

Vocalis brevis ante duas conſonantes aut duplicem in eadem dictione, aut in diverſis, poſitione longa eſt.

ε tamen aliquando eliditur nulla poſitione facta, ut Arat.

Ὥρῃ ἑσπερίῃ κρώζει πολύφωνος κορώνη.
Hora veſpertina crocitat clamoſa cornix. Id nunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum.
Delphinus jacet haud nimio luſtratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam ſequente liquida communis redditur, ut [illegible], & nonnunquam ante ſolam liquidam, ut apud Homerum.

Αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν.
Fecit ipſos eſcam canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi breves eſſe poſſunt proverbiario, ſi modò ſubſequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum

…ripitur, niſi producatur licentiâ Poeticâ. Lite-
… cum tum ante, tum poſt liquidas ſunt communes.

Accentus.

Ultima brevis eſt, quando penultima circumflectitur, ut μῆσα; cum penultima naturâ longa acceptum acutum habeat. Anceps quæ eſt in ultima producitur, ut ὁ [illegible], quando maſculinum habet acutum in antepenultima in ιος & ος purum, fœmininum ejus longum eſt in ultima, ut ἅγιος ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ὁ [illegible].

Omnis ſyllaba circumflexa longa eſt naturâ, ut, [illegible].

Contractio.

Omnis ſyllaba ex contractione facta longa eſt, ut [illegible].

Dialectus.

Doricum nomen in α longum eſt.
Æolicum breve eſt, ut [illegible] pro [illegible].
Ionicum breve eſt in penultimis præteritorum, in tertiis perſonis pluralibus paſſivis, τετύφαται; in penultimis Ionicorum præteritorum, ut γέγονα.

Verùm α Ionicum interpoſitum verbis in αω, longâ ſyllabâ antecedente, producitur, ut etiam in tertiis perſonis Ionicis verborum in μι, ut τιθέαται.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem ferè ſemper ſortiuntur, ut νικάω, vinco; νίκη, victoria, [illegible], victor. Sed producuntur ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, æternus, & ὁ καὶ ἡ ἀέναος, perennis, ab ἀεὶ ſemper, quanquam brevi.

Compoſitio.

Compoſita ſimplicium quantitatem ferè ſequuntur, ut ἡ τιμὴ, honor, ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, inhonoratus. A privativa particula in compoſitione corripitur, ut ἄτιμος, inhonoratus, ἀκλεὴς, inglorius. Particulæ etiam ζα [illegible] [illegible], in compoſitione reperta corripiuntur.

Incrementum nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum eſt, ut Αἰνείαο. Μουσάων.

A Incrementum quintæ declinationis breve eſt in
- Neutris in α, αρ, αρ, ut σῶμα, corpus, κρέας, caro, νέκταρ, nectar; excip ψάρ, ψαρός, ſturnus.
- Fœmininis & Maſculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, Παλλάδος, ὁ μέλας, Niger; in nominibus in ψ, ut Ἄραψ, Ἄραβος; & plurimis in ξ, ut αὖλαξ, αὔλακος, [illegible]
- Maſculinis & fœmininis in ρ & λς, ut ὁ μάκαρ, beatus; ἡ ἅλς, mare.

Genitivus in αντος longus eſt, quod patet ex accentu, ut Τιτὰν, Τιτᾶνος: præter τάλανος & μέλανος.

Genitivus in αος, à nominibus in αυς, brevis eſt, ut ναῦς, ναός & nominibus quæ Syncopen patiuntur, ſic πατέρες, ἀνδράσι, μητέρι, brevia ſunt.

Incrementum.

I Incrementum
- breve eſt in
  - Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
  - Fœmininis & maſculinis Barytonis in ιος, ιδος, & ιθος, ut [illegible], [illegible]
  - Fœmininis acutitonis in ιδος, ut ἡ [illegible] βίς, [illegible]βῖδος.
- longum eſt in
  - Fœmininis & maſculinis quæ duas habent terminationes in recto, ut δελφὶς, & δελφὶν, δελφῖνος, ἀκτὶς, & ἀκτὶν, ἀκτῖνος.
  - Monoſyllabis, ut ὁ vel ἡ θὶν, θινὸς, littus; ἡ ῥὶν, naſus; ἡ ἶν vel ἶς, fibra; ὁ λὶς vel λὶν, Gen. λιὸς, [illegible] λῖς λιτὸς, linteum; ſed Δὶς, Διὸς, Jupiter, corripitur. Item ὄρνις, ὄρνιθος, avis, penultimâ longâ, & ἀμαρτήματα paſſim apud Homerum.

I incrementum nominum in ιξ & ιψ. in quamplurimis breve est, ut θρὶξ, τριχὸς, capillus; ὁ χέρνιψ, χέρνιβος, pollubrum.

Υ incrementum.

Υ incrementum breve est à
- Nominibus monoſyllabis in υς, ὁ μῦς mus, μυὸς.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, genu.
- Paroxytonis, oxytonis & circumflexis in υς & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, mortuus, ὁ μάρτυρ μάρτυρος, teſtis.

Nomina in υν, quæ etiam in υς deſinunt, producuntur, ut φόρκυν, & φόρκυς, φόρκυνος, Phorcys.

Nomina in ξ, ψ, fere habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, unguis; ὁ χάλυψ, χάλυβος, Chalybs. Excipiuntur γρύψ, γρυπὸς, gryps, γύψ, γυπὸς, vultur.

Quantitas verborum.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo quam paſſivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præſenti; ut κρίνω, judico, ἔκρινον, κρίνομαι, ἐκρινόμην, κρινόμενος, syllabâ κρι ubique longâ.

Verba in ύνω producunt penultimam in præſenti & imperfecto, ut μολύνω, contamino.

Verba in αίνω penultimam corripiunt, niſi formentur à futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ίω & ύω quodammodo in penultima ſunt communia.

Quantitas in Futuris & Aoriſtis.

Quantitas Futurorum & Aoriſtorum verborum formatione ſatis conſtat. Nonnulli tamen obſervant Aoriſt. prim. in quarta conjugatione penultimas α, ι vel υ habere breves, cùm ſint breves in futuro. Idem volunt in verbis in αω, niſi ρ vel vocalis præcedit α, tunc α longum erit.

Quantitas in præteritis.

Sin anceps ſit brevis in Futuro vel Aoriſto primo, mo, brevis quoque est in præterito perfecto activo & passivo, & in Aoristo, & in Futuro primo passivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλασμαι, rideo.

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, ut Mimnermus,

Οὐκ ἀγαθόν· κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι.
Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum Aor. 1. in ασα longum est.

Quantitas verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur in plurali activæ vocis ubique & in singulari imperativi, ut ἵσταμεν, ἱστάτην, ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασι, statuimus.

Y quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur in duali & plurali; & in toto passivo & medio corripitur.

In Imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut κλῦθί μοι ἀργυρότοξε. *Audi me Apollo.*

Regulæ de primis & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessariò, ut apud Latinos.

A in superlativis semper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία. Μαρία.

Excipe *ἀνία, tristitia*; *κονία, pulvis* [illegible], ὁρμιά, *linea piscatoria.*

est in
- Diminutivis in ιον, ut σανδάλιον, *sandalium.*
- Comparativis neutr. ι, ut ἥδιον, *suavius.*
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus.*
- Multis substantivis, in [illegible]

I breve

Nominibus poſſeſſivis & materialibus in ινος.
ut ἀνθρώπινος humanus, λίθινος lapideus.
Illis item quæ tempus significant, ut χθεσινὸς
heſternus; θερινὸς, æſtivus.

Tia

ῡ in pronominibus producitur ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶν, ὑμᾶς.

In nominibus polyſyllabis in υνη & υτης υ corripitur, ut γηθοσύνη, gaudium; βραδύτης, tarditas; γλυκύτης, dulcedo.

Exemplum ſeu authoritas.

Ultima ratio cognoſcendæ quantitatis, ſyllabæ eſt exemplum ſeu authoritas, eademque optima, certiſſima, & facillima, quam Poetarum lectio multò facilius quam regularum multitudo ſuppeditabit.

De ultimis ſyllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τράπεζα, menſa, item μοῦσα, μοῖρα, τύψασα, τὰ ποιήματα.

Producuntur

- Nomina in εα, ut θέα, ſpectaculum, in δα & θα, in εια à verbis in εύω, ut στρατεία, & in ια, præter δῖα, μία, πότνια.
- Polyſyllaba in αια, ut συλλαβαία, cum adjectivis in αος.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρά, gaudium.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τά.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία.
- Dualis primæ & ſecundæ declinationis.
- Vocativi Poetici, ut ὦ πολυδίψια.
- A Doricum in Genitivo, ut τῶ Αἰνεία pro Αἰνείου.

Αν finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

In

- Πᾶν, niſi in compoſitis; nomina maſculina in αν, ut Τιτάν, & Adverbia, ut πέραν, ultra, λίαν, valde.

Αν primæ, ut Αἰνείαν, & ſecundæ declinationis, ſi habet acutum in penultima, ut φιλίαν.

Ας finita corripiuntur, ut τάλας, ὄνας, αὐτάς, [illegible] ἄρας.

Monosyllaba πᾶς, ψάς, producuntur.

Ας finita producuntur, ut Αἰνείας, τὰς μούσας, ὁ Αἴας, τὸ φᾶς.

Corripiuntur
- Fœminina in ας, ut λαμπάς, masculina, ut ὁ μέλας μέγας & contracta ut τάλας, tamen.
- Item adverbia, ut ἄγας, ἀτρέμας.
- Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας & ἡμᾶς, ὑμᾶς excipe.

I finita brevia sunt, ut μέλι, ὅτι, ἄρτι.

Producuntur
- Adverbia & pronomina facta per paragogen, ut ναιχί, οὑτοσί.
- Item ι ab Atticis ex ε factum, ut ὁδί pro ὅδε, ταυτί pro ταῦτα.
- Item κρῖ, & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ.

Ιν finita corripiuntur, ut ἐμίν, πάλιν, ἴριν, τίν, σφίν, τείν; & syllabæ quibus ν additur, ut πᾶσιν, ἔστιν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥίν, ῥίς, δελφίν, ἀκτίν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἴρις, ἴριδος, πάρις, πάριδος, δίς, τρίς, cum ejusmodi adverbia.

Producuntur
- Quorum augmentum est longum, qualia sunt, ὁ δελφίς, ὄρνις, κνημίς, σφραγὶς & κληΐς.
- Item monosyllaba, præter τὶς indefinitum.

Υ finita corripiuntur, ut σύ, δάκρυ, γλυκύ.

Producuntur
- Νῦ & adverbia ficticia ἢ, & γρῦ.
- Nomina literarum, ut μῦ, νῦ.
- Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in Imperfecto & aoristo secundo, ut ἔδυ, ἔφυ.

Υς finita corripiuntur, ut πέλεκυς, βραδύς, σύν-τυς, conjunctio

Pro-

Circumflexa, ναῦ, [illegible], μῦς, &c.

ducuntur {
Dicatalecta, quae duas habent terminationes in recto.
Item quae υς in nominat. habent longum, ut ἰλὺς, limus. ἰχθὺς, piscis.
Primae personae verborum in μι, ut ζεύγνυμι.
}

Υς finita longa sunt, ut ὁ ψίθυς susurrus; τὸ πῦρ, is, quod tamen in obliquis breve.

In υς desinentia corripiuntur, ut βαθὺς, profun- s, βαρὺς gravis, κόρυς, galea.

oducuntur {
Κάμυς, κάμυνθος, fasciculus, ἄρκυς, ἔγχελυς & monosyllaba, ut μῦς.
Participia in υς, ut ζευγνύς.
Quae declinantur per ος purum, ut ἰλὺς; sed in ἰχθὺς, υ est anceps.
}

Poetica Licentia.

Hae sunt regulae observatione dignissimae de syllabarum quantitate, sed quodammodo infinita est poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri necessitate coacti; aut cùm tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his, ἀθάνατος, [illegible], primam syllabam, quae per se brevis est, extendunt. Ad haec ancipitem eandem dictionem, in eodem versu & producunt & corripiunt: ut,

Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα.
Mars, Mars homicida, sanguinarie, murorum subversor.

Figurae Poeticae.

Systole (i.e. contractio vel correptio) cum syllaba longa corripitur, ut,

Φαίνεται μηδ' ὅ τοι φίλον Διῒ πατρὶ γένοιτο.

Ectaſis (id eſt extenſio) quæ ſyllabam brevem p
ducit, ut [illegible]

Synecphoneſis, de qua ſupra in ſcanſione.

Catalexis, (i.e. terminatio) quâ ſyllaba termi
ad juſtam metri perfectionem deſideratur; h
uſus eſt in Iambicis & Trochaicis, ſicut & ſeq
tium duo ut, ut μάρτυρες σοφώτατοι, Pindar.

Brachycatalexis, quâ ſyllabæ finales duæ, hoc
integer pes, deſiderantur, ut.
Ζεῦ, [illegible] Pindar.

Hypercatalexis, (i.e. ſuperabundans termina
quâ ſyllaba ſuper juſtam diſpoſitionem ſupe
bundat, ut, [illegible]

Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cum Spond
us in quinto loco conſtituitur, cujuſmodi ver
Spondaici vocantur, ut, Ἀμφότερον, βασιλε
ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.

Dialyſis (id eſt diſſolutio) quâ dictio in fine
ita diſtrahitur, ut una pars in præcedente ſe ver
altera in principio ſequentis, ut,
[illegible]
[illegible]

FINIS.

Tabellæ Dialectorum.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Diale
ſive loquendi formæ præcipuæ, pro numero
præcipuarum Græciæ gentium, quæ à lingua communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica: præter quas ſuam Dialectum & Idioma in quibuſdam habuerunt Poetæ: quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis ſpectat, ſequentibus tabellis ſubjiciuntur. In reliquis verò, cùm tanta ſe

varietas, ut regulis comprehendi vix poſſit, ſingulari proprietates inſigniores breviter proponere ſufficiat.

Attici

[illegible]

σ in ξ, ut ξυν pro συν; σ in τ, ut θάλαττα pro θάλασσα; σ in ρ, ut ἄῤῥην pro ἄρσην, vir: & contractionibus imprimis gaudent.

η pro α, φιλίη pro φιλία, amicitia.
ε pro α, γελέω pro γελάω, rideo.
& contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω, seco.

consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς; ... pro ρ, ut ἀναιρέθημαι pro ἀνῃρέθημαι: contractionibus prorsus abstinent, & diphthongos resolvunt.

pro η, ut φάμα pro φήμη, fama.
pro ε, ut πιάζω, pro πιέζω, premo: γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε.
α pro ου, ut μωσᾶν pro μουσῶν, musarum,
πρᾶτος pro πρῶτος, primus.
pro ει, ut κλᾷδας pro κλεῖδας, claves.
η pro α, ut ζῆν pro ζῆν; & pro αι, ut κοσμεῦ pro κοσμεῖν.
ω pro ου, ut μῶσα pro μοῦσα, musa; & pro ε, ut ὦνεκα pro ἕνεκα, propterea.
αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, utinam.
ευ pro ου, ut ἀλεῦμαι pro ἀλοῦμαι, saliam.
οι pro ου, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

consonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω; σ pro θ, ut σιὸς pro θεὸς; κ pro τ, ut πόκα, ὅκα, pro πότε & ὅτε, aliquando; & contra τ pro κ, ut τῆνος pro κῆνος, ille.

ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, juvenis.
lides Et contra ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, amor.
tur ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, audacia.
αις pro ας, ut καλαὶς pro καλὰς, bonas.

conſonantibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, oculi; & β ante ρ, ut βρ[illegible]ος pro ῥ[illegible]ος, [illegible].
ccentum in priores ſyllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς; & aſpirationem rejiciunt, ut ἤλιος pro ἥλιος;

ἥλι@ ; atque pro ι consonantem sequentem geminant, ἀνάββω pro ἀναβῶ ; χέῤῥας pro χεῖρας.

Poetæ non solùm peculiarem in quibusdam habent D ctum, sed etiam dialectos commiscent. Homerus Ion quâ maximè utitur, reliquas admiscet ; Pindarus Dor alias etiam dialectos adjungit ; Aristophanes Atticæ, etiam Euripides ; Sophocles & Æschylus in choris & tilenis subindè sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationib

Articulus præpositivus.

Nom. Gen. Dat. Acc. | Nom. Gen. Voc. | Nom. Gen. Dat. A
Com. ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν. | τὼ, τοῖν, τώ. | οἱ, τῶν, τοῖς,
τοῖο Ion. & Att. τοῖϊν Ion. τοὶ Dor. τοίεσι I. A
τῶ & τεῦ Dor. τὼς D
τέο Poet.

Com. ἡ, τῆς, τῇ, τὴν. | τὰ, ταῖν, τά. | αἱ, τῶν, ταῖς,

ἁ, τᾶς, τᾷ, τάν, Dor. ταί, τᾶν Dor.
τάων Æ. τῆς & τῇσι
ταῖσι A. I.

Com. τὸ. τοῦ. τῷ, τό. | τώ. τοῖν. τώ. | τά. τῶν, τοῖς.

τοῖο Ion & Att. τοῖϊν, Ion. τάων, Æ. τοῖσι I. A.
τῶ & τεῦ Dor.
τέο Poet.

Articulus Subjunctivus.

N. G. D. A. | N. G. | N. G. D. A
Com. ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν. | ὥ. οἷν. | οἵ, ὧν, οἷς, οὕ

ὅ, γ. ὅτευ, ὅτῳ, A. ὅτεων, ὁτέοισι, Ion.
ὅτευ, D. ὅττεο, P.
ὅτεω. Ion.
ὅττεο, Æol.
τοῦ, τῷ, ὅ, I. D.

Com. ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν. | ἅ, αἷν. | αἵ, ὧν, αἷς, ἅς.
ἥ, τῆς, τῇ. I.
ἅ, τᾶς, τᾷ, τάν, D.

Prim

Prima Declinatio.

Sing.	Dual.	Plural.
N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
m. ας, ου, ᾳ, αν, α. ης, ου, ῃ, ην, η.	α, αιν,	αι, ῶν, αις, ας, αι.
ης, εω, ῃ, ην, & εα, ας, α, ᾳ, αν, αο Æ.		έων, ῃς, & ῃσι, ῃς, Ion. ᾶν, αισι, Dor. άων Æ.

α per Crasin ex αο Poët.

Secunda Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
α, ας, ᾳ, αν, α, η, ης, ῃ, ην, η.	α, αιν.	αι, ῶν, αις, ας, αι.
η, ης, ῃ, ην. α, ας, ᾳ, αν.		έων, ῃς & ῃσι I. P. ᾶν, αισι, Dor. άων, Æ.

Tertia Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com. ος, ου, ῳ, ον, ε. ον, ον.	ω, οιν.	οι, ων, οις, ους, οι. α, α, α.
οιο, Ion. ω Dor.	οιιν Poët.	οισι Ion. ως & ος Dor.

Quarta Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com. ως, ω, ῳ, ων, ως. ων, ων.	ω, ῳν.	ῳ, ων, ῳς, ως, ῳ. α, α, α.
ωο & ῳο, Poët.		

Quinta Declinatio simplicium.

N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com. α, ι, υ. αν, ν, ρ, ως, ις, ς, ξ, ψ, ν.	ε, οιν.	ες, ων, σι, ας, ες. α. ξι, α, α. ψι.
		εσσι & εσι, Poët. αις in Masc. in ας, Æ.

Prima

Prima Declinatio Contractorum.

	Sing.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	[illegible]		[illegible]

[illegible] Æ. & D. [illegible] At. [illegible] At. [illegible]

Secunda Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Neut.	[illegible]		[illegible]

[illegible] I. [illegible] A. [illegible]
[illegible] Poet. [illegible]

[illegible] Att. [illegible]

Tertia Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	[illegible]		[illegible]

[illegible] Æ. [illegible] At. [illegible] At.
[illegible] I.
[illegible] Ion. [illegible]
[illegible] Dor. [illegible] Poet. [illegible] Poet.
[illegible] Æ. [illegible] Æ. [illegible] B.

Quarta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	[illegible]		
	[illegible] Æ. [illegible] Æol.		[illegible] *Metapl. apud Poet.*
	[illegible] Ion.		
	[illegible] At.		

Quinta Declinatio.

N. G. D. A. V.	N.A.G.D.V.	N. G. D. A. V.
ας, ατος, ατι, ας, ας	ατε, ατοιν, ατε	ατα, ατων, ασι, ατα, ατα
αος, αϊ,	αε, αοιν, αε	αα, αων, αα, αα.
ως, ᾳ.	α, ῷν, α.	α, ῶν, α. α.

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N.A.	G.D.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἐγὼ per Aph.	ἐμοῦ μοῦ	ἐμοὶ μοὶ	ἐμὲ μὲ	νῶ	νῷν	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς
Att.	ἔγωγε	ἐμέθεν ἐμεῖθεν ἐμεῖο	ἔμοιγε							
Dor.	ἐγώνη ἐγών ἔγωγα	ἐμεῦ	ἐμίν		ἄμμε		ἄμες ἄμμες	ἀμῶν ἀμμέων	ἀμῖν	ἀμᾶς
Æol.	ἐγών	ἐμεῦ			ἄμμε		ἄμμες	ἀμμέων ἀμμεῶν	ἄμμιν ἄμμι	ἄμμεας
Ion.		ἐμέο					ἡμέες	ἡμέων		ἡμέας
Poet.		ἐμεῖο			νῶϊ	νῶϊν		ἡμείων	ἧμιν	
Bœot.	ἰώγα ἰώνγα									

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accuſ.
Com. Dor.	Σὺ Τὺ Τύγα [illegible]	σοῦ σεῦ τεῦ τεοῦς	σοὶ τοὶ	σὲ τὲ τὺ	σφῴ ὔμμε	σφῷν	ὑμεῖς ὔμμες	ὑμῶν	ὑμῖν ὔμμιν ὔμμι	ὑμᾶς. ὔμμας.
Æol.		σεῦ τεῦ			ὔμμε		ὔμμες	ὑμμῶν ὑμμείων.	ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας.
Ion.		σεῖο σέο					ὑμέες	ὑμέων		ὑμέας.
Poët.		σεῖο σέοθεν σέθεν	τίν, τεΐν		σφῶϊ	σφῶϊν	ὑμείες	ὑμείων	ὔμιν.	

	Sing.				Dual.		Plural.			
Com.	Nom.	Gen. οὗ	Dat. οἷ	Acc. ἕ	N.A. σφὼ	G.D. σφῷν	Nom. σφεῖς	Gen. σφῶν	Dat. σφίσι	Accuſ. σφᾶς
Dor.		εὗ		* μὶν νὶν			σφὲς			σφὲ
Æol.		εὗ								
Ion		ἕο		ἑὲ			σφέας	σφέων	σφὶν	σφέας
Poët.		εἷο ἕθεν ἕοθεν.			σφωὲ σφὼ	σφωῒν		σφείων	σφὶ σφὶν	σφὲ

* μὶν pro ejus, ipſius, vel illius, indeclinabile, & ſignificat ipſum, ipſam, ipſos, ipſas.

Com.

Com.	M.	Fœm.	Neut.
	Σὸς	σὴ	σόν.
Dor.	τεὸς	τεὰ	τεόν.
Com.	ὅς	ἥ	ὅν.
Poet	ἑὸς	ἑὴ	ἑόν.

[illegible] pro ἑαυτοῦ D.

A plurali, ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον· Dor. ἁμός, ἁμά, Poet. ἀμὸς, ἀμόν· ὑμός, ὑμή, ſeu ὑμά, ὑμόν, pro ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον· σφός, σφή, ſeu σφά, σφόν, pro σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον· dic & ἄμμος, ὔμμος, Æol.

Attici cum rem præſentem quaſi digito indicant, addunt ι in fine ut οὑτοσὶ, τουτουῒ, τουτονὶ, in neutro verò τουτὶ & ſæpius τουτὶ, in plurali pro ταῦτα, ταυτί· ſic ἐκεινοσὶ, ἐκεινονὶ, &c. Iones ante vocales longas ultimæ ſyllabæ horum pronominum interponunt ε, ut [illegible], τουτέου, τουτέῳ, Duali, τουτέω, τουτέοιν, Plur. τουτέων, τουτέοισι, τουτέους· ſic αὐτέη, ταυτέης· ſic αὐτῆς, αὐτέη, αὐτέῳ. Ea etiam in pronominibus compoſitis ut ἐμαυτῆς, ἐμαυτέῳ, & ἐμεωυτοῦ, ἐμεωυτέῳ· σεαυτῆς, σεωυτέῳ, ἑωυτέῳ.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

Sing. Dual. Plural.

Præſens. ω, εις, ει. ετον, ετον. ομεν, ετε, ουσι.

ης, η, Æol.

ες, ε. ομες, οντι, Dor.

Sing. Dual. Plural.

Imperf. & ον, ες, ε. ετον, ετην. ομεν, ετε, ον.

Aoriſt. β. σκον, σκες, σκε, ſine augmento, I. & P. τύπτεσκον & τύπεσκον, &c. σκομεν, σκον, Ion. & P. οσαν, Bœot.

Sing. Dual. Plural.

Futur. α. ω, εις, ει. ετον, ετον. ομεν, ετε, ουσι.

ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. ιεῖτον, ιεῖτον. ιοῦμεν, ιεῖτε, ιοῦσι. At. à verbis in ίζω pluſquam diſſyllabis.

ῶ, εῖς, εῖ. εῖτον, εῖτον { οῦμες / εῦμες } εῖτε { οῦντι / εῦντι } D.

έω, έεις, έει, Ion. & Poet. in verbis quintæ conjugat.

Aoriſt.

	Sing.	Dual.	Plural.
Aorist. α.	α, ας, ε.	ατον, άτην.	αμεν, ατε, αν.
	ασκον, ασκες, ασκε. I. P. Æ.		αμες, Dor. ασκον, Ion.
			[illegible], Bœot.

	Sing.	Dual.	Plural.
ræter.	α, ας, ε.	ατον, ατον.	αμεν, ατε, ασι.
			αμες, αντι, Dor.
			αν, Bœot.
	εα, εας, εε.	έατον, έατον.	έαμεν, έατε, έασι. I. in quibusd.

	Sing.	Dual.	Plural.
Plusq.	ειν, εις, ει	ειτον, είτην.	ειμεν, ειτε, εισαν.
	ην, η, At. & Dor.		ειμες, D. εσαν, A. & I.
	εα, εε, Ion.		

	Sing.	Dual.	Plural.
utur. β.	ῶ, εῖς, εῖ.	εῖτον, εῖτον.	οῦμεν, εῖτε, οῦσι.
			οῦμες, εῦντι, εῦντι, Dor.
	έω, έεις, έει.	έετον, έετον.	έομεν, έετε, έουσι, Ion.

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
æf. & 2.	ε, έτω.	ετον, έτων.	ετε, έτωσαν.
ræt.			όντων, Att.
rist. α.	ον, άτω.	ατον, άτων.	ατε, άτωσαν.
			άντων, Att.
rist. β.	ε, έτω.	ετον, έτων.	ετε, έτωσαν.
	ον, Ion.		όντων, Att.

Modus Optativus.

æf. Præ.	Sing.	Dual.	Plural.
or. β. fut.	οιμι, οις, οι.	οιτον, οίτην.	οιμεν, οιτε, οιεν.
α & β.			οιμες, Dor.
or. α.	αιμι, αις, αι.	αιτον, αίτην.	αιμεν, αιτε, αιεν.
	ειας, ειας, ειε.		ειαμεν, ειατε, ειαν, Æ.
			αιμες, Dor.

Modus Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing. Dual. Plural.

ω, ῃς, ῃ. | ητον, ητον. | ωμεν, ητε, ωσι.

ησι, I. ωμες, ωντι D.

Modus infinitivus.

Præs. Fut. ειν. Perf. εναι. Aor. α. αι. Aor. β. & Fut. β. εῖν.

έμεν I. έμεν I. έμεν I. έειν, έμεν I.

έμεναι A. D. έμεναι D. & A. έμεναι A. D. έμεναι A. D.

εν D. εν D.

έμμεναι P.

Participia.

Præsens ων, ουσα, ον. Perf. ως, υῖα, ος.

οισα D. ων Æ. ut εἰρηκὼν pro εἰρηκώς.

ως, ῶσα, ως A.

Aorist. α. ας, ασα, αν. Fut. β. ῶν, ῦσα, ῦν.

αις, αισα, αιν, Æ. έων, έουσα, έον, I.

Aorist. β. ων, ῦσα, ὸν. Fut. α. ων, ουσα, ον.

οῖσα D. οισα D.

Dialecti in voce Passiva.

Præsens ομαι, ῃ, εται. | όμεθον, εσθον, εσθον. | όμεθα, εσθε, ονται.

εαι I. & ει A. όμεσθα, D. I.

όμεθεν Æ.

Imperf. όμην, ου, ετο. | όμεθον, εσθον, έσθην, | όμεθα, εσθε, οντο.

εο I. όμεσθα, D.

ευ D.

σκον, σκετο. σκοντο P. Æ.

Aorist. β. ην, ης, η. | ητον, ήτην. | ημεν, ητε, ησαν.

εν D.

Fut. β. &

Paulo p. Fut. ομαι, ῃ, εται. | όμεθον, εσθον, εσθον. | όμεθα, εσθε ονται.

όμεσθα D.

Præt. μαι, σαι, ται | μεθον, σθον, σθον. | μεθα, σθε, νται vel μένοι εἰσί.
μεσθα D. αται Ion.

Plusq. μην, σο, το. | μεθον, σθον, σθην. | μεθα, σθε, ντο vel μένοι ἦσαν.
μεσθα Dor. ατο Ion.

Aorist. α. θην, θης, θη. | θητον, θήτην. | θημεν, θητε, θησαν.
θεν D.

Fut. α. θήσομαι, θήσῃ, θήσεται. | θησόμεθον, θήσεσθον, εσθον. | θησό-
μεθα, εσθε, ονται.
θήσεαι Ion. μεσθα, D.

Imperativus.

Præsens ε, έτω. | ετον, έτων. | ετε, έτωσαν.
εο, Ion. έτων, Att.
ά, Dor. Cætera tempora nullâ Dialecto variantur.

Præs. Fut. *Optativus.* (οιντο.
α. Fut. β. & οίμην, οιο, οιτο. | οίμεθον, οισθον, οίσθην. | οίμεθα, σθε,
Par. p. Fut. οίμεσθα, D. οίατο, I. & P.
Aor. α. είην, είης, είη. | είητον, ειήτην. | είημεν, είητε, είησαν.
& β. εἶμεν, εἶτε, εἶεν, Sync.

Subjunctivus. ῶμες, D.

Præsens ωμαι, ῃ, ηται, | ώμεθον, ησθον, ησθον. | ώμεθα, ησθε, ωνται.
ηαι, I. ώμεσθα, Dor.
Aor. α. & β. ῶ, ῇς, ῇ. | ῆτον, ῆτον. | ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῶμες, Dor. ῶντι, Dor.
έω, έῃς, έῃ. | έητον, έητον. | έωμεν, έητε, έωσι. Ion.

Infinitivus.

Aor. α. & β. ῆναι. ήμεναι Dor. ῆμεν Ion.

Dialecti in voce Media.

Aor. α. άμην, ω, ατο. | άμεθον, ασθον, άσθην, | άμεθα, ασθε, αντο.
αο Ion. μεσθα, Dor.
α Dor.
Aorist. β. όμην, ου, ετο | όμεθον, εσθον, έσθην. | όμεθα, εσθε, οντο.
εο Ion. μεσθα Dor.
Futur. α. σομαι, ῃ, εται. | σόμεθον, εσθον, εσθον. | σόμεθα, εσθε, ονται.
ῦμαι, ῇ, εῖται. Dor.
εῦμαι, D. εαι. Ion.
Fut. β. οῦμαι, ῇ, εῖται. | ούμεθον, εῖσθον, εῖσθον. | ούμεθα, εῖσθε, οῦνται.
ηαι Ion.
Par. Fut. β. τυπεύμενος, τυπεόμενος, D. & I.

Imperativus.

Aor. α. αι, άσθω. | ασθον, άσθων. | ασθε, άσθωσαν.
άσθων, ττ.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis & Paſſivis.

Dialecti Verborum Contractorum.

Præſ. 1. έω, ῶ; εῖς, εῖ. | εῖτον, εῖτον. | οῦμεν, εῖτε, οῦσι.
Conjug. εῦμες. D. εῦντι & οῦντι, D. εῦσι, Æ.

Præſ. 2. άω, ῶ; ᾷς, ᾷ. | ᾶτον, ᾶτον. | ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῇς, ῇς, ῇ. ῆτον, ῆτον, ῶμες, ῆτε, ῶντι, Dor.
άω, άᾳς, άᾳ. όωμεν, άατε, όωσι, P.
έω, έεις, έει, &c. Ion.

Præſ. 3. όω, ῶ, οῖς, οῖ. | οῦτον, οῦτον. | οῦμεν, οῦτε, οῦσι.
οῦμες, οῦντι, D.

Imperf. 1. ουν, εις, ει. | εῖτον, είτην. | οῦμεν, εῖτε, ουν.
εσκον, εσκες, εσκε, P. I. ευν. Dor.

Imperf. 2. ων, ας, α. | ᾶτον, άτην. | ῶμεν, ᾶτε, ων.
ης, η. ῆτον, ήτην, Dor.
ασκον, &c. I.
αα, P.

Imperf. 3. ουν, ους, ου. | οῦτον, ούτην. | οῦμεν, οῦτε, ουν.
οσκον, οσκες, οσκε, Ion.

Imperativus.

Præſ. 1. ει, είτω. | εῖτον, είτων. | εῖτε, είτωσαν.
είτων, Att.

Præſ. 2. α, άτω. | ᾶτον, άτων. | ᾶτε, άτωσαν.
αε, Ion. άτων, Att.

Præſ. 3. ου, ούτω. | οῦτον, ούτων. | οῦτε, ούτωσαν.

Optativus.

Præſ. 1. οῖμι, οῖς, οῖ. | οῖτον, οίτην. | οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησαν, A.
ῴην, ῴης, ῴη, &c. Dor.

Præſ. 2. ῷμι, ῷς, ῷ. | ῷτον, ῴτην. | ῷμεν, ῷτε, ῷεν.
ῴην, ῴης, ῴη. ῴητον, ῳήτην. ῴημεν, ῴητε, ῴησαν, Dor.

Præſ. 3. οῖμι, οῖς, οῖ. | οῖτον, οίτην. | οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησαν, A.
ῴην, ῴης, ῴη, D.

Subjunctivus.

Præſ. 1. ῶ, ῇς, ῇ. | ῆτον, ῆτον. | ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
έωσι, Ion. ῶντι, Dor.

Præſ. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. | ᾶτον, ᾶτον. | ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῇς, ῇ. ῆτον, ῆτον. ῆτε, ωντι, Dor.
Præſ. 3. ῶ, οῖς, οῖ. | ῶτον, ῶτον. | ῶμεν, ῶτε, ῶσι.

Infinitivus.

Præſ. 1 εῖν, ήμεναι, Att. ᾶν, Dor. ῆν & εις. Æol. ήμεναι, Poët.
Præſ. 2. ᾶν, άμεναι, At. ᾶν, Dor. αις, Æol. ᾶν, Dor. ήμεναι, Po.
Præſ. 3. οῦν, ώμεναι, At. οῖς & οῖν, Æol. οῦν, Dor. ώμεναι, Po.
Deſunt Voces Paſſivæ & Mediæ.

Dialecti Verborum in μι.

Præſ. 1. ημι, ης, ησι. | ετον, ετον. | εμεν, ετε, εισι.
Conjug. ητι, Dor. εαμεν, Ion. εντι, Dor.
εασι, Ion.
ητον, ητον. ημεν, ητε, εντι, D.
Præſ. 2. ημι, ης, ησι. | ατον, ατον. | αμεν, ατε, ᾶσι.
ατι, D. αντι, D.
ᾶσι, I.
Præſ. 3. ωμι, ως, ωσι. | οτον, οτον. | ομεν, οτε, οῦσι.
ωτι, D. οντι, D.
όασι, I.
Præſ. 4. υμι, υς, υσι. | υτον, υτον. | υμεν, υτε, ῦσι.
υντι, D.
ύασι, I.
Imperf. & ην, ης, η. | ετον, έτην. | εμεν, ετε, εσαν.
Aor. ς. 1. εα, I. εε, I. εν, B.
ειν, εις, ει.
σκον, σκες, σκε, P. & I.
Imperf. & ην, ης, η. | ατον, άτην. | αμεν, ατε, ασαν.
Aor. ς. 2. ασκον, σκες, σκε, P. & I. αν, B.
αν, ας, α, At.
Imperf. & ουν, ους, ου. | οτον, ότην. | ομεν, οτε, οσαν.
Aor. ς. 3. σκον, σκες, σκε, P. & I. ον, B.
ουν, ους, ου.
Imperf. & υν, υς, υ. | υτον, ύτην. | υμεν, υτε, υσαν.
Aor. ς. 4. υσκον, &c. Ion.

Perf. 2. ἕστηκα. ἕστακα I.
Aor. β. 2. ἔστην, ης, η | ητον, ήτην | ημεν, ητε, ησαν,
στάσκον I. ἔσταν B.
Fut. α. 2. στήσω. στασῶ D.

Imperativus.

Præſ. 1. εθι, έτω. Aor. β. ές, έτω | ετον, έτων | ετε, έτωσαν.
α D.
η, Æ. P.
ει, είτω, A.
Præſ. 2. αθι, άτω | ατον, άτων | ατε, άτωσαν.
η A. α D.
Præſ. 3. οθι, ότω. Aor. δός, δότω | οτον, ότων | οτε, ότωσαν.
ου A. contract. οθι P.
οι D.
Præſ. 4. υθι, ύτω, | υτον, ύτων | υτε, ύτωσαν.

Optativus.

Præſ. 1. είην, είης, είη | είητον, ειήτην | είημεν, είητε, είησαν.
& per Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν.
Præſ. 2. αίην, αίης, αίη | αίητον, αιήτην | αίημεν, αίητε, αίησαν.
ῄην, ῄης, ῄη P. αἶμεν, αἶτε, αἶεν, per Sync.
Præſ. 3. οίην, οίης, οίη.
ῴην, ῴης, ῴη. Att. οἶμεν, οἶτε, οἶεν, per Sync.

Subjunctivus.

Præſ. 1. ῶ ῇς, ῇ | ῆτον, ῆτον | ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
έω, έῃς, έωσι, &c. Ion.
Præſ. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ | ᾶτον, ᾶτον | ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
έω, έῃς, &c. Ion.
Præſ. 3. ῶ, ῷς, ῷ | ῶτον, ῶτον | ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ώωσι Ion.
όω, όῃς, όῃ P.

Infinitivus.

Præſ. 1. έναι. Aoriſt. 2. εἶναι.
έμεναι D. έμεναι D.
έμεν Ion. έμεν Ion.
Præſ. 2. άναι Aoriſt 2. ῆναι, ήμεναι D. ῆμεν Ion.
άμεναι D. άμεν Ion.

Perſ.

erf. ἑστηκέναι, & ἑστάναι per Sync. Ion.

ræſ. 3. όναι — Aoriſt. 2. οῦναι.
όμεναι A. & D. — όμεναι A. & D.
όμεν Ion. — όμεν Ion.

ræſ. 4. ῦναι.
ύμεναι A. D.
ύμεν Ion.

Dialecti Vocis Paſſivæ Verborum in μι.

ræſ. 1. ημαι, εσαι, εται.
Conjug. η Att.
εαι Ion.

ræſ. 2. αμαι, ασαι, αται. | άμεθον, ασθον, ασθον, | άμεθα, ασθε, {ανται. / εαται} I.
onjug. ῃ Att.
εαι I.

Imperf. 1. ἐμην, εσο, ετο
ήμην, &c. Æ. εο I.
ευ D.
ου A.

Imperf. 2. άμην, ασο, ατο.
αο I.
ω A.

3. Plu. ἱστέατο I.

Imperf. 3. όμην, οσο, οτο.
ου A.

Imperativum.

Præſ. in 1. εσο, έσθω
ου A.
εο I.
ευ D.

Præſ. in 2. ασο, άσθω
ω A.
αο I.

Præſ. in 3. οσο, vel ου Att. όσθω.
ευ D.

Dialecti Vocis Mediæ.

Aor. β. 1. έμην, εσο, ετο.
εο I.
ου A.
ευ D.

Aor. β. 3. όμην, οσο, οτο.
ου A.

Fut. α. 2. στήσομαι. στασεῦμαι D.

Impera-

Imperativus.

Aoriſt. ς. 1. σον, σάτω.   Aor. ς. 3. θι, θω
          σο, I.   ν, A.
          ν, A.
          ά, D.

Dialecti anomalorum in μι ſuprà ſuo loco adnotantur.

In Adverbii & Conjunctionis terminationibus paucæ obſervantur Dialecti: ſcilicet σθεν & σθε pro θεν & θι, & contrà in Adverbiis localibus, ut ὄπισθεν, ὄπιθεν, *retro*; *βαβαιάξ papæ*, pro βαβαί; *μόγις vix*, prò μόλις; δὴ pro δὲ, Atticè; ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα, *hîc*; ἀληθέως pro ἀληθῶς, &c. Ionicè; πόκα pro πότε, *quando*; ὅκα & ὅκκα pro ὅτε, *aliquando*; μὰν pro μὴν, *quidem*; αἰὲς pro αἰεὶ, *ſemper*; ἔνδοι pro ἔνδον, *intus*; κάλως pro καλῶς; *αἰκα* pro εἰ κἂν, *ſi*; ἔμπροσθε pro ἔμπροσθεν; ἄλλοτα pro ἄλλοτε, Doricè.

In præpoſitione inveniuntur ἐνὶ, ἔνι, εἰν pro ἐν, ἀπαὶ pro ἀπὸ, παραὶ pro παρὰ, καταὶ pro κατὰ, ὑπαὶ pro ὑπὸ, Poëticè; ποτὶ pro πρὸς, πὰρ pro παρὰ, Doricè; ἀμπὶ pro ἀμφὶ, ζὰ pro διὰ in compoſitione, ut ζαβάλλειν pro διαβάλλειν, calumniare, Æolicè.

Huc minimè pertinent (cum varietas non ſit in terminatione) illa, *πάμπαλα pro οὐδαμῶς*, nequaquam, ἀμηγέπη, quodammodo, *quæ ſunt propria voces Atticorum*; *ut χάρτα* admodum, ἀτεχνῶς ſedulò, [illegible] dolosè, ἐκτόπως abſurdè, *ſunt Ionum*; ἦμος & τῆμος, cum & tum, *Doricorum*: τέως, ὄφρα, tamdiu, quamdiu, ἄλλη, alibi, *pro* ἀλλαχοῦ, ἀλλαχόθι· ἄντα contra, *pro* ἐναντίον· ἄντην coram, *pro* ἐνώπιον· πάρος ante, *pro* ἔμπροσθεν; ἀντικρὺ è regione, *pro* ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ, *atque ejuſmodi alia quæ ſunt Poëtica.*

DAMOCHARIS.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ne parva averſeris, ineſt ſua gratia parvis.

Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

Pri-

Primitiva, ſi non omnia, ſaltem præcipua, Græcæ linguæ vocabula, ad quæ reliqua reduci poſſunt.

Per I. SURSINUM collecta.

Adjectis ex optimis Authoribus Etymologiis quam plurimis, quæ Aſteriſcis notantur.

A

Ἄζω, exhalo, a ſono quem inter exhalandum edimus.

Ἀάσκω, noceo, lædo.

Ἀβάσκανος, non invidus, benevolus.

Ἀβολέω, ῶ, i. Ἀντιβολέω, occurro, obvius fio.

Ἄβρα ſive ἄβρα, ἡ, ancilla, famula.

Ἀβέρβηλος, vanus, inanis.

Ἁβρὸς, mollis delicatus.

Ἀγαθὶς, ίδος, ἡ, faſciculus fili.

Ἀγαθὸς, bonus, quaſi ἀγαστὸς, admirandus.

Ἄγγος, τὸ, nomen generale, vas.

Ἀγείρω, ago, congrego.

Ἀγορὰ, ἡ, forum.

Ἄγυρις, εως, ἡ, idem.

Ἀγέλη, ἡ, armentum, grex, propriè boum.

Ἄγκιστρον, τὸ, hamus.

Ἄγκος, τὸ, vallis.

Ἀγκύλη, jaculi genus.

Ἀγκυλομήτης, ὁ, obliqua conſilia animo agitans.

Ἄγκυρα, ἡ, anchora.

Ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus, ſive cubitum, locus curvaturæ.

Ἄγαν, nimis, immodicé.
Ἀγανακτέω, doleo, affligor.
Ἀγαπάω, diligo, amo.
Ἀγάπη, ἡ, charitas, dilectio.
Ἀγάω, demiror, invideo.
Ἀγάλλω, orno, insignio.
Ἄγγαροι, Regum nuncii.
Ἀγγέλλω, nuncio.

Ἀγκαὶ, ulnæ, plur. num.
Ἀγκάλη, ἡ, ulna.
Ἀγκοίνη, idem.
Ἀγνέω, immundus & ſordidus ſum.
Ἀγοστὸς, ὁ, palma, vel cubitus, ulna.
Ἀγρὸς, ὁ, ager, rus, ab Ἀρῶ, Aro.

Ἀγρίζω

Ἀγρίζομαι, irritor.

Ἄγρα, ἡ, captura, venatio.

Ἄγρευμα, τὸ, rete, ſeu reticulum.

Ἄγχι ſive ἀγχοῦ, propè, juxta.

Ἄγχω, ſtrangulo, ſuffoco.

Ἄγω, duco, affero, veho.

Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via.

Ἄγω & ἄγνυμι, ab ἀγνύω inuſit. frango, rumpo.

Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, litus.

Ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius ſolis.

Ἄξων, ονος, ὁ, axis rotæ.

Ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen, ſolennes ludi.

Ἀγωνία, ἡ, certamen, angor, fractio.

Ἀδρὸς, ὁ, multus; magnus, abundans.

Ἄεθλος, ὁ, certamen, labor.

* Ἄεθλον, τὸ, præmium certaminis, ex α intenſivo, & ἐθέλω, volo; vel ex τλῶ, tolero.

Ἀεὶ, αἰεὶ, * αἰὲν, ſemper, quaſi ἀεὶ ὤν.

Ἀεὶ ζήτει, quære, in imperat.

Ἀείδω, cano, carmine celebro.

Ἄδω, canto.

Ἄζα, ἡ, fuligo, cinis, & pulvis.

Ἀΐζηος, αἴζηος, juvenis, quaſi ἀεὶ ζέων, ſemper fervens.

Ἄγος, τὸ, res venerationem habens; & ſcelus, piaculum.

Ἅγιος, ſanctus.

* Ἀὴρ, ἀέρος, aër, ab ἄω, ſpiro.

* Ἀθήνη & Ἀθηνᾶ, & Ἀθηναία, Minerva, quaſi ἄθηλος lacte non nutrita.

Ἀθρέω, video, cerno, conſidero.

Ἀθρόος, confertus, coacervatus, in unum collectus, aut denſus, frequens.

Αἲ pro εἰ, ſi.

Αἲ vel αἶ, hei, heu, eheu.

Αἰάζω, lugeo.

Αἴγλη, fulgor, ſplendor, nitor.

* Αἰδὼς, όος, ἡ, veneratio, pudor, ab α, & εἴδω, quia pudor oculos dejicit.

Αἴθω, uro, incendo, accendo, interdum ardeo, fulgeo; undè αἰθὴρ æther.

Αἴλουρος, catus, felis.

* Αἷμα, ατος, ſanguis, cruor, ab αἴθω.

Αἶμος, dumus.

Αἱμύλος, blandus, feſtivus, circumſpectus.

Αἰνὸς, gravis, horrendus.

Αἶνος, apologus, dictum fabuloſum, aut proverbialis ſermo. Item laus.

Αἶξ, ἡ, capra, & ὁ Αἶξ, caper.

Item, ſignum cœleſte, avis.

Αἰόλος, varius, variegatus.

Αἰονάω, aſpergo, perfundo.

Αἰπὺς, altus, excelſus.

Ἄρω, apto.

Αἱρέω, capio, invado, eligo, antepono.

Αἴρω, tollo, elevo, offero.

Ἀείρω, i. εἰς ἀέρα αἴρω, erigo, attollo; item affero, præbeo; etiam necto; copulo.

Ἄρσις, elevatio, ſublatio, erectio.

Ἄρριχος, loculus, arcula, crumena.

Ἄρτος, panis, ex ἄρω, offero.

Αἶσα, parca, fatum, quaſi ἀεὶ οὖσα.

Αἰσιμόω, inſumo, impendo.

Αἰσθάνομαι ſentio, de ſenſu corporis.

Ἀΐσσω, ruo, irruo, proſilio.

Ἀΐττω, proſilio, ſubſulto.

Αἴσυλος, iniquus, nefarius.

Αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo, fœditas.

Αἶψα, ſtatim, celeriter.

Ἀΐω, Poët. Audio.

Ἄκατος, ἡ, genus navigii actuarii.

Ἀκέομαι, ſano, medeor.

Ἄκος, medicina.

Ἀκὴ, cuſpis, acies.

Ἀκμὴ, cuſpis, acies, ſummum incrementum.

Ἄκανθα, ſpina.

Ἄκανος & ἄκαινα, idem.

Ἄκανθος, ἡ, herba ſpinoſa.

Ἀκκὼ, οῦς, ἡ, Acco mulier quæ ad ſpeculum cum imagine ſua ſolebat confabulari; à cujus nomine verbum ἀκκίζομαι, fingo, ſimulo nolle, ſimulatè recuſo.

Ἀκόλουθος, pediſſequus, comes.

Ἀκούω, audio, auribus percipio.

Ἀκροάομαι, audio, intelligo.

Ἄκρος, ſummus, extremus.

Ἀλάομαι, vagor, erro.

Ἀλαζὼν, όνος, jactator, glorioſus.

Ἀλδέω, augeo, augmentum do.

Ἀλέα, locus apricus & ſole-

Αἴτης, mendicus.
Αἰτέω, peto, poſtulo.
Αἴτιος, αἰτία, αἴτιον, autor alicujus rei, qui, vel quæ, vel quod in cauſa eſt.
Αἰχμὴ, ῆς, cuſpis, mucro.

calens, calor, tepor.
Ἀλέγω, curo, rationem habeo alicujus.
Ἄλγος, εος, τὸ, dolor.
Ἀλείφω, ungo, lino.
Ἀλέω, έσω, molo.

*Ἀλέω vel ἀλέομαι, vito, caveo.

*Ἀληθὴς, verus.

*Ἀλὴς, ſive Ἀλλὴς, condenſus, confertus.

*Ἄλις, ſatis, abunde.

*Ἁλίσκω, capio.

*Ἀλκὴ, robur, vires.

*Ἀλλὰ, ſed.

*Ἄλλος, alius.

*Ἀλλᾶς, ἄντος, ſarciminis genus.

*Ἅλλομαι, ſalio, ſalto.

*Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare; ὁ Ἅλς, ſal.

*Ἅλες, ſal, ſales, ſermonis lepos, convictus.

*Ἄλσος, εος, τὸ, lucus.

*Ἁλιῆται, liſtores.

*Ἄλφω vel Ἀλφαίνω, invenio.

*Ἀλφὸς, albus.

*Ἀλώπηξ, ἡ, vulpes.

*Ἅμα ſimul, una cum.

*Ἅμαξα, currus, plauſtrum.

*Ἀμάω, meto, ex quo inſiait voc. paſſ. ἀμητὸς.

*Ἀμὴ, falx meſſoria, etiã ligo.

*Ἀμάρα & Ἀμάρη, aquæductus, ſulcus, παρὰ τὸ ἅμα αἴρεσθαι, quòd ligone fiat.

*Ἁμαρτάνω, aberro, pecco: ex Ἁμαρτία.

*Ἀμαυρὸς, obſcurus, etiam interno & traſſeo.

*Ἀμέργω, exſugo, ex quo Μόργνυμι & Ὀμόργνυμι, abſtergo, exprimo.

*Ἀμέλγω, mulgeo.

*Ἅμιλλα, certamen, contentio

*Ἄμμος, ἡ, arena; Ψάμμος idem.

*Ἀμνὸς, agnus.

*Ἀμόργη, herba quædam purpurea.

*Ἀμὸς, Doricè, unus, unus aliquis.

*Ἄμπελος, ἡ, vitis, vinea.

*Ἄμπυξ, catena, funiculus auratus, quo ſparſæ in equorum frontibus comæ colliguntur: etiam rota.

*Ἀμυδρὸς, obſcurus.

*Ἀμύμων, inculpatus, quaſi ἄμωμος, ſine reprehenſione.

*Ἀμύνω, auxilior, defendo.

*Ἀμφὶ, circa.

*Ἂν, ſi.

*Ἀνὰ, per, cum.

*Ἀνάγκη, neceſſitas, ab ἀνάσσω, quia imperat.

*Ἀναλίσκω, abſumo.

*Ἄναξ, Rex, ab ἄνω, quia Rex ſuper alios. (ſpiro.

*Ἄνεμος, ventus ab ἄω,

*Ἄνδηρον, ſummitas, ſeu cacumen; & fluviorum labra, aris, ignobilis.

Ἀμείβω, muto, permuto, al-

ſeu aggeres.

Ἀνέδην, quaſi ἀνείδην, impeimpudenter, licenter.

Ἄνευ, ſine, abſque.

Ἀνεψιὸς, conſobrinus, patruelis, fratris vel ſororis filius.

νίω, perpurgo.

Ἀνίω, ex quo ἀνίημι, laxo, remitto, etiam reveho.

Ἀνὴρ, vir, homo, ab ἀνύω, perficio.

ήνωρ, Poët. non virilis.

Ἄνθος, flos, ab ἄνω θεῖν, quòd citò creſcat.

νθραξ, carbo, ulcus.

νθρήνη, crabro, veſpa.

Ἄνθρωπος, homo ab ἄνω ἀθρεῖν, quia ſurſum vultum tollit.

Ἀνία, mœror, ex ἰῶ, ſano.

ντα, Poët. coram, palam.

ντάω, obvius fio, occurro.

ντὶ, pro.

ντίος, adverſus, ex adverſo.

ντλος vel ἄντλον, & ἀντλία, ſentina.

ντρον, antrum.

ντυξ, υγος, ἡ, Poët. ambitus circumferentia.

νύω, Poët. ἀνύτω & ἀνύτω, Orator. perficio, perago.

νω, ſupra, ſurſum.

νώγω, jubeo, ſuadeo; inſtigo

ξίνη, aſcia, ſecuris.

Ἀπαυράω, eripio, aufero.

Ἀπειλὴ, comminatio, minæ.

Ἁπλόος, ἁπλοῦς, ſimplex.

Ἀπὸ, ab vel abs.

* Ἀπόλλων, quaſi ἀπολύων, quia malis liberat.

Ἅπτω, necto, alligo.

Ἁπαλὸς, tener, delicatus.

Ἅπτω, accendo.

* Ἀπρὶξ, firmiter, ἐγκρατῶς.

Ἄρα, utique, profecto, itaque.

Ἀρὰ, precatio, preces, etiam noxa, damnum.

* Ἄριστον, prandium, quòd non niſi Deos precati veteres ad prandiũ accederent.

Ἄρης, Mars.

* Ἀρετὴ, virtus, quaſi ἐρατὴ, amabilis.

* Ἄραβος, ſtrepitus.

Ἀράσσω, amputo, abſcindo, etiam mulgeo, ut Ἀμέλγω ῥάσσω, item & ῥήσσω, frango, rumpo.

ῥάκος, εος, τὸ, lacera veſtis.

Ἀραιὸς, rarus, tenuis, unde ἀράχνης araneus.

Ἀργὸς, ὁ, albus, candidus.

Ἀργὴς, ῆτος, idem.

* Ἄργυρος, argentum, ab ἀργὸς, quòd candidum.

ξιος, dignus.
ς vel ἄορ, ρος, τὸ, enſis.
παξ, ſemel.
πατάω, decipio, ſeduco.

*Ἀρδῶ, irrigo, potum præbeo.
*Ἀρκέω, arceo, ſufficio, duro, permaneo.
*Ἄρκιος, ſufficiens.

Ἄρκτος vel ἄρκος, ursus vel ursa, ab ἀρκῶ.

Ἄρκυς, rete.

Ἀρνέομαι, recuso, nego.

Ἀρόω, ἀρῶ, aro.

Ἄρπη, falx.

Ἄῤῥην, ἄρσην, mas.

Ἄρνυμαι, capio, recipio.

Ἀρτηρία, ſpiritûs ſemita, arteria.

Ἄρτι, modò, paulo antè.

Ἀρχὴ, principium, exordium.

Ἀπάρχω, initium do, ſum.

Ἀρῶ, apto, congruo.

Ἄρθρον, artus, articulus.

Ἀρτάω, appendo, ſuſpendo.

Ἄρτιος, integer, incolumis.

Ἀρτύω & ἀρτύνω, apparo, adorno.

Ἀρέσκω, placo, amicum reddo, etiam placeo.

Ἁρμὸς, apta commiſſura, compages, coagmentatio.

Ἄρωμα, odoramentum, aroma.

Ἀσελγὴς, έος, petulans, improbus.

Ἄσις, ἡ, limus.

Ἄσβολος & ἀσβόλη, fuligo.

Ἀσκέω, exerceo.

Ἀσκὸς, utris, ſaccus.

Ἀσπάζομαι, amplector, amplexor.

Ἀσπὶς, ἡ, clypeus rotund

ut cyclopis oculus.

Ἀσπίζω, defendo.

Ἀστὴρ, ſtella, quaſi ἄστατος ſemper in motu.

Ἄστυ, τὸ, urbs.

Ἄσωτος, qui ſervari nequ

Ἀταλὸς, tener, de ætate.

Ἀτάω, lædo, noceo.

Ἀτάσθαλος, improbus.

Ἄτη, noxa, damnum, c

des.

Ἀτρεκὴς, verus, certus.

Ἄττος pro αἴττοι, inſtar al

Ἀτύζω, terreo, & perturb

Αὖ, rurſus, retro.

Αὐγὴ, ſplendor, lux.

Ἄρτεμις, Diana, quaſi ἀ

ερα τέμνουσα, quia ae

ſcindit.

Αὐχὴν, ένος, cervix.

Αὔω & ἀΰω, clamo.

Ἀφελὴς, έος, ſimplex, i

teger.

Ἀφύω, haurio.

Ἀφρὸς, ſpuma.

Ἀφροδίτη, Venus, quia

ſpuma nata.

Ἀχλὺς, caligo.

Ἄχος, τὸ, dolor, mœr

Ἄω, flo, ſpiro.

Αὐλὸς, tibia.

Αὐλὴ, area, locus apertu

Αὔω, flo, ſplendeo, fulge

unde ἠὼς, aurora.

Βάζ

Βάζω, Poet. loquor.

Βάκχος, furore percitus.

Βαβάζω, inarticulate loquor.

Βάθος, τὸ, profunditas.

Βαίνω, ex Βάω, eo, gradior.

Περιβαίνειν pocus.

Ἀμφισβητέω, dubito, ambigo.

Βάλανος, ὁ, glans.

Βάλλω, jacio, jaculor.

Βέλος, τὸ, telum, jaculum.

Ἀμβλὺς, obtusus.

Βαλλίζω, tripudio.

Βάπτω, mergo, immergo.

Βάρβαρος, barbarus, inusitata pronunciatione utens.

Βάρος, τὸ, pondus, onus.

Βάσανος, ὁ, lapis index.

* Βασιλεὺς, rex, quasi βάσις λαοῦ: quod in Rege salus populi fundata est.

Βασκαίνω, fascino, quasi φάεσι καίνω, oculis occido.

Βαστάζω, porto.

Βάτος, ὁ, rubus, sentis.

Βαῦνος, fornax, caminus.

Βδάλλω, mulgeo, sugo.

Βδέω, flatum ventris emitto.

Βδόλος, crepitus ventris: etiam fœtor extinctæ lucernæ.

Βέβαιος, stabilis, firmus.

Βεμβικάω, ῶ, circumago, in gyrum ago.

Βηλὸς, limen domus.

Βὴξ, ὁ, tussis.

Βία, vis, virtus, robur.

Βῖκος, urna.

Βίος, vita.

* Βιὸς, arcus; ex Βία.

Βλὰξ, ὁ, abjectus, præ luxu, vel fatuitate.

Βλάπτω, lædo, ex βλάβω.

Βλαστάνω, ex βλαστέω, germino.

Βλέπω, aspicio, intueor.

Βλοσυρὸς, terribilis aspectu.

Βλαισὸς cui membra sunt resoluta, proprie βαυλὸς, balbus, cui lingua est impedita.

Βληχὴ, balatus ovium.

Βληχάομαι, balo.

Βλύζω & Βλύω, scaturio, mano.

Βοάω, clamo, vocifero.

Βοηθέω, ad clamorem accurro, auxilior, suppetias do.

Βάτραχος, rana.

Βορὰ, pabulum, propriè brutorum.

Βότρυς, botrus, uva.

Βούλομαι, volo, malo.

Βουνὸς, ὁ, collis, tumulus.

Βῶς, Dorice βοῦς, bos, vacca.

Βόω, pro quo Βόσκω, pasco.

Βραβεὺς, judex certaminis.

Βραδὺς, tardus.

Βράζω & βράσσω, ferveo.

Βραχὺς, brevis.

Βρέμω, fremo, murmuro.

Βρέχω, madefacio, irrigo.

Βρόγχος, guttur

Βρόγχημα, in quod tuſſiendo expuitur.

Βρίθω, ingraveſco, ſum gravis

* Βροτὸς, ὁ, mortalis, quaſi ῥευτὸς, à ῥέω, fluxus, quod nihil ſit magis fluxum.

Βρύχω, frendeo, ſtrideo dentibus.

Βρύω, ſcateo, abundo.

Βύβλος, ἡ, papyrus.

Βυθὸς, fundum, profundum.

Βύρσα, corium, pellis, burſa.

Βύω, obturo, obſtruo.

Βύζω, idem.

Βῶλος, gleba.

* Βωμὸς baſis, ara, ex βαίνω.

Γ.

Γαῖα, & αἶα. Poët. tellus. γῆ in proſa,

Γαίω, glorior, efferor.

Γάλα, κτος, τὸ, ut à γάλαξ, lac.

Γαλέη, & γαλῆ, felis, catus.

Γαμέω, uxorem duco.

Γάνος, εος, τὸ, lætitia, item merces, ſarcina variarum mercium.

Γέμω, plenus ſum.

Γένυς, mentum.

Γέρας τὸ, præmium, honor.

* Γέρων, quaſi γῆν ὁρῶν, quia terram ſpectat.

Γεραιὸς, ſenex, ſenilis.

Γέρανος, ἡ, grus, avis vigilans, prudens.

Γεύομαι, guſto deguſto.

* Γέφυρα pons, γῆ ἐφ' ὑγρῷ, terra ſuper aquam.

Γηθέω, gaudeo, lætor.

Γῆρυς, υος, vox.

Γηρύω, dico, loquor.

Γινώσκω, cognoſco.

Γλάφω, cavo, fodio, ſcalpo.

Γλαφυρὸς, cavus elegans.

Γλεῦκος, εος, muſtum.

Γλυκὺς έος, dulcis.

Γλάμη, ſeu Γλήμη, idẽ quod λήμη, unde Γλαμάω, oculorum pituitâ laboro.

Γλίσχρος, lentus, tenax, lubricus.

Γλίχομαι, appeto, cupio.

Γλῶσσα, lingua.

Γλαύσσω, cerno, intueor.

ſplendor.
Γαργαρεὼν, ῶνος, gurgulio.
Γαςὴρ, ὁ. venter, ventriculus.
Γὲ, quidem, certè, utique.
Γείνω, gigno, pario.
Γελάω, rideo.
Γέλγη, idem quod ῥῶπος,

Γοάω. & Γοάομαι, gemo, deploro.
Γόνυ ατος & γωνὰς, τὸ, genu.
Γόμφος, cuneus, clavus.
Γοργὸς. terribilis.
Γράφω, ſcribo, inſculpo.
* Γρῖπος & γρῖφοι, [illegible] con-

convivalis quæſtio ænigmatica, ab ἀγρέω, vel ἀγρεὺς, piſcator.

Γρώω, ἐσθίω, comedo.

Γρὺ vel γρῦ, ſordes quæ ſunt ſub ungue.

Γρυπὸς, qui naſo vel roſtro eſt adunco.

* Γρώνη, caverna, ex γρώω.

Γύα & γύη, arvum, via, foſſa.

Γυῖον, membrum.

Γυιόω, membra frango.

Γυιὸς, claudus, mutilus.

Γύαλον, cavitas.

Ἐγγύη, ſponſio ex promiſſo.

Ἔγγυος, præs.

Γυμνὸς, nudus.

* Γυνὴ, αικὸς, mulier: quaſi γονὴ, quia parit.

Γυρὸς, curvus, rotundus.

Γωνία, angulus.

Δ.

Δάω & δαίω, diſco, doceor, intelligo.

Δαίω & δαίομαι, divido.

Δαὶς τος, ἡ, epulum.

Δαῒς, ἴδος, ἡ, fax.

Δαίω, comburo incendo.

Δάκνω, à δήκω, mordeo.

Δαμάω, δαμάζω, & δαμ-

Δάνος, τὸ, donum, munus.

Δάπεδον, pavimentum, ſolum.

Δάπτω, voro, dilanio.

Δαρθάνω, dormio, à δαρθῶ.

Δασὺς, denſus, confertus.

Δάφνη, laurus.

Δὲ, autem. verò.

Δεῖ, oportet.

Δέομαι, & δεύομαι, egeo, indigeo.

Δείδω, timeo, metuo.

Δείελος, ὁ καὶ ἡ, pomeridianus, veſpertinus.

Δείκνυμι, à δείκω, oſtendo.

Δεῖνα, vocabulum quo utuntur præfixo articulo, loco nominis, de quo ſit ſermo, ut ὁ δεῖνα.

Δεῖνες & δῖνες, aquarum vortices.

* Δεινὸς, terribilis, à δέος, terror: item peritus, prudens.

Δεῖπνον, cœna.

Δέκα, decem.

Δέλτα, literæ nomen.

Δελφὺς, ύος, ἡ, uterus.

Δέμω, extruo ædifico.

Δένδρον, arbor.

Δέννος, probrum, contumelia

ναίω, ex quo δέδμημαι, etiam inusit. Δέμω, unde δαμάω, domo: affligo, conficio, occido.

Δέρκω, video, aspicio.
Δέρμα, τό, pellis, corium.
† Δέρω, excorio.
Δεσπόζω, dominor.

Δεῦρο, huc.
δεῦτε, huc agite.
Δεύτερος, ſecundus.
Δεύω, rigo, madefacio, tingo.
Δέρω, excorio, pelle nudo.
Δέχομαι, capio, ſuſcipio.
δεξιὰ, dextera manus.
δοχὸς, ὁ καὶ ἡ, capax: δοχὴ, convivium.
Δέω, ligo, alligo, vincio.
Δὴ, ſane: δῆθεν, videlicet.
Δηλέω, lædo, decipio.
Δῆλος, manifeſtus, perſpicuus.
* **Δημήτηρ**, Ceres; quaſi γῆ μήτηρ, terra mater.
* **Δῆμος**, populus, quaſi δεσμὸς à δέω.
Δὴν, δηρὸν, & δηθὰ, diu.
Διὰ, per.
Δίαιτα, vitæ inſtitutũ, victus.
Διδάσκω, doceo.
Δίδωμι, ex δόω, do, dono.
* **Διηνεκὴς**, έος, continuus, perpetuus: forte ex διὰ, ἀνὰ & ἔχω.
Δίκη, jus, juſtitia, fas.
Δίκω, jacio, dejicio.
Δίνη, vortex, gurges.
Δὶς, bis.
δίδυμος, geminus, duplex.
δίκροος, δίκρους, bifidus.
Δὶς, διὸς, Jupiter, aër.
Δίψα, ſitis.
Δίω, δίεμαι, expello, abigo.

Δοίδυξ, υκος, piſtillum.
Δοκέω, videor: τὸ δοκεῖ μοι, videtur mihi.
Δόκος, ἡ, opinio: ὁ δοκὸς, trabs, tignum.
Δολιχὸς, longus, prolixus.
Δονέω, agito.
Δορὸς, ſaccus, culeus.
Δόρπον, cœna, ut δεῖπνον.
* **Δοῦλος**, ſervus, à δόλος, quia ſervi aſtuti.
Δοῦπος, ſonitus.
Δόχμιος, obliquus.
Δράσσω & δράττομαι, prehendo.
Δράω, facio, ago.
Δρέμω, curro.
Δρέπω, decerpo, colligo.
Δρῶμι, fugio.
δράω, inuſit. idem.
Δριμὺς, acris, acutus in ſapore.
Δόρξ, κὸς, capra ſylveſtris, dama.
Δρόσος, ἡ, ros.
Δρῦς, ἡ, quercus.
Δύναμαι, poſſum.
Δύνω, & δύω, & δύομαι, & δῦμι, ſubeo.
Δύο, & Poet. δοίω, duo.
Δοιὴ, ῆς, dubium, dubitatio: cum duabus menti propoſitis viis, neſcit utram ſequi debeat.

E.

Ε῏, dolentis adverbium.
Ἔλεγος, lamentatio, Elegiacum.

Elegiacum carmen.

ἐλελεῦ, acclamatio bellica.

ἕ, ſe, pronomen.

Ἔαρ, ver; ab ἴω, mitto, quod tunc terra emittit omnia.

ἰάω, ſino, permitto.

ἐγείρω, expergefacio, excito

ἔδω, edo.

ἔσθω & ἐσθίω, idem.

ἕζομαι, ſedeo.

ἵζω ſedere facio

ἱδρύω & ἵδρυμαι, idem.

ἐθέλω, volo.

Ἐσθλὸς, bonus; quia omnes bonum volunt.

ἐθελόκακος, ſponte malus.

ἔθος, εος, τὸ, mos, conſuetudo.

εἰ, ſi: ἐάν, idem.

εἴδω, video.

εἶδος, facies.

ἀΐδης & ᾅδης, orcus, tartarus.

ἀΐς, ἀΐδος, idem.

εἰδέω, ῶ, & aliquando εἴδω, ſcio.

εἴκω, ſimilis ſum.

εἰκὼν, ἡ, imago.

ἕκηλος, quietus.

ἑκὼν, volens.

εἴκω, cedo, non repugno.

εἰλέω, ῶ & εἴλω, coarcto, concludo.

εἰλέω, verſo, volvo.

Εἶλαρ, ατος, τὸ, propugnaculũ.

Εἰμὶ, ſum; Εἶμι, eo & ibo.

ἶτυς, υος, circumferentia, & umbo.

Εἴρω, necto.

Εἴρω, dico, interrogo, nuncio.

εἴρων, diſſimulator.

ἐρωτάω, interrogo.

Εἰς vel ἐς, ad.

Εἷς unus; μία una; ἕν, unum.

* ἄφενος, divitiæ, redditus proprie unius anni.

Εἶτα, poſtea, deinde, tum.

Ἐκτὸς, extra, externus, extrinſecus.

Ἔξω, extra, foras.

Ἕκαστος, quiſque.

Ἑκάτερος, alteruter.

Ἑκατὸν, centum.

Ἐκεῖνος, ille.

Ἐλαία, olea, oliva.

Ἐλαύνω, ab ἐλαύω, agito, incito, abigo, duco, progredior, evado.

Ἔλαφος, ὁ vel ἡ, cervus, cerva.

Ἐλαχὺς & ἐλαχὺς, parvus.

Ἔλδομαι & ἐέλδομαι, cupio.

Ἐλέγχω, arguo.

Ἔλεος, ὁ καὶ τὸ, miſericordia.

Ἐλεὸς, ὁ, menſa coquinaria.

Ἐλεύθερος, liber.

Ἐλεύθω, venio.

Ἐλέφας, elephas, ebur.

Ἕλη calor ſolaris.

ἑλάνη, fax.

Δείλη, pomeridianum tempus.
Σέλας, fulgor, lumen.
Ἑλίσσω vel ἑλίττω, volvo, verſo.
*Ἕλκω, traho.
*Ἕλωρ, ωρος, τὸ, captura.
*Ἑλώριον, idem.
*Ἕλλην, Hellen, à quo Græcus.
*Ἕλος, τὸ, palus.
* Ἐλπὶς, ίδος, ſpes, quia ἕλκει ἡμᾶς, nos trahit.
Ἐμέω, vomo.
Ἐναίρω, occido, ſpolio, corrumpo.
*Ἔναρα, τὰ, ſpolia, exuviæ.
* Ἐναργὴς, clarus evidens: ab ἀργὸς, i. albus.
Ἐν, ἐνὶ & εἰν Poët. in.
*Ἔνθα, hic.
*Ἔνδον, intus.
Ἐντὸς, intus, intra.
* Εἰρήνη, pax, quod εἴρει εἰς ἕν, in unum connectit.
Ἐνίπτω, contendo, arguo.
*Ἑξῆς, deinceps.
*Ἑορτὴ, ῆς, feſtum, feſtus dies.
Ἐπεὶ, poſtquam.
Ἐπείγω, urgeo, impello.
Ἐπὶ, ſuper, in, &c.
Ἐπίκουρος, auxiliator.
Ἐπιπολῆς, in ſuperficie, in ſummitate.
Ἐπιτήδειος, idoneus.
*Ἕπω, operor, tracto.
*Ἔπω, dico.
* Ἐράω, amo, ab ἐράω, video; ab aſpectu naſcitur amor.
*Ἔρανος, collatitia cœna.
*Ἔργον, opus, factum, res.
*Ἀργαλέος, difficilis moleſtus.
*Ἐργάω, operor.
*Ἔργω, unde εἴργω, εἴργω includo, figo, contineo.
Ἐρείδω, firmo, fulcio.
Ἐρείκω, frango, comminuo.

Εἶρος, lana, quod connectitur,

Ἕνεκα, propter, causa.

Ἔνη, trigesimus dies mensis,

Ἐνιαυτὸς, ῦ, annus,

Ἐννέα, novem,

Ἐνυὼ, ἡ, Enyo, Bellona, dea bellica.

Ἐρείκω, idem.

Ἐρέπτω, edo, vescor, de brutis.

Ἐρεύγω ructo, eructo.

Ἐρέσσω vel ἐρέττω, remigo,

Ἔρευθος, rubor.

Ἐρευνάω, indago, inquiro,

Ἐρέφω, tego, tectum impono.
Ἔρεβος, τὸ, Erebus, Orcus.
Ἐρέθω, irrito, lacesso.
Ἔρημος ὁ, & ἐρημαῖος, desertus, solus.
Ἔρις, contentio, concertatio.
Ἐριννὺς, ύος, ἡ, Erinnys, furia.
* Ἑρμῆς, Mercurius, ab ἐρῶ, vel εἴρω, dico.
Ἕρπω, serpo, repo, repto.
* Ἔρσαι ros, ab ἄρδω ἀρδεύω, rigo.
Ἐρύκω, contineo, detineo, impedio.
Ἐρύω, traho.
εἰρύω, idem.
ἀρύω, haurio.
ῥύω, idem quod ἐρύω.
Ἐρύω, custodio, tueor.
Ἔρχομαι, venio, eo.
Ἕσπερος, vesper, hesperus.
Ἑστία, focus, lar.
Ἐτάζω, examino, scrutor.
Ἑταῖρος, sodalis.
* Ἐτεὸς, verus, ex εἰμὶ, sum.
Ἕτερος, alter.
Ἔτι, adhuc, etiam.
Ἕτοιμος & ἑτοῖμος, θημι, bene pono.
Εὐθηνέω, prosperâ fortunâ utor.
Εὐμαρὴς, έος, facilis, promptus expeditus, ut εὐχερὴς ῥᾴδιος εὔκολος.
Εὐνὴ, cubile.
Εὑρίσκω, invenio.
Εὐρὺς, latus, amplus.
Εὔχομαι, precor.
Ἔχθος, τὸ, odium.
Ἔχω, habeo possideo.
Ἴσχω & σχέθω, habeo.
Ὀχεὺς, έως, retinaculum.
Ὀχὴ cibus: εὐωχία, convivium.
Ὄχθη, ripa.
Ἔσχατος, ultimus, postremus.
Ἰσχυρὸς, munitus, firmus, tutus.
Ἐσχάρα, focus.
Ἔγχος, εος, τὸ hasta.
Ἀέξω augeo accumulo,
Ἕψω, coquo, elixo,
Ἕω, ἕννυμι, induo.
Ἑανὸς, induen pulcher.
Ἕω, colloco, idem quod ἵζω.

Z.

promptus, paratus,

*Ἔτος, εος, τὸ, annus.

*Εὖ, bene, recte.

* Εὐθὺς, rectus, ab εὖ & τί-

ZΑ´Ω & Ζάω, vivo,

* Ζεὺς, Jupiter, à ζάω, quia pater vitæ.

Ζεία & Ζειά, ὄλυρα, hordeum.

Ζεύγνυω & Ζεύγνυμι, jungo, copulo.

Ζέω, ferveo. à ſono literæ ζ, *to ſeeth*.

Ζῆλος, æmulatio.

Ζημία, damnum, jactura.

Ζητέω, quæro.

Ζόφος, caligo.

Ζύμη, fermentum, farina ſubacta.

Ζωμὸς, jus, jus eſculentum.

Ζωννύω, Ζώννυμι à Ζώω, ſiv. ζώσω, cingo.

Ζωρὸς, merus, meracus.

H.

Ἢ Vel, aut, ſive, an, quam.
Ἦ, certè profectò.

Ἥβη, pubes, pubertas.

Ἡγέομαι, duco, præeo.

Ἤδη, jam.

ἠδὲ, &, atque.

Ἡδὺς, jucundus, ſuavis, dulcis.

Ἁνδάνω, placeo, gratificor.

Αὐθάδης, ὁ, ſibi placens, arrogans, ſuperbus, ſibi pulcher.

Ἅδην, abunde, ad ſatietatem uſque.

Ἁδέω, ſatio, expleo.

Ἡδύνω, ſuavitate afficio, delecto, oblecto.

Ἕδνα & Ἔεδνα, τὰ, munera quæ ſponſus dat ſponſæ, ut dos; unde ἄεδνος, ἡ.

Ἄπροικος, indotata.

Ἠθέω, colo, per colum mitto, ſacello ab Ἠθέω & ἠθίζω, *to ſtrain liquors*.

Ἥκω, venio.

Ἦκα, idem quod ἦκα, ἀκα. ἥκιστος, minimus.

Ἠλίθα, fruſtra, in vanum.

Ἡλίκος, quantus.

Ἥλιος, ſol, quaſi ἄελιος, clarus.

Ἠλύγη, id eſt, σκιὰ, σκότος, umbra.

Ἡμέρα, dies.

Ἥμερος, manſuetus.

Ἦμος, quum, quando: cui reſpondet τῆμος, tum.

Ἡνία & Ἡνίον, habena.

Ἡνίκα, quum, quando.

Ἧπαρ, hepar, jecur.

Ἤπειρος, ἡ, terra continens.

Ἤπιος, lenis, clemens, benignus.

Ἥρα, Juno: ab ἀὴρ, aër.

Ἠρέμα, quietè.

Ἥρως, heros ſemideus: ab ἀρετὴ, virtus.

Ἥσσων, ἧττον minor, uſitatius in neutro genere ἧσσον.

Ἥσυχος, quietus.

Ἥφαιστος, Vulcanus, ab ἅπτω, accendo.

Ἠὼς, aurora, ab αὔω, ſplendeo.

Ἦχος, ὁ, ſonus

Θαάκω,

Θάκεω, ſedeo.
Θάλασσα, θάλαττα, mare, ab ἅλς, quia ſalſū.
Θάλλω, vireo, floreo.
Θάλπω, foveo.
Θάλαμος, thalamus, cubiculum mariti & uxoris.
Θαμὰ, crebro frequenter.
Θάπτω, ſepelio, inhumo.
Θάρσος, τὸ, audacia animi præſentia, à θέρω, calefacio.
Θαῦμα, ſpecta.
Θαυμάζω, miror, admiror.
Θέλγω, mulceo.
Θεὸς, ὁ καὶ ἡ, Deus & Dea, à θεάω, quia Deus videt omnia.
Θεωρὸς, oraculi conſultor.
Θεράπων, miniſter, ſervus.
Θέρω, calefacio, medeor.
Θέρομαι, caleſio, uror.
Θέρος, τὸ, æſtas.
Θέω, θεύσομαι, curro.
Θοὸς, velox.
Θήγω, acuo, exacuo.
Θηλὴ, papilla.
Θῆλυς, fœmineus, etiam mollis.
Θήπω, ſtupeo, admiror.
Θὴρ, ὁ, fera, beſtia.
Θὴς, θητὸς, ὁ, operarius.
Θίασος, chorus mulierum Baccho aut Bonæ D. ex operantium.
Θίγω, tango, attingo.

Θὶς, vel θὶν, ὁ vel ἡ, littus, cumulus.
Θλάω, contundo, elido.
Θάνατος, mors, à τείνω, quia corpus extendit.
Θραύω, frango, tero.
Θνήσκω, morior, ex θνάω.
Θοίνη, epulum, convivium.
Θολὸς, ſordes turbidæ.
Θόρω vel θορέω, ſalio, inſilio.
Θορυβέω, θράττω, perturbo.
Θρόνος, ſedes.
Θρέω, multiplicando clamo.
Θρύλλος, ſuſurrus, rumor.
Θόρυβος, tumultus, turba.
Θρῆνος, luctus, planctus.
Θρᾷξ, Θρᾳκὸς, ὁ, Thrax.
Θρησκεία, cultus deorum ſuperſtitioſa, etiam vera religio.
Θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus, capillus. Βόστρυχος & βόστρυξ, cincinnus, capilli certo modo plexi.
Θριγκὸς, pinna, ſeu corona murorum, & quaſi capillus.
Θρῖον & θρεῖον, ficus folium, folium generaliter, & collium.
Θρύπτω, frango.
Θυγάτηρ filia.
Θυμὸς, animus, ira, à θύω, quia impetu fertur.
Θύρα, janua oſtium.
Ἀθύρω ludo, luſito.
Θύω, macto, ſacrifico.

Θύω & θυνέω, impetu quaſi furibundo feror, propero.
Θωὴ, mulcta, damnum.
Θωπεύω, aſſentor, colo: etiam caviſſor, irrideo.
Θώραξ, thorax, pectus.

I.

*ΙΑ'ομαι, medeor, ſano.
*Ἰαύω, commoror.
* Ἐνιαυτὸς, tempus longum; annus, qui in ſe volvitur.
*Ἴδιος, peculiaris.
* Ἱδρὼς, ſudor, ab ὕδωρ.
*Ἱερὸς, ſacer, ſacroſanctus.
*Ἵω, jaceo, mitto, immitto.
*Ἵεμαι, jaceo, jaculor.
Ἔνεμα, infuſum.
Ἔφεσις, provocatio de judicio ad judicium, tranſlatio cauſæ.
Ἐφετμὴ, mandatum, juſſum.
*Ἰὸς, miſſile, ſagitta.
*Ἶος, ſolus, unus.
*Ἴον, viola.
*Ἰάλλω, mitto.
*Ἰάπτω, idem.
Ἧλος, clavus.
*Ἑσμὸς, examen, apum congregatio.
*Ἰθὺς, rectus, directus.
*Ἰκμὰς, άδος, ἡ, humor, vapor.
*Ἵκω, venio.
*Ἱκανὸς, idoneus.

*Ἥκω, venio, accedo.
*Ἱλαρὸς, hilarus, vel hilaris.
* Ἴλλος, oculus, ab εἰλεῖν, volvere.
* Ἰλὺς, limus; lutum, ab λύω, involvo.
*Ἱμείρω, deſidero, cupio.
*Ἱμὰς, lorum, corrigia.
*Ἵνα, ut.
*Ἰξὸς, viſcum.
*Ἰὼ, hei, heu, eheu.
*Ἵππος, ὁ καὶ ἡ, equus, equ ab *Ἵπταμαι, volo.
*Ἵπταμαι, volo, as.
Πέτομαι & πέταμαι, idem
*Ἴπτω ſive Ἴπω, noceo, lædo.
Ἶπος, muſcipula: etiam officina fullonis.
Ἶπος, preſſura, onus.
Ἰπόω, premo.
Ἰπνὸς, furnus, caminus.
*Ἴς, ἰνὸς, fibra, ex quo vis.
*Ἴσος vel Ἶσος, æqualis, pa
*Ἥμισυς, εος, ως, dimidius.
*Ἵστημι, ἱστάω & ἱστάνω, ſtatuo.
Στάδιον, ſtadium, menſura pedum ſexcentûm.
Στατὴρ, ſtater, pondus 4 drachmarum.
Σταυρὸς, crux, vallus.
Στήλη, lapis è terra erectus.
Στῦλος, columna.
Στηρίζω, figo, firmiter ſtatuo.
*Ἱστὸς, ῦ, malus navis.

*Ἰσχὺς,

ύς, lumbus, unde ἰσχίον, coxa.

χύς, robur, vires

αλός, taurus, bos, vitulus.

ός, ὁ, temerarius, audax.

γξ, mulier venefica.

ῶς, validè, fortiter.

θύς, piſcis.

νος, τό, veſtigium.

χώρ, tenuis & aquoſa humiditas.

K.

KA'ΒΟΣ, menſuræ frumentaceæ genus, unde κάβος cibus.

Καγχάζω, cachinnor, effuſe rideo.

Κάδος & Κάδδος, cadus.

Καθαίρω, purgo, mundo.

Καινός, novus.

Καιρός, occaſio, opportunitas.

Καῖρος, licium.

Καιρόω, ſtamen connecto.

Κάλαμος, calamus arundo.

Καλάμη, ſtipula, culmus.

Καλέω, voco, accerſo.

Κάλον, lignum.

Κάλαθος, calathus, quaſillum.

*Καλός, pulcher, formoſus, à καλέω, quia pulchra nos amore ſibi vocant.

*Κάλως & κάλος, ω vel ος, rudens, funis nauticus, à χαλάω, ῶ, laxo, demitto,

Καλύπτω, tego, abſcondo.

Κάλχη, flos, vel animal quo tingitur purpura.

Κάμινος, ὁ καὶ ἡ, caminus: etiam ignis.

Κάμνω, laſſeſco, deficio.

Κάμπτω & κατακάμπτω & γνάμπτω, flecto.

*Ἄγναμπτος, non flexilis, rigidus.

Γνάθος & γναθμός, ὁ, mala, maxilla.

Κανθός, oculi, angulus, hirquus.

Κάνθων, ωνος, aſinus.

Κάννα vel κάννα, vel κάνα, ſtorea, teges, matta.

Κάπρος, aper.

Κάπτω, comedo, avidè comedo.

* Καπνός, fumus, à κάπτω, ſpiro.

Κάρηνον, caput, vertex, ſummitas.

Κάρη, per Apocopen, & κάρα, idem.

Κραναός, aſper.

Κάρος, ſopor cum gravedine.

Καρύα, nux arbor, juglans.

Καρύκη, intritum, conditura.

*Κραιπάλη, crapula, παρὰ τὸ κάρα πάλλειν, vibrans capitis dolor ex nimio vino, ebrietas.

Καρπὸς, junctura manûs cum cubito, id est, cum duobus ossibus, quorum uni nomen est πῆχυς, alteri κερκίς.

Καρπὸς, fructus de ſtirpibus.

Κάρφω, ſicco, areſacio.

Κάσις, frater, ſoror, conſobrinus.

* Κακὸς, malus, à χάζω, fugio, quia mali fugiendi.

Κατὰ, adverſus, in.

Καυλὸς, caulis, ſcapus, thyrſus.

Κέαρ, κῆρ, τὸ, cor. καρδία & κραδίη, idem.

Κάρτος, τὸ, robur.

Κείρω, tondeo, ſcindo.

Κορμὸς, truncus.

Κόρος, ſatietas.

Κέλλω, appello, vel appellor, pervenio in portum.

* Κέλευθος, ἡ, via, ab ἐλεύθω, venio.

Νωχελὴς, tardus.

Κέλω, jubeo, hortor.

Κενὸς, vacuus, inanis.

Κεντέω, pungo, ſtimulo.

Κέραμος, terra figularis.

Κέρκος, cauda.

Κερχῶ, exaſpero.

Κεύθω, occulto, abſcondo.

Κεφαλὴ, caput.

Κέω, inuſit. ex quo κεῖμαι, jaceo, ſitus ſum.

Κέω & κείω, κεάζω, findo.

Κάω & καίω, & κάω & κείω, uro, incendo.

Κήδω, curo, curam gero.

Κηκίω, ſalio, cum ſaltu ſurſum feror.

Κηλέω, mulceo, permulceo.

* Κὴρ, ἡ, ſors, fatum, à κείρω, ſcindo.

Κηρὸς, cera.

Κήρυξ, præco, caduceator, à γηρύω, loquor: etiam κήρυξ, piſcis buccinum.

Κηρύσσω, prædico.

Κῆτος, εος, τὸ, cetos, ſeu cetus.

Κίβδης, lutum, ut πηλός.

Κιθάρα, cithara.

* Κίνδυνος, periculum, quaſi κινῶν ὀδύνας, movens dolores.

Κινέω, moveo.

Κεραμεὺς, figulus.

Κέρας, cornu.

Κεράννυμι, à Κεράω, miſceo.

Κεραυνὸς, fulmen.

Κέρδος, τὸ, lucrum, quæſtus, dolus.

Κερκὶς, ίδος, ἡ, radius textorius.

Κίσσα, pica.

Κισσάω, faſtidio, laboro.

Κισσὸς & κιττὸς, hedera.

Κίστη, ης, ciſtula, capſula.

Κιχέω, & κιχάνω, & κίχημι, invenio, aſſequor.

Κίω, vado, eo.

Κίων, ονος, ὁ vel ἡ, ἰοντικῶς,

ίων; columna.

Κλαίω vel κλάω, lacrymor, fleo.

Κλάδος, ramus.

Κλάω, frango. & κολούω.

Κλάζω, clamo.

Κλείω, claudo, quaſi καλύπτω.

Κλέπτω, furor.

Κλῆρος, ὁ, ſors.

Κλίνω, reclino, inclino.

Κλίμαξ, ἡ, ſcala, gradus.

Κλόνος, ὁ, motus, tumultus.

Κλύζω, abluo, eluo.

Κλύω, audio.

Κλέος & κλεῖος, τὸ, fama, rumor.

Κληδὼν & Κληηδὼν, idem.

Κλώθω, neo.

Κνάω, & κνήθω, & κνῆμι, idem quod κόπτω, ſcindo.

κνήθω, ſcalpo, frico.

κνίζω, ſeco, rado.

κνύω, idem.

Κνηκός, ὁ, flavus, rutilus, luteus.

Κνήμη, tibia, crus.

Κόβαλος, i. πανοῦργος, κακοῦργος, στωμύλος, λάλος, πιθανὸν, ἀπατηλὸν, vaſer,

Κολάπτω, tundo, excavo.

Κόλλα, ης, gluten, glutinum.

Κόλον, i. τροφή, cibus.

Κόλαξ, adulator, aſſentator.

Κολούω, amputo, trunco.

Κόλπος, ſinus, gremium.

Κολυμβάω, nato, urinor, & generaliùs, aquas ſubeo.

Κολωνὸς, tumulus, collis.

Κομέω, curo, curam gero.

κομίζω, idem: etiam porto, fero.

κόμη, coma, compta cæſaries.

κομψὸς ſcitus, elegans.

Κόνδυλος, digiti articulus, & junctura quà digitus flectitur.

Κόνις, ἡ, pulvis.

Κονέω, feſtino, curro.

διάκονος, Miniſter.

Κόπρος ὁ καὶ ἡ, ſtercus, fimus.

Κόπτω, ſcindo, ſeco.

Κόμπος, crepitus, propriè apri dentes acuentis.

Κορέω, verro, purgo.

κόρος, puer, juvenculus, & novellum germen.

maledicus, blaterator, loquax, adulator, impoſtor.

Κοῖλος, cavus.

Κοινὸς, communis.

Κοίρανος, princeps, dominus.

Κολάζω, punio, caſtigo.

κορίζομαι, blandior.

Κόρος vel κορὸς, niger.

κόραξ, corvus.

Κόρυς, υθος, ἡ, galea: etiam avis nomine alauda.

Κορύνη, clava.

Κορυ

Κορυφὴ, vertex.

* **Κόσμος**, ordo, ornatus, mundus, ex κομῶ, id est ἐπιμελοῦμαι, curo.

* **Κότος**, ira vetus, à κεῖται, quia mente reposit ι.

Κοτύλη, vas cavum, cavitas.

Κοῦφος, levis.

Κράδη, ramus ficulnus.

* **Κραίνω, & κραιαίνω**, impero, efficio, perficio, secundum Etymolog. à κάρα.

Κρέας, τὸ, caro.

Κρέκω, pectine seu radio pulso.

Κρεμάω, ſuſpendo.

Κρημνὸς, præcipitium.

Κρήνη, ης, fons.

Κρίζω, ſtrideo.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum.

Κρηπὶς, ἡ, baſis, fundamentum.

Κρίνω, ſecerno, judico.

Κριὸς, aries, ovium gregis dux.

Κρόκη, trama, ſubtegmen.

κροκὶς ἡ, idem: etiam floccus. ſeu filum in veſte prominens.

κροκάλη, calculus litoralis.

Κρόκος, vel κρόκον, crocus: etiam vitellus ovi.

Κρόνος, Saturnus.

Κρούω, pulſo.

κρότος, pulſus.

κρόταφος, tempus, the temples of the head.

κρουνὸς, ſcatebra.

Κρύος, τὸ, frigus, rigor.

Κρύπτω, abſcondo, abdo.

Κτάομαι, acquiro, compar

κτῆνος, τὸ, jumentum.

Κτεὶς, ενὸς, pecten, pubes.

Κτίζω, condo, creo, fabrico.

Κτῶ, interficio.

Κύαμος, faba.

Κύανος ſive κυανὸς, co cæruleus, ſeu nigricans.

Κυβερνάω, guberno, nave rego.

Κύβος, teſſera.

* **Κῦδος**, τὸ, gloria, dec quia κύει δέος, parit timorem.

Κύδος, ὁ, convitium, probrum.

Κυέω & κύω, uterum geſt oſculor.

Κυκάω, miſceo.

κῦμα, fluctus.

Κυλίω, volvo, voluto.

κύκλος, orbis, circulus.

Κυλλὸς, i. χωλὸς, καμπύλος, claudus, curvus.

Κύμβος, cavus receſſus unde κύμβη, cymba.

Κύπτω, pronus ſum, demitto oculos.

Κύπελλον, poculi genus, cyathus.

ῦφος. gibbus, vas concavum.

υρτὸς, curvus. gibboſus.

Κῦρος, τὸ, authoritas, authoritas plena, unde κύριος.

ίρω, incido.

κυρῶ. contingo, & ſum.

υσὸς, ῦ, πυγὴ. αἰδοῖον.

ύτος, εος, τὸ, omne quod cavum eſt.

Κύων, νὸς, ὁ καὶ ἡ, canis, à κύω, quia amat dominum.

ώδων, ωνος, tintinnabulum, nola.

ῶλον, membrum, ſpecialiter pes.

ωλύω, impedio.

ῶμα, ſomnus profundus.

Κῶμος, compotatio convivalis, ex qua incidit aliquis in κῶμα.

Κώμη, pagus, vicus, à κῶ, cubo,

ωμῳδὸς, qui per pagos cantat carmina: unde comœdia.

Ἐγκώμιον, laudatio, quaſi in vicis.

ῶνος, conus, turbo, meta.

ώπη, remus.

ώρυκος, pera, ſaccus coriaceus.

ὰς, ovinum vellus.

ωτίλλω, fabulor, garrio.

ωφὸς, ſurdus.

ΛΑ', auget in compoſitione.

Λᾶας, lapis, ſaxum.

* Λάβρος, nimium vorax, quaſi λίαν βορός.

Λαγαρὸς, laxus, gracilis.

Λάγνος & λάγνος, libidinoſus, laſcivus.

Λαγχάνω, ſortior, ſorte accipio, ex λήχω inuſitat.

Λάχος, εος, ſors.

* Λαγωὸς, lepus, à λα & οὖς, i. longis auribus.

Λάζομαι, prehendo, arripio.
λάζυμαι, idem.
λάζω autem injurius ſum, ex quo fortè Latinè, Laſcivus.

Λαικάζω, decipio, & ſcortor.

Δαιμὸς, guttur, gula.

Λάκκος, foſſa, fovea.

Λαλέω, loquor.

Λαμβάνω, accipio, ex λήβω.

Λάμπω, luceo, ſplendeo.

Λαμυρὸς, loquaculus, facetus.

* Λὰξ, calce, ſeu calcibus, extremo pede, à λήξω, F. verbi λήγω, deſino.

* Λαὸς, turba, populus, à λᾶας, lapis.

Λάπτω, lambendo bibo.
λαπίζω, evacuo.
λαφύσσω, avide deglutio.

Εἰλαπίνη, epulum, convivium opiparum, commessatio.

Λάσιος, hirsutus, hispidus, setosus.

Λάτρις, ὁ καὶ ἡ, servus serva; famulus famula, ancilla.

Λαύω, fruor, pro quo ἀπολαύω, à λάω, unde λαρός.

Λαχαίνω, fodio.

Λάχανον, olus.

Λάχνη, lanugo, pili molles.

Λέγω, lego, colligo, deligo, numero, percenseo.

λέγομαι, etiam differo, loquor.

λόγος, dictum, verbum, sermo, oratio, ratio, proportio, mens.

Λεία, præda, corpora quæ capta sunt.

Ληΐζω, prædor.

Λήϊον, λήϊον seu λαῖον, seges, triticeæ fruges.

Λείβω, libo. i. σπένδω.

Εἴβω, idem.

λέβης, lebes.

Λειμὼν, ῶνος, pratum, locus irriguus, εἰς ὃν ὕδωρ λείβεται.

Λίβω, idem quod λείβω.

λὶψ, petra, unde aqua stillat.

partic. & λαίπτω indefinen
assiduus.

Λείχω, lambo, linguo.

λιχανὸς, index digitus
quod eum in obsonia
missum lingimus.

Λέπω, decortico.

λεπτὸς, tenuis.

λεπρὸς, scaber, asper.

Λέσχη, sermocinatio, co
bulatio.

Λευγαλέος, perniciosus, di
cilis, gravis: etiam mi

Λεύσσω, Poet. video, aspic

λευκὸς, albus, candidus.

Λέχος, εος, τὸ, lectus.

Λέων, οντος, leo.

Λήγω, cesso, desino.

Λῆδος, εος, τὸ, vestis è pa
no raro aut detrito.

Λήθω, lateo.

* Ἀλάστωρ, qui ἄλαστα pe
petravit, id est, non obl
viscenda: etiam furia, d
bolus.

λανθάνω, idem quod λήθ

λανθάνομαι, ut λήθομαι
sæpius, obliviscor.

Λήϊτος i. δημόσιος, public

Ληκέω, sono, plaudo.

* Λῆμα, præsens, seu viri
animus, à λῶ, volo.

* Λῆμμα, quod accipie

Λεῖος. lævis.

Λείπω linquo.

* Νωλεμὲς, a νὼ, privativa

aſſumptum, a λαμβάνω

Λήμη. gramiæ, lippientes o culi, ſeu ſordes oculoru

Αλο

Λ

Α

Δ

Ληνὸς, lacus torcularii preli.

Λῆνος, εος, τὸ, lana.

* Λῆρος vel λῆροι, nugæ, ineptiæ, à λαὶ & ἐρῶ, i. valde dico.

Λιάζω, agito, jacto, turbo,

Λίαν & λίην, valde admodum.

* Λιμὴν, portus, à λίαν μένειν.

Λίμνη, ſtagnum, palus.

Λίγγω, ſtrideo, ſeu ſtrido.

Λιγὺς, ſtridulus, jucundus, dulcis,

Λικμὸς, ventilabrum,

Λίθος, lapis,

* Λιμὸς, fames, eſuries, à λείπομαι, deficio, ὁ, ἡ, Dor.

Λίνον, linum.

Λίπος, τὸ, pinguedo, adeps.

Λῖς, ὁ, leo, accuſat. λῖν, leonem.

Λίσσομαι, ſupplico, precor. λιτὴ, ſupplicatio.

Λιτὸς, ſimplex, nudus, vilis, tenuis, non exquiſite laboratus.

Λόγχη. ἡ λῆξις, κλῆρος, ſors, portio; etiam lancea.

Λοίδορος, conviciator, maledicus.

* Λοιμὸς, peſtis, à λείπομαι, deficio.

Λοίσθος & λοῖσθος, ultimus.

caput & dorſum in anteriora inclinans.

Λούω, lavo.

* Λόφος, cervix in jumentis, ſeu ea pars colli cui jugum imponitur, à λέπω.

Λωφάω, reſpiro, interquieſco.

Λόχος, cohors: etiam inſidiæ.

* Λυγρὸς, λίαν ὑγρὸς, nimium humidus, difficilis, funeſtus, triſtis, exitioſus.

Λύζω, ſingultio, ſingulto.

Λύθρον, cruor, pulverulentus ſanguis, pulvis ſanguine mixtus.

Λύκος, lupus.

* Λῦμα, purgamentum, ſordes. quaſi λοῦμα, ex λοῦμαι, lavor.

Λύμη, lues, noxa, βλάβη.

Λύπη, dolor animi, moleſtia, à λύω, quia ſolvit corpus.

Λύρα, lyra.

* Λύσσα, rabies, furor canum, à λύω, quia diſſolvit rationem.

Λύχνος, lucerna, lumen.

Λύω, ſolvo.

Λύτρον, redemptionis pretium.

* Ἅλυσις, εως, catena, vinculum.

Λοξὸς, obliquus, non rectus.
Λορδὸς, curvus, incurvus cui

Λώβη, injuria, contumelia, dedecus.

* Λώϊστος & λῷστος, optimus. à λῶ, λῇς, λῇ. volo.

M

Μαζὸς, mamma. Μαδὸς, Doricè, idem: etiam lævis, glaber, depilis.

Μαςεύω, quæro, veſtigo; ut pueri mammam.

* Μαίνομαι, furo, inſanio, à μάω.

μάνης. u. ſervus, famulus.

* Μάκαρ, beatus, quaſi μὴ κὴρ, non ſorti ſubjectus.

Μάλα, valde, multum.

Μαλάσσω, mollio.

Μάλθα, cera emollita.

* Μαλλὸς, vellus, à μῆλον, ovis.

Μανθάνω, diſco.

Μάντις, vates, divinus.

Μαραίνω, marceſcere facio.

Μάργος, ὁ, inſanus, ſtolidus.

Μαρμαίρω, reſplendeo.

Μάρπτω, capio, corripio.

Μασάομαι, mando, manduco.

Μάσσω, pinſo; etiam abſtergo.

* Μαγεὺς, piſtor.

Μᾶζα, maza, panis genus.

Μάγειρος, coquus.

Μάςιξ, n. flagrum, ſcutica.

Μάτην, fruſtra, in vanum.

Μασχάλη, axilla, ala, armus.

Μάχη, pugna, prælium.

Μάχλος, libidinoſus, laſcivus.

Μάω, vehementer cupio, quæro.

μαῖα, obſtetrix, nutrix, avia.

μήτηρ, mater.

* Μοῦσα, muſa, quaſi μέλπουσα canens.

* Μετέωρος, ſublimis, à μετ' ἀείρω.

Μεγαίρω, invideo.

Μέγαρον, domus.

Μέγας, magnus.

Μέδω, impero.

Μέθυ, vinum, temetum.

Μειδάω, vel ιάω, rideo, ſubrideo.

Μεῖον, minus.

Μείρω, divido, partior

μόρος, portio, fatum.

μοῖρα, pars, ſors, conditio.

μέρος, ους, τὸ, pars.

μέτρον, modus, menſura.

μέριμνα. cura, ſollicitudo.

μερμαίρω & μερμηρίζω, curo, anxie, curioſe cogito.

μείρω, privo; & intueor, obtueor.

Μειόω, ῶ, minuo, ἐλαττόω.

Μέλαθρον, domus.

Μέλας, niger, ater.

Μέλδω, liquefacio, conſumo.

Μελεδαίνω, ἐπιμελοῦμαι, curo.
Μέλει, imperſon. curæ eſt.
Ἀμέλει, adverb. atqui, certe, ne cures.
Μελία & μελίη, fraxinus arbor.
Μέλι, mel.
Μελιτόω, mellitum reddo.
μέλισσα, apis.
Μέλλω, futurus ſum.
Μέλος, τό, membrum: etiam carmen.
Μέλπω, canto, ludo.
Μέμφομαι, conqueror, accuſo.
Μέν, quidem.
Μένω, maneo, permaneo.
Μένος, εος, τό, animi ardor quidam, ſeu impetus: etiam robur.
Μενεαίνω, cupio vehementer.
Μέσος, medius.
Μεστός, plenus, refertus.
Μετά, cum, unà cum, poſt.
Μεταμώλιος & μεταμώνιος, vanus, inutilis.
Μεταξὺ, inter, in medio.
Μέχρι vel μέχρις, uſque ad.
Μὴ, ne, nec, non, nequaquam.
Μῆκος, τό, longitudo.
Μῆδος, εος, τό, cura, conſilium.
Μηλέα, malus, arbor: μῆλον, malum, pomum.
Μῆλον, ovis, pecus.
* Μὴν, νὸς, ὁ, menſis, à μήνη, luna.
Μήνη, luna.
* Μῆνις, ira permanens, à μένω, maneo.
Μηνύω, indico, ſignifico.
Μηρὸς, femur, femen.
Μηρύω, revolvo, rumino.
Μῆτις, ιδος, conſilium, prudentia, intelligentia, ſapientia.
Μηχανὴ, artificium.
Μιαίνω, inquino, contamino.
Μίγω, inuſit. à quo μίσγω, Poët. pro quibus, μιγνύω, & μίγνυμι, miſceo.
Μίγα, mixtim.
Μικρὸς, parvus.
Μιμέομαι, imitor.
Μινύθω, minuo.
Μιστύλλω, in minutas partes ſeco.
Μισθὸς, merces.
Μῖσος, εος, τό, odium.
Μίτος, licium.
Μνάομαι, memoro, mentionem facio, in memoriam reduco.
Μόγις, vix, ægrè.
μόγος, labor, ærumna.
Μοιχὸς, mœchus, adulter.
Μολέω, venio, advenio.
μολίσκω, idem.
Μόλιβδος, plumbum.
Μόλις, vix, idem quod μόγις.
Μολύνω, polluo, contamino.
Μόνος, ſolus, unus, unicus.
Μορμὼ, οῦς, mulier horrenda

facie, ut ſtrix fuiſſe dicitur & ſumitur pro larva & terriculo.

Μορμὼ, formido.

μορφνὸς, obſcurus, tenebroſus.

Μόσχος, vitulus, vitula.

Μόχθος, labor, moleſtia.

Μυδάω, humore putreſco.

Μυελὸς, medulla.

* Μῦθος, verbum, conſilium. à μυέω, doceo.

Μυῖα, muſca.

Μυκάομαι, mugio.

Μυνδὸς & μύνδος, ſurdus.

Μύλη, mola.

Μυλλὸν, i. κυλλὸν, curvum.

Μύριοι, decies mille, μυρίοι, infiniti.

Μύρμος & μύρμηξ, formica.

Μύρομαι, fleo, lamentor.

Μῦς, μυὸς, mus.

μυστρον & μυστίλη, panis excavatus, buccea panis cava.

Μυχὸς, penetrale, receſſus.

Μύζω, clauſis labris quendam ex naribus ſonum emitto, qualis eſt gementium: etiam ſugo.

μυκτὴρ, naris.

μυτὶς, ἰδος, naſus.

Μύω, conniveo, nicto.

* Μύωψ, [illegible], ad quod oculos claudimus.

Μυέω, doctrinâ inſtituo, perficiens ea quæ ad res ſacras pertinent.

Μυστήριον, ſacramentum.

* Μῶλος, ὁ, bellum, [illegible].

Μῶμος, dedecus, infamia, reprehenſio.

Μῶν, num, numquid, utrum.

* Μωρὸς, & Attice Μῶρος, ſtultus, fatuus, quaſi μὴ ὁρῶν, nihil videns.

N

NΑὶ, næ, ita, etiam.

Ναίω, habito, incolo.

Νάκη, ης, & νάκος, ους, vellus.

* Ναὸς, templum, à ναίω, quaſi habitatio Dei.

Νάρθηξ, ηκος, ferula, baculus.

Νάρκη, torpedo piſcis.

ναρκάω, torpeo.

Νάω, fluo, mano.

* Ναύσταθμος, navium ſtatio, [illegible]

* Νέανος, τὸ νέα, [illegible], à νὴ & εἶναι.

* Νεκρὸς, mortuus, defunctus, à νὴ & κῆρ.

Νέκταρ, τὸ, nectar, potionis genus, vinum ex perfectiſſimis uvis & odoratis floribus concinnatum.

Νεμεσάω, indignor, iraſcor.

Νέμω, tribuo, diſtribuo etiam poſſideo; & paſco, adminiſtro.

νέμε-

νέμησις, diſtributio, juſtitia,
νέμεσις, vindicta.
νομὴ, diſtributio, paſtus.
* Νόμος, lex, quia ſuum cuique diſtribuit.
Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus denſus & paſcuus, nemus.
* Νέος, novus, à νέω, venio, νεῖον, nuper.
νεάζω, juveneſco.
Νέρθε & νέρθεν, ſubter, infra.
Νεύω, nuo, annuo.
* Νέφος, τὸ, nubes, nebula, à νὴ & φάος.
Νέω, no, nato.
Νῆσος, ἡ, inſula.
Νέω & νοστῶ pro, redeo, venio.
Νέω & νήθω, neo, filum duco.
Νέω & νηέω, & νηνέω, glomero, accumulo.
Νὴ, privandi particula in compoſitis: etiam intendendi, & concedentis, & affirmantis.
* Νήπιος, infans, ex νὴ & ἔπος.
Νηδὺς, ἡ, venter, uterus.
* Νῆστις, jejunus, ex νὴ & σῖτος.
Νήφω, ſobrius ſum.
* Νικάω, vinco, ſupero, à νὴ & εἴκω.
Νίπτω, lavo.
Νίφω, ningo.
Νόθος, nothus, ſpurius.
* Νόος, νοῦς, mens, animus, à νέω, quia nihil mente celerius.
Νόσος, ἡ, morbus.
Νοστέω, ῶ, redeo.
Νόσφι & Νόσφιν, ſeorſim.
Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas.
Νύμφη, ſponſa, nova nupta: etiam Nympha, Dea.
Νῦν, nunc.
* Νὺξ, nox, à νύσσω, quia ad ſomnum quaſi pungit.
Νύσσω, pungo, vulnero.
Νυστάζω, dormito, propriè dormito capite nutans.
* Νωθὴς, έος, tardus, à νὴ privat. & θέω.
Νωμάω, moveo, agito, verſo; interdum etiam vibro.
Νῶκη, torpor.
Νῶτος, dorſum, νῶτα, in plurali.

Ξ

Ξαίνω, carmino, carpo.
Ξανθὸς, flavus, luteus, rufus, quaſi ἄνθος.
Ξένος, peregrinus, hoſpes.
* Ξέω, rado, ſcalpo, ad ſonum literæ ξ.
Ξύω, idem.
Ξυάλη & Ξυήλη, radula.
Ξηρὸς, aridus, ſiccus.
Ξύλον, lignum.
Ξίφος, τὸ, enſis, gladius.
Ξιφίας, cometes, & piſcis.
Ξιφίζω, manu in altum ſublatâ ſulto.
Ξουθὸς, idem quod Ξανθὸς, flavus.

flavus, & πυῤῥὸς, rufus.
Ξυνὸς, i. κοινὸς, communis, Atticè.

O

*ὌΑρ, ἡ, idem quod ἄορ, uxor, conjux; unde ὀαρίζω, colloquor, confabulor.
*Ὄγκος, tumor, & moles: & magnitudo, amplitudo.
*Ὄγκα, angulus, seu uncus.
*Ὁδὸς, ἡ, via.
● Ὀδὼν, ὀδόντος, ὁ, dens, ab ἔδω.
● Ὀδύνη, dolor, propriè corporis, ab ἔδω, quia cor edit.
*Ὀδύρομαι, ploro, gemo.
*Ὄζος, nodus, ramus arboris.
*Ὄζω, oleo.
*Ὄθη, cura, ratio.
*Ὄθω, & Ὀθέω, curo.
Οἱ, adverb. loci, ubi. ὅπη, idem.
Οἴγω, οἰγνύω, aperio.
*Οἰζὺς, ἡ, ærumna, miseria. οἶτος, idem. ab οἶ, hei.
Οἰδέω, vel οἰδάω, tumeo.
Οἶκος, domus.
*Ἄοικος, domus expers, indotata.
Οἶκτος, misericordia.
Οἶμος, via, semita.
Οἰμώζω, ploro, ejulo.
● Οἶνος, vinum, ab ὄνημι, juvo.

Οἶος, qualis: & οἶος, solus.
*Ὄκρις, idem quod ἄκρος, cacumen.
Οἶς, οἰὸς, & ὄϊς, ὄϊος, ovis.
Οἶστρος, asilus, œstrus, tabanus.
Οἰστράω, & οἰστρέω, œstro agitor.
Οἴχομαι, abeo, proficiſcor.
Οἴω, & οἴω, existimo, puto, opinor.
Οἰωνὸς, avis; propriè de majoribus & carnivoris.
*Ὀκλάζω, in genua procumbo.
*Ὄκνος, pigritia.
● Ὄλβος, beatitudo & opes, quasi ὅλος βίος, integra vita.
*Ὀλίγος, paucus.
*Ὄλισθος, lapsus.
*Ὄλλυμι, sive ὀλλύω, perdo, amitto, perniciem infero.
*Ὀλολύζω, ululo, cum alto clamore ploro, ejulo.
*Ὅλος, totus.
οὖλος, sanus, & crispus: item noxius.
● Ὀλοφύρομαι, lamentor, lugeo, ex ὀλοῶς φέρομαι.
● Ὄλυμπος, Olympus, mons Thessaliæ; sumitur & pro cœlo, quasi ὁλολαμπὴς, totus lucidus.
*Ὁμαλὸς & ὁμαλὴς, planus.
● Ὄμβρος, imber, pluvia, quasi

quaſi ὁμόῤῥος, ſimul defluens.

* Ὅμηρος, obſes, & ὅμηρον, pignus, quod eſt velut obſidis loco, ab ὁμοῦ εἴρειν, vel ab ὁμηρεῖν, ſignificante, ἀκολουθεῖν.

Ὅμηρος, Homerus, à quo, ceu fonte perenni, Vatum Pieriis ora rigantur aquis.

Ὄμνυμι & ὀμνύω, juro; ex ὀμόω, ῶ, inuſit. Fut. ὀμόσω.

Ὁμὸς, ſimilis, & idem.

Ὅμιλος, cœtus, multitudo.

Ὀμφαλὸς, umbilicus.

Ὄμφαξ, ὁ καὶ ἡ, uva acerba,

Ὄναρ, ſomnium, inſomnium,

Ὄνημι, juvo, proſum.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, emolumentum.

Ὄνος, aſinus.

Ὄνομα, nomen.

Ὄνυξ, unguis, ungula.

Ὀξὺς, acutus.

ὀξὺ, mucro, acumen.

ὄξος, τὸ, acetum.

Ὀπάζω, perſequor, præbeo.

Ὀπηδέω, & ὀπαδέω, comitor.

* Ὄπις, ultio, vindicta, quâ Deus aliquem proſequitur, ex ὀπάζω, vel ἕπομαι.

ὄπισθεν, a tergo.

Ὅπλον, ὅπλα, arma.

ὁπλότερος, junior.

Ὀπὸς, ſuccus, humor.

Ὁπότε, quando: ὅπου, ubi.

Ὀπτάω, torreo, aſſo.

Ὄπτω, video, aſpicio.

ὤψ, ὀπὸς, oculus, aſpectus, vultus.

* Ὀφθαλμὸς, ὁ oculus, quaſi ὀπὸς, θάλαμος, cubiculum viſûs.

Ὀπυίω, conjugem habeo.

Ὀπώρα, autumnus.

Ὁράω, video, cerno.

* Ὀργὴ, ira, ab ὀρέγω.

ὀργάω, impatienter appeto.

ὄργια, ſacra Liberi.

Ὀρέγω & ὀρέγνυμι, porrigo.

ὀρέγομαι, appeto.

Ὀρθὸς, rectus, porrectus.

Ὄρθρος, tempus matutinum.

Ὁρμὴ, impetus.

Ὄρνις, θος, ὁ & ἡ, avis, ales.

Ὄρος, τὸ, mons.

Ὅρος, ὁ, terminus, limes.

Ὀῤῥὸς, ſerum lactis.

ὄῤῥος, pars corporis.

Ὀρταλὶς, pullaſtra, gallina.

Ὀρύσσω, fodio.

Ὀρφανὸς, orbus, pupillus.

* Ὄρφνη, tenebræ, ab ἐρέφω, tego.

Ὀρχέομαι, ſalto, tripudio.

Ὄρχις, teſticulus, teſtis.

Ὄρω, (ex quo Latinè orior) excito, concito.

Ὄτλος, ærumna, labor.

Οὖρος, ventus ſecundus; etiam cuſtos, inſpector.

ὀχετὸς, alveus.

*Ὅς, qui, *Ὅστις, quicunque.

ὅτε, ubi, ὅτε, quando.

*Ὅσιος, sanctus, justus.

*Ὀστέον, ὀστοῦν, os.

*Ὄστρακον, testa.

*Ὄσσα, vox.

* Ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio, ab ὀσμὴ & ὀσφραίνομαι, qua voce includitur etiam vox ῥὶν, naris.

*Ὀτρύνω, incito, adhortor.

*Οὐ, οὐκ, οὐχ, & οὐχὶ, non.

*Οὖθαρ, τὸ, uber, propriè in pellum.

*Οὐρὰ, cauda.

*Οὐρανὸς, coelum, quasi ὁρανὸς, quod sit visui pervium.

Οὖρον, urina.

*Οὖς, ὠτὸς, auris.

ὦας, ατος, τὸ, idem.

Οὐτάω, vulnero, ictum infero.

*Οὗτος, hic.

*Ὀφείλω, debeo.

ὀφέλλω, idem: aliàs augeo, adaugeo, amplifico.

*Ὄφις, serpens, anguis.

*Ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium.

*Ὄφρα, i. ἵνα, ὅπως, ut, quo.

*Ὀχετὸς, canalis, aquæductus.

*Ὀχεύω, admissarium admitto, quum de fœmineo sexu dicitur.

*Ὄχλος, turba, multitudo hominum.

ὀχλίζω & ὀχλέω, moveo.

*Ὄχος, currus, vehiculum.

* *Ὄψ, ὀπὸς, vox, ab ἔπω, dico.

*Ὄσσα, vox, fama.

*Ὀψὲ, serò, longo post tempore.

*Ὄψον, obsonium, omne id quo, præter panem, vescimur.

Π

Παῖς, δὸς, & παῖς, δὸς, ὁ καὶ ἡ, puer, vel puella.

Παίζω, à παῖς, jocor, ludo.

Παίω, percutio, pulso.

Πάλαι, olim, quondam.

Πάλη, lucta.

Πάλιν, iterum, rursus.

Πάλλω, vibro, agito.

Πάππας, pater, vox puerorum.

Παρὰ, à, ab, apud, ad.

παρὲξ, ἐκτὸς, extra, foris.

Παράδεισος, hortus, viridarium.

Παρειὰ, ᾶς, mala, maxilla.

Παρθένος, ὁ καὶ ἡ, virgo.

Πάρος, adverb. Poet. ante, priùs: idem quod πρὶν vel ἔμπροσθεν.

Πάσσω, inspergo, conspergo.

Πάσχω, quod sumit sua tempora à πένθομαι, patior, & ago, facio: etiam, accidit mihi.

Πατέω, calco, ambulo.

Πατάσσω, cum ſtrepitu palpito, vehementer palpito.

* Πατὴρ, pater, ſenex, quaſi πάϊδας τηρῶν, i. ſervans pueros.

* πατρωὸς, vitricus; πατρῷος, paternus.

Παῦρος; Poet. idem quod ὀλίγος, paucus.

Παύω, finem impono, deſiſtere facio.

Παχὺς, craſſus.

Πάω, poſſideo, acquiro.

Πέδη, pedica, compedes.

* Πέδον, ſolum, terra, à πούς, ποδὸς, pes.

Πέζα, malleolus pedis, vel planta pedis.

Πείθω, perſuadeo.

Πίστις, fides.

Πείκω, pecto, carmino.

Πόκος, vellus.

Πεῖνα, fames, eſuritio.

Πεῖρα, conatus, experimentum, documentum.

Πείρω, tranſadigo, tranſfigo: & tranſeo, pertranſeo.

πόρος, tranſitus, trajectus.

Ἀπορέω, ῶ, ad anguſtias, è quibus me explicare nequeo, redactus hæſito; vel ſimpliciter hæſito, dubius animi ſum.

Πορίζω, aditum patefacio, excogito; acquiro, præbeo.

Ἔμπορος, vector, qui mare trajicit, viator, mercator.

Πορθμὸς, fretum, ſinus maris in anguſtias coarctati, quod facile trajici poteſt.

Πέλας, prope, ut πλησίον, ἄγχι.

Πελάω & πελάζω, propinquo.

* Πέλαγος, pelagus, à πέλας, & γῆς.

* Ἄπλατος, & Ἄπλαντος, immenſus, inacceſſus.

Πέλεκυς, ſecuris, bipennis.

Πελλὸς, niger, fuſcus.

Πέλτη, ſcutum brevius.

Πέλω & πέλομαι, Poet. ſum.

Πέλωρ, ωρος, monſtrum immane.

πελώριος, ingens.

Πέμπω, mitto, mando.

Πομπὴ, miſſio, deductio.

Πέμφιξ, ιγος, ἡ, bulla.

Πενέω, ſum pauper, indigeo.

Πενία, πενίη, paupertas.

Πένθος, τὸ, luctus, mœror.

Πένω, πένομαι, ſtudioſe aliquid facio.

Πόνος, labor, ſtudium.

Πέπλος & πέπλον, indumentum muliebre è ſubtili ſtamine, cæteris veſtibus ſuperinjici ſolitum.

Πέσσω, coquo.

Πέρας, τὸ, finis, terminus.
Πέραν, ultra.
Περάω, transeo; etiam vendo.
Πέρδω, pedo; unde πορδὴ, crepitus.
Πέρθω, diruo, vaſto.
Περὶ, de, propter, circa.
Περισσὸς, nimius.
Περκνὸς, & περκνὸς, niger, nigris diſtinctus maculis, varius.
* Πέρπερος, quaſi πέρπερος, ſeu à περιφέρεσθαι, levis, temerarius, vanus.
Πέρυσι, anno præterito.
Πετάω, πετάζω, πεταννύω, πετάννυμι, pando, explico: πετάζω etiam tendo.
Πέταυρον, pertica, tignum ſuper quo gallinæ dormiunt.
Πέτρος, lapis, ſaxum.
Πεύκη, picea, larix.
Πήσσω, πηγνύω, πήγνυμι, compingo, fabrico, firmo.
Πάγος, collis, tumulus.
Πάγιος, fixus, firmus.
Πάχνη, ιος, ἡ, [illegible], pruina.

Πηλὸς, lutum, cœnum, lim
* Πῆμα, damnum, calami à πάθω, patior.
Πῆνος, textum, ſeu tela.
Πήνη, idem: etiam panu
Πήρα & πήρη, ſaccus, pera.
Πηρὸς, mutilus, mancus.
Πῆχυς, εος, cubitus, [illegible]
Πιέζω, premo.
Πίθος, dolium.
Πικρὸς, amarus.
Πῖλος, pileus, ſeu pileum.
Πιμελὴ, id eſt, πῖαρ, ſeu λί πος, pinguedo, ſeu pingue.
Πίναξ, tabula ſcriptoria, libellus.
Πίνος, ſordes, ſqualor.
Πίνω, bibo, poto.
Πιπίσκω, & ποτίζω, potum præbeo.
Ποτὸς, potulentus.
Πότος, potatio, convi um.
Ποτὸν, aqua potui apta.
Πίπτω, cado, labor.
Πεσσὸς, ſive πεττὸς, calculus, ſcrupus luſorius.
Πίσσα ſive πίττα, pix.
Πίτυς, υος, ἡ, pinus arbor.

Πηδάλιον, gubernaculum, ſeu clavus navis.

Πηδάω, ſalio, ſalto.

Πηγὴ, fons, ſcatebra.

Πίδαξ, idem.

Πηλακισμὸς, illuſio, contumelia: ut ὕβρις.

quæ picem fundit.

Πίτυρον, furfur.

Πίων, ονος, pinguis, obeſus.

Πλάζω, errare facio, propriè de pluribus dicitur, diſpergo, errabundus huc illuc agito.

Πλα

Πλάγιος, obliquus; tranſ. verſut.

Πλάνη, error, erratio,

Πλάξ, ακὸς, tabula ex lapide.

Πλάσσω, fingo.

Πλατὺς, έος. ὁ, latus,

Πλέκω, plico, plecto, necto.

Πλέος & πλεῖος, plenus.

Πλευρὰ, latus, & πλευραὶ, coſtæ.

Πλέω, πλεύσω, navigo.

Πλήθω, impleo, repleo.

Πίμπλημι, idem.

Πλήρης, εος, plenus.

Πλὴν, præterquam.

Πλημμελὴς, έος, qui eſt contra modulationis normam, inconcinnus, incompoſitus.

Πλήσσω, percutio, ferio.

Πλίνθος, ὁ, later.

Πλίσσω, ſive Πλίσσομαι, gradior.

• Πλοῦτος, divitiæ, quaſi πολυέτος, i. multis annis opes collectæ.

Πλύνω, lavo, de veſtimentis; ut λούω, de corpore.

Πνέω, flo, ſpiro, reſpiro.

Πνίγω, ſuffoco, ſtrangulo.

• Πόθος, deſiderium, à πο-

• Ποιμὴν, paſtor, propriè ovium, upilio, etiam dux, imperator; & generaliter quilibet curator: quaſi in ποίῃ μένων.

Ποινὴ, pœna, ultio, injuria.

Ποιπνύω, ſedulò opus facio, ſatago.

• Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis & quale: interdum etiam quis.

Οἷος, qualis.

Ποιφύσσω, ſpiro, flatum emitto.

• Πόλεμος, bellum, pugna, à πολὺ & αἷμα, quia multus ſanguis in bello effuſus.

Πολέω, verto, verſo.

Πόλτος, puls, pulmentum.

Πολιὸς, canus.

• Πόλις, urbs, civitas, à πολὺς, quia civitas conſtat è multitudine civium.

Πολὺς, multus, numeroſus.

• Πόντος, pontus, mare, à πόνος, labor.

Ποππύζω, ſibilo, labris compreſſis acutiorem quendam ſonum edo.

Πόποι, Dii, Papæ.

Πόρτις, vitulus, juvencus.

• Ποσειδῶν, Neptunus, à σείειν τὸ πέδον, quia terram

Πόα & ποία, herba.
Ποιέω, facio, efficio, ago.
Ποικίλος, varius.

concurrit.
Πόσθη, ἀκροπόσθιον, præputium.

Πόθος

Πόσος, quantus.
ὅσος, quantus.
τόσος, tantus.
* Ποταμός, fluvius, flumen, à ποτὸς, quod potabilem præbeat aquam.
* Πότμος, id est, μοῖρα, fors, fatum. à πίπτω, cado.
Πότερος, uter.
Πότνιος, venerandus, augustus, à πίπτω, cado.
Πῦς, ποδὸς, pes.
Πρᾶος, lenis, mitis.
Πραπίδες, præcordia.
Πράσσω, facio, ago.
Πρέμνον, stirps, stipes.
Πρέπω, decorus sum, conspicuus sum, & excello.
Πρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, legatus.
Πρέσβυς, υος, ὁ, senex.
Πρήθω, incendo, inflammo.
Πρηνὴς, έος, pronus, præceps.
Πρίαμαι, emo: idem cum ἀγοράζω & ὠνέομαι.
Πρὶν, prius, ante.
Πρίω seu πρίζω, serro, serra seco, vel trudo, stridere dentibus.
Πρὸ, ante, præ, coram.
πρῶτος, primus.
* Προΐσσω, porrecta manu præbeo, ex ἴσσω, præbeo.
προῖξ, ἡ, donum dos.
Πρὸς, à, ab, prope, ad.
Πρόφασις, causa, occasio.

Πρυμνός, extremus, ultimus.
πρύμνα, puppis.
Πρύτανις, rector, administrator.
Πρωῒ, mane.
πρῲ, idem.
Πρῷρα, anterior navis pars.
Πταίω, impingo, offendo.
Πτάρω & πταίρω, sternuo, sternuto.
Πτέρνα, calx, calceamentum.
* Πτερὸν, ala, à πέτομαι, volo, as.
πτέρυξ, γος, ἡ, ala.
Πτήσσω, metu contrahor.
πτώσσω & πτοέομαι, idem.
πτὼξ, ωκὸς, pavidus, timidus.
πτωχὸς, mendicus.
Πτίσσω & πτίζω, tundo, decortico, pinso.
Πτύσσω, plico, complico.
πτυχὴ, plica, plicatura.
Πὺξ, pugno.
Πυγμὴ, pugnus; etiam mensura sex digitis brevior quam cubitum, unde πυγμαῖος, æquans seu explens πυγμήν.
πυκνὰ, idem quod πυκνῶς, dense, spisse: etiam prudenter.
Πτύω, spuo, excreo.
Πυγὴ, nates, pyga.
Πύθω, putrefacio.
Πυθὼ, οῦς, & πυθὼν, ὦνος, ubi

urbs Phocidis, quæ & Delphi appellabatur, unde πύθιον, Apollinis in ea urbe templum.

Πύλη, porta, propriè aditus in urbem, ut θύρα, aditus in domum. Latine Foris, ſeu Fores, Janua, Oſtium, in ædificiis dicuntur; Porta verò, & in ædificiis, & in urbe, ac munitionibus muro cinctis.

Πυλὼν, ῶνος, atrium.

Πυνθάνομαι, & πεύθομαι, audio, intelligo: etiam cognoſco, reſciſco, interrogo, quæro.

Πύσις, εως, ἡ, interrogatio.

πεύστης, nuncii (ſermonem.

Πύστις, εως, ἡ, audita, fama.

Πῦος, τὸ, primum lac poſt partum in animalibus: πύελον, pila. πυελὶς, locus ubi lavatur, Balneatoria vaſa.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πυρεῖον & πυρεῖα, igniarium, materies arida ad ignem accendendum.

Πυρὰ, rogus.

Πυῤῥὸς, rufus, rutilus.

Δίπυρος, qui ſecundo aſſatur.

Πύργος, turris.

Πυρὴν, ῆνος, ὁ, nucleum, vel quod in pomo ligneum oſſiculumve eſt, ut ſpica in olivis. Os quoque & lignum dicitur.

Διπύρηνον, inſtrumentum Chirurgicum; id eſt, ſpecillum duas cuſpides habens, ſeu duo capitula.

Πυρὸς, triticum, frumentum.

Πώγων, ωνος, barba.

Πωλέω, vendo, venundo.

Πῶλος, ὁ & ἡ, pullus, ſæpe de pullo equino, qui equuleus à Cicerone nominatur.

Πῶμα, operculum.

Πῶρος, luctus, ut πένθος: etiam callus, id eſt, corpus durum & ſiccum, & album, oſſa fracta conjungens.

Πῶς, quomodo, qua via? ὅπως, ut.

Ρ

*ΡΑ'βδος, & ῥαβδὸς, virga, ramus, haſtile, à ῥαπίζω, verbero.

Ῥᾴδιος, facilis, proclivis, à ῥέω.

Ῥαίω, profligo, perdo.

Ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga, & ferrementus.

Ῥάπτω, ſuo, ſarcino.

Ῥάχις, εως, ἡ, ſpina dorſi.

Ῥάχος, cauliculi, ramuli: etiam fibræ radicum in arboribus.

Ραχία,

Ῥαχία, crepido littoris petroſa: etiam ſtrepitus, & reſtagnatio maris in Oceani littore.

Ῥέγχω vel ῥέγκω, ſtertio: factum per Onomatopœiam.

Ῥέζω, facio; etiam ſacrifico.

Ῥέμβω, in gyrum circumago, circumvolvo.

Ῥέμβα, vagatio, erratio.

Ῥέπω, vergo, propendeo; propriè de ſtatera.

Ῥόπαλον, clava.

Ῥέω, fluo, etiam fundo.

Ῥεῦμα, fluentum.

Ῥαίνω & ῥαίζω, perfundo, aſpergo, irroro.

Ῥαθάμιγξ, gutta.

Ῥόθος, undarum ſonitus.

Ῥὶν, ῥινὸς, & ῥὶς, ὁ, naſus.

Ῥινὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, pellis, corium.

Βροτὸς, mortalis.

Βρότος, ſanies.

Ῥίζα, ης, radix.

Ῥὴν, ῥηνὸς, ὁ, ovis.

Ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens.

Ῥίνη, ης, lima.

Ῥίπτω, projicio, præcipito.

Ῥόδον, roſa, Æol. Βρόδον.

Ῥοῖζος & ῥοῖβδος, ſtridor: *Ruſhing of waters.*

Ῥάζω, & ῥαίζω, latro.

Ῥούσιος, coccineus & flammeus color, qualis rubricæ ſinopicæ, ruſſeus ſive ruſſatus.

Ῥοφέω & ῥοφάω, ſorbeo.

Ῥυθμὸς, numerus.

Ῥύπος, ὁ, ſordes.

Ῥύπτω, ſordes eluo.

Ῥώω, confirmo.

Ῥώμη, robur.

Ἔῤῥωμαι, valeo.

Ῥὰψ, ῥαπὸς, virgultum.

Ῥῶπος, merces parvi momenti.

Σ

ΣΑ'λος, ſalum, maris ora; & jactatio, ab ἅλς, ἁλὸς.

Σάλπιγξ, ἡ, tuba, buccina.

Σάρξ, caro.

Σάττω, onero, onus impono.

Σαφὴς, manifeſtus, perſpicuus.

Σβέννυμι ſeu σβεννύω, extinguo, comprimo.

Σέβω, veneror, adoro, colo.

* Σειρὰ, catena, aut funis, reſtis: etiam linea de progenie; & obex forium, ex εἴρω.

Σειρῶ, σειρόω & σειραίνω, & σειριαίνω, deſicco, areſacio; unde σείριος, Sirius ſtella canicula.

Σείω, concutio, quaſſo, agito.

σία,

ίω, ex quo σείω, cieo,
ήθω, excutio, cribro.
σαίνω, caudam quatio.
ύω, ex quo Doricum ἀ-
πεσσύα, unde illud, Ἔῤῥει τὰ
καλά, Μίνδαρος ἀπεσσύα,
id est, ἀπῆλθε. τέθνηκε,
periêre honesta, Mindarus
interiit.
αίρω, ſcopis purgo, verro.
ηκὸς, ſtabulum, receptaculum.
ῆμα, ſignum, nota, vexillum, ſepulchrum. Ἄσημος,
non ſignatus, ignobilis.
ήπω, putrefacio.
ῆρες, Seres populus, vel vermiculi qui nent ſericum.
* Σῆτες, Dor. Σάτες. Atticè
Τῆτες, hoc anno, quaſi τῷ
ἔτει.
ὴς, τὸς, tinea.
θένω, valeo, poſſum.
ιγάω, taceo, ſileo.
* Σίδηρος, ferrum, à σίζω,
ſtrideo.
ίαλος, ὁ, & σίαλον, τὸ, ſaliva.
ίζω, ſtrideo, de ferro candenti dum aquâ extinguitur.
ίκυος, vel σικυὸς, ὁ, cucumis.
ικύα, cucurbita.
ιμαλίζω, digitum infamem porrigo, per contemptum, & ignominiam.

Σκολιὸς, tortuoſus, obliquus.
Σιμὸς, ſimus, qui preſſis eſt naribus.
Σίνω, noceo, lædo.
* Σίνηπι. παρὰ τὸ σίνεσθαι τοὺς ὦπας, i. quod lædat oculos, ſinapi.
Σῖτος, frumentum, cibus.
Σιωπάω, ſileo, taceo.
Σκάζω, claudico, ex σκάω,
σκαιὸς, lævus, ſiniſter.
σκαμβὸς. qui obliquus in latus procedit, incurvus, diſtortus.
σκάνδαλον, i. σκῶλον, quod objectum offendiculum cogat claudicare, & ad ruinam tendere: etiam lignum incurvum, quo tendicula ſeu decipula ſuſtinetur, & in quod impingens animal ipſam decipulam in ſe ſubitâ ruinâ evertit.
Σκαίρω, ſalio, tripudio.
σκαρίζω, idem.
Σκάλλω, fodio, & dirumpo, findo.
Σκάπτω, idem cum σκάλλω, i. fodio, foſſam duco.
Σκεδάω, diffundo, diſpergo.
Σκέλλω, exſicco, arefacio, ex σκλέω & σκλῆμι, inuſit.
Σκέλος, crus.
Σκέπτομαι, circumſpicio, deſpicio,

ſpicio, perpendo, viſito.

Σκοπὸς, ſignum ad quod tela dirigunt ſagittarii; ſcopus.

Σκέπω, tego, operio.

Σκεῦος, ους, τὸ, vas, etiam inſtrumentum.

σκευάζω, inſtruo, orno.

Σκηνὴ, tabernaculum, tentorium; domicilium temporarium ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus, pannis laneis, aut ſimili materia.

Σκήπτω, nitor, incumbo; etiam prætexto, aliqua ratione nitens; & fingo, ſimulo; etiam cado, decido, irruo: hinc σκηπτὸς, fulmen, quod in terram impetu violento illiſum decumbit; illinc σκῆπτρον, baculus, ſceptrum.

Σκιὰ, umbra.

Σκιρτάω, ſalto, exulto, ſubſilio.

Σκόλοψ, ὁ, præacutus palus, vallus, idem cum σταυρὸς & χάραξ.

Σκορπίος, ſcorpius, à σκορπίζω, diſpergo.

Σκότος, ὁ, ὁ vel τὸ, ους, tenebræ, caligo; ſæpe de tenebris nocturnis.

Σκύζω, ad iram concito, irrito.

Σκυθρωπάζω, ſum vultu tetrico & mœſto, mœſtitiam vultu ſimulo.

Σκύλαξ, ὁ vel **ἡ**, catulus, proprie canis.

Σκύμνος, catulus leonis.

Σκῦτος, τὸ, corium, pellis; etiam lorum funis, ſcutica.

Σκώληξ, ὁ, vermis.

Σκώπτω, cavillor, illudo, irrideo aliquem dicteriis.

Σμάω, ſive σμήω, abſterg

Σμίλη, ſcalper, ſeu ſcalprum, ſcalper inciſorius.

Σμιλεύω, ſcalpello ampu

Σμύχω, attero, abſumo, co rumpo, etiam uro.

σμυγερὸς, ærumnoſus.

Σορὸς, ἡ, loculus, conditorium.

Σοφὸς, ὁ, ſapiens, pruden

Σπάθη, rudes ſeu rudicul gladius, enſis.

Σπανὸς, & σπάνιος, rarus.

Σπαράσσω, lacero, lanio.

Σπαργάω, tumeo, lacte di tentus ſum.

Σπάρτον, ſive σπαρτίον, ſpa tum.

Σπάω, traho, attraho.

Σπάσμα, τὸ, mucro in gla dio; in corpore humano, quod convulſum eſt.

Σπεῖρα, ſpira, ἕλιξ. lin flexuoſa orbes faciens i ſeſe non redeuntes.

Σπέ-

Σπείρω, ſemino, ſero.
Σπένδω, libo, ſacrifico.
Σπέρχω, urgeo, propello.
Σπεύδω, feſtino.
σπουδὴ, feſtinatio, ſtudium.
Σπῖλος, macula labes.
Σπλάγχνον, viſcera, præcipua interanea & vitaliora; ut cor, pulmo, jecur, & ſimilia. quæ in cæſis victimis aruſpices conſiderabãt.
Σπλὴν σπληνὸς, ſplen, lien.
Σπόγγος, ſpongia.
Σποδὸς, ἡ, cinis.
Σπόνδυλος, ſpondylus, vertebra; ſunt 24. oſſa quibus tota ἡ ῥάχις conſtructa eſt.
Στάζω, ſtillo.
στάγμα, gutta.
Σταφὶς, ίδος, ἡ, uva paſſa.
Στάχυς, υος, ſpica.
Στέαρ, τὸ, ſebum ſive ſevum.
Στέγω, tego, occulto.
Στείβω, calco, tero.
Στεῖρα, ας, ſterilis, quæ non parit; carina navis; & coma certo quodam modo intorta.
Στείχω, eo, vado, propriè ordine.
στοχάζομαι, collimo, & recta ad ſcopum tendo: rationem habeo, & conjicio.
Στέλεχος, εος, τὸ, truncus, caulex; etiam ſtirps.
στελεχόω, candicem emitto.
Στέλλω, mitto: etiam inſtruo, paro, & orno, exorno; propriè de corporis cultu.
Στενὸς, anguſtus, arctus.
στένω gemo, ſuſpiro.
Στέργω, naturali quadam charitate amplector.
Στερεὸς, ſolidus, integer, firmus, durus.
Στερέω, privo, orbo.
* Στέρνον, pectus, à στερεὸν.
Στέφω, corono, redimio.
* Στηρίζω, figo, ab ἵστημι.
Στίζω, pungo, ſtigmata inuro.
Στίλβω, ſplendeo, luceo.
Στλεγγὶς, ίδος, ſtrigil.
στλεγγίζω, ſtrigili rado, ſeu abrado.
Στοὰ, ᾶς, porticus regia Athenis.
* Στόμα, ατος, os, à τέμνω, ſcindo.
στόμαχος, ſtomachus.
Στορέω, ſterno, ſolo æquo.
Στράγξ, γγὸς, gutta, ſeu ſtilla.
* Στρατὸς, ῦ, ὁ vel ἡ, exercitus, à στερεῶς ἵστασθαι, i. e. firmiter ſto.
Στρέφω, verto, flecto, torqueo.
στρεβλὸς, tortus.
στρέβλω, torqueo, verto.

Στρεβλὸς, obliquus; idem quod σκολιός.

Στρηνὴς ἔος, aſper, item acutus. At στρῆνος, luxus, faſtus, deliciæ; unde στρηνιάω laſcivio.

Στρουθὸς, paſſer, paſſerculus, ἀπὸ τοῦ μετ' οἴστρου θεῖν, viz. ad venerem; Avis eſt admodum veneri dedita: etiam ὄσπριον, leguminis ſpecies.

Στύραξ, ακος, cuſpis teli: etiam arbor.

Στυγέω, F. στύξω, à στύγω, odio proſequor, odi.

Στυφελὸς durus, aſper.

Στύπη, ſtupa, qua rimulæ & foramina ſtipantur.

Συκῆ, ficus arbor.

Σῦκον, ficus fructus.

Σύλη, præda, ſpolium.

Σὺν Atticè ξὺν, cum, una cum.

Συρίζω, ſibilo, ſibilum edo.

Σύρω traho.

Σῦς, συὸς, ὁ vel ἡ, ſus, porcus.

Ὗς, ὑὸς, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ὕνις ſive ὕννις, vomer: etiam capra.

Συχνὸς, frequens, creber.

Σφαδάζω, pedes agito, jacto.

Σφάζω, jugulo, macto.

Σφαῖρα, ſphæra, globus.

Σφάκος ſalvia.

Σφάλλω, ſupplanto, everto.

Σφάραγος, guttur.

Σφενδόνη, funda.

Σφὴν σφηνὸς, cuneus.

Σφὴξ, idem vespa.

Σφίγγω, ſtringo, conſtringo.

Σφραγὶς, ῖδος, ſignum, ſigillum.

Σφριγάω, turgeo propriè de mammis

Σφύζω, ſalio, pulſo, ea ſignificatione qua arterias pulſare dicimus & mico, palpito

Σφῦρα, malleus, piſcis marinus

Cφυρὸν malleolus pedis.

Σχάω, ſcarifico, ſcalpro aperio ſeu incido; aut pertundo, laxo, remitto, relinquo.

Σχάζω, idem: etiam transfero & tenorem inſtituti vel moris abrumpo: & ſolvo, deſino.

Σχέτλιος, miſer, ſceleſtus, ſævus

Σχίζω, findo, ſcindo, diſſeco.

Σχῖνος, ἡ, lentiſcus, dentiſcalpium.

Σχοῖνος, juncus, funis ex junco plexus; menſura Ægyptiaca ſtadia capiens ſexaginta.

Σχολὴ, otium, vacatio

Σωλὴν, ῆνος, canalis, tubus.

Σῶμα, corpus, quaſi σῆμα τῆς ψυχῆς, ſepulchrum animæ.

Σῶς, ſalvus, incolumis, ſoſpes.

Σώω, ſervo, & concito.

Σῶος,

Σώκος, Mercurii epitheton, ex σώκος, i. σώζων τοὺς οἴκους.

Τα.

Τλάω, τλήω, τλῶ, ſuffero.

Τάλας, ανος, miſer, ærumnoſus.

*Οἴμοι τάλας, hei mihi miſero.

Ταλάσιον & ταλασία, lana.

Τᾶλις, μελλόγαμος, παρθένος, μελλονύμφη, Nuptui apta, quod puellæ uſque ad nubilem ætatem lanificia exercere ſolerent.

Ταμίας, promus, condus, diſpenſator eorum quæ promenda & condenda ſunt, à τέμνω, diſtribuo.

* Ταπεινός, quaſi πεπτηνός, depreſſus, humilis, non multùm à terra aſſurgens, cui opponitur ὑψηλός, procerus, altus. Aliquando de homine dicitur, & ad animum transfertur, & tunc oppoſitum habet ὑψηλόφρονα, ὑψηλόφρον, ſuperbum.

Τάπης, ητος, ὁ, tapes.

Ταράσσω, commoveo, turbo.

Τάρβος, τὸ, terror, metus.

Τάρταρος, infernum.

Τάριχος, ου, vel εος, ὁ, ἡ, vel τὸ, ſalſamentum.

Τάρχαι, inferiæ, juſta.

ταρχύω, idem.

Τάσσω, ordino, colloco.

Ταῦρος, taurus.

Ταχύς, pernix, celer, velox.

Τέγγω, tingo, humecto, mollio.

Τείνω, tendo, extendo.

τόνος, tenor, tentio, contentio.

Τείρω, vexo, affligo, infeſto.

τέρην, tener.

τεράμων, ονος, mollis.

τρώω, vulnero, ſaucio.

τραυλός, blæſus, balbus.

τερέω, tero, attero, terebro.

τρύω, τρύσκω, & τρύχω, τρυχόω, & τρίβω, τριβάζω, pro τείρω, idem.

τρώγω, edo, rodo: unde τράγος, ob voracitatem, caper, hircus.

* Τεῖχος, τὸ murus, mœnia, à τεύχω, fabrico.

Τέκμαρ, τὸ, finis: etiam ſignum, prodigium, oſtentum.

Τέλλω, oriri facio.

τέλλομαι, exiſto, orior.

Τέλος, τὸ, finis, exitus.

Τέμνω, ſcindo, ſeco.

Τένθω ſive τένδω, comedo, rodo, ſeu arrodo.

Τέρας, τὸ, ſignum, prodigium, monſtrum.

Τερθρεύς, έως, præſtigiator, impoſtor.

Τέρμα, terminus, meta, finis.

Τέρπω, delecto, oblecto.
Τέττιξ, -γος, cicada.
Τεύχω, fabrico, ſtruo.
Τυγχάνω, ſum, conſequor.
* Τέφρα, cinis, cui σποδὸς & μαρίλη ſynonyma ſunt, à τύφω, incendo.
Τέχνη, ars.
Τήκω, liquefacio, liquo.
τήγανον, ſartago, patella.
Τῆλε, procul.
Τηρέω, ſervo, conſervo, tueor.
Τιθασσὸς, cicur, mitis.
τιθασσεύω, cicuro.
Τίτθη, nutrix, & mamma.
τιθεύω, nutrio.
Τίθημι, à θέω pono, colloco, propono, compono, ſuppono ſumo, vendico, tribuo: aliquando facio, efficio.
θεσμὸς, lignorum ſtrues: etiam θεσμοὶ, leges.
θέμις, lex, inſtitutum, jus, fas.
Τίκτω, pario, procreo.
Τίλλω, vello, vellico.
Τῖλος, i. κόπρος, ſtercus.
Τινάσσω, quatio, concutio, vibro.
Τίς, quis, uter, quotus?
Τὶς, aliquis, quiſpiam.
Τιμῶ, honoro, magni æſtimo.
τίομαι, ulciſcor.
τιμωρία, ultio, vindicta.

ἐπιτίμιον, mulcta, pœna, etiam cenſus.
* Τιτᾶνες & τιτῆνες, Dæmones quidam à Jove è cœlo ſub terram detruſi, à τιταίνω, ulciſcor.
Τεῖχος, paries, murus. ſed lateralis, ſeu tranſverſarius.
Τόλμα, audacia.
τολμάω, audax ſum, audeo.
Τολύπη, lana depexa.
τολυπεύω, conglomero.
Τόξον, arcus.
Τόπος, locus.
ἄτοπος, locum non habens, abſurdus
* Τράπεζα, menſa, quaſi τετράπεζα, à quatuor pedibus.
Τράχηλος, collum, cervix.
Τραχὺς, aſper, confragoſus; cui opponitur λεῖος levis.
* Τρίγλη, mullus, quoniam τρεῖς τίκτει τοῦ ἔτους, ter parit in anno.
Τρίβω, tero, abſumo.
τρίβος, ὁ, via.
Τρέπω, verto, converto.
Τρέφω, nutrio, alo.
τρόφος, ὁ, ἡ, alumnus.
θρόμβος, grumus, propriè rei in unam maſſam concretæ fruſtum.
Τρέχω, curro, propero.

Ἀνατρέχω,

* Ἀναδρομὴ, Sublatio in altum.

τροχὸς, rota.

Τρέμω, trepido, tremo.

* Τρήρων, ἡ, columba, ἀπὸ τοῦ τρεῖν, quòd ſit timida.

Τρίζω, ſtrido.

Τρύγη, δημητριακὸς καρπὸς, Cereales, fruges.

τρυγάω, vindemio.

Τύλος, callus, ſeu callum; τύλαι quoque ſuperciliorum pili.

Τύμβος, buſtum, ſepulchrum.

Τύπτω, verbero, percutio.

* Τύραννος, rex, tyrannus, à τρύω, vexo.

Τύρβη & Σύρβη, turba, tumultus.

* Τυρὸς caſeus, à τηρεῖν, quia eſt lac ſervatum.

Τυρόω & τυρεύω, in caſeum cogo: etiam agito, turbo.

Τυτθὸς, ὁ καὶ ἡ, parvus.

Τυννὸς, idem.

Τυφλὸς, cæcus.

Τύφω & τυφόω fumum excito; unde τύφος, & τῦφος, fumus.

* Τύχη, fortuna, à τυγχάνω, i. accido.

Τωθάζω, dicteriis ſeu conviciis inceſſo, irrideo, opprobriis mordeo.

Υάκινθος, Hyacynthus: etiam flos purpureus, & gemmæ nomen.

Ὕαλος & ὕελος, à velo, vitrum: etiam κρύσταλλος crystallus.

* Ὕβρις injuria, ſed gravior, quaſi ὑπερβαρὺς admodum gravis.

Ὑγιὴς, έος, ſanus, bene valens, integræ valetudinis.

Ὑγρὸς, ὰ, ὸν, humidus, madidus; interdum liquidus, fluidus: cui opponitur ξηρὸς, aridus ſiccus.

Ὑδέω, celebro, canto.

Ὕμνος, hymnus, carmen, proprie in honorem Dei.

Υἱὸς, filius, natus

Ὑλάω, ῶ, latro, de canibus.

Ὕλη, materia, ſylva.

Ὑπὲρ, ſuper, pro, per.

* Ὕπατος, Conſul, quaſi ſupremus.

* Ὕπνος, ſomnus quaſi λύπνος, quia ſolvit labores.

Ὑπὸ, a, ab, præ, per.

ὕστερος, poſterior.

Ὑπόδρα, torve, torvis oculis.

Ὕπτιος, ſupinus, reſupinus

Ὑφαίνω, & ὑφάω, texo.

Ὕψος, τὸ, altitudo celſitudo.

Ὕω, pleo.

ὕδωρ, & ὕδατος, τὸ, aqua, pluvia.

ἱδρὼς, ſudor.

ἵδρος, ſudor : ſed denotat ſudorem ex æſtivo calore.

Φ.

Φάγω, φαγῶ, edo, comedo.

φαιδρὸς, hilaris alacer.

φάλος, ornamentum quoddam galeæ.

φαλακρὸς, calvus.

φάος & φῶς, τὸ, lux, lux ſolis.

φάω, φαέθω, luceo : φαείνω & φαίνω, in lucem edo, & φαίνομαι, in lucem prodeo.

* φάρμακον, medicina, quaſi φέρον ἄκος, i. ferens medicinam, venenum.

φάρυγξ, ὁ vel ἡ, guttur.

φάτνη, præſepe, ſtabulum.

φαῦλος, vilis : etiam malus, improbus.

φαύλως, male, difficulter.

φάω, pro quo φημὶ, dico, aio.

φράζω, dico, memoro, commemoro, expono. At φράζομαι, cogito.

φένω & φαίζω, occido.

φόνω, & φονεύω, idem.

φέβομαι, fugio, metuo.

φέγγος, τὸ, ſplendor, lux, lumen.

φείδομαι, parco, ignoſco, miſereor.

φελλὸς, ſuber.

φέναξ, impoſtor : etiam deriſor.

φενακίζω, decipio, fallo : & impono, fucum facio, illudo.

* φέρβω, paſco, alo : quaſi φέρω βίον, fero victum.

* φερνὴ, dos, & quæ ſponſæ donat maritus ante nuptias, à φέρω.

φέρω, F. οἴσω, ab οἴω, P. M. ἐνήνοχα, ab ἐνέχω, Aoriſt. 1 & 2 ἤνεγκα, & ἤνεγκον, ab ἐνέγκω, fero, affero, porto : etiam aufero, rapio, & teneo, & reſero; etiam pendo.

Εἰσφέρω, admitto intus.

φεῦ, heu, eheu.

φεύγω, fugio, fugam capio.

φθέγγομαι, loquor, vel ſonum edo.

φθέω, pro quo φθείρω, corrumpo, labefacio, perdo.

φθίω & φθίνω, idem quod φθείρω, deficio, tabeſco.

φθεὶρ, ρὸς, pediculus.

* φθόνος, invidia, invidentia : quaſi φόνος, cædes.

* φιάλη παρὰ τὸ πιεῖν ἅλις, quaſi πιάλη, phiala, poculum, patera.

φίλος, amicus, qui amat & qui amatur, charus, placidus, placens, gratus.

φιμὸς vel φιμός, camus fiſcella,

ſcella, capiſtrum.

Φλάω, contundo, contero.

Φλέγω, uro, incendo, inflammo.

Φλέω, nugor.

Φλύω, φλύζω, idem.

* Φλύαρος, nugator.

Φλὲψ, βὸς, ἡ, vena.

Φλοιὸς, cortex.

* Φοῖβος, purus, Phœbus, ſol: quaſi φῶς βίυ, lux vitæ.

Φοῖνιξ, ruber: etiam palma arbor, & Phœnix avis, & Phœnix qui eſt à Phœnicia.

Φοιτάω, ventito, venio.

Φολὶς, ίδος, ſquama: ſed qualis eſt ſerpentis.

* Φόνος, cædes, à φένω.

Φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, Poët. cithara.

* Φορμὸς, ſporta, corbis, cophinus, calathus, ex φέρω.

* Φόρτος, onus, à φέρω.

Φράσσω & φράττω, ſepio, munio.

Φράγμα, ſepimentum.

Φρέαρ, ατος, τὸ, puteus.

Φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Φρένες, præcordia, mentis ſedes.

Φρονέω, mente ſum præditus, ſapio.

Φροντὶς, ἡ, cogitatio, cura.

Φρὶξ, ικὸς, ἡ, fremitus maris.

Φρίσσω & φρίττω horreo, horreſco.

* Φροῦδος, quaſi πρόοδος, evanidus, qui abiit diſparuit.

Φρυάττομαι, fremo, ut equus.

Φρύγω, φρύσσω & φρύττω, torreo.

Φρῦνος, rubeta, rana venenoſa.

Φῦκος, εος, τὸ, alga, radicula qua ſe fucant mulieres, unde Fucus Latinè: etiam metalli genus.

Φυλάσσω, cuſtodio, ſervo, caveo, vito.

Φυλὴ, tribus.

Φύλλον, folium, frons frondis.

Φύρω, miſceo, inquino, fœdo.

Φυσάω, ſufflo, inflo.

Φύω, gigno, produco: etiam naſcor, ut φύομαι, orior, exorior, enaſcor.

Φύσις, enaſcentia, natura.

Φωγνύω & φώγνυμι, torreo, uro.

Φωλεὸς ſive φωλεὰ, luſtrum, antrum.

* Φωνὴ, vox: quaſi φῶς νῦ, lux animi.

* Φὼρ, φωρὸς, fur, & fucus, à φέρω.

Φὼρ, φωρὸς, ſive φῶρος, ὁ, ſpeculator, explorator.

Φωριαμὸς, ſcrinium, arcula.

Φῶς, φωτὸς, τὸ, lux.

Φὼς, φωτὸς, ὁ, vir.

Χάζω, vel potius χάζομαι, recedo, retrocedo, capio.

Χαίνω hiſco dehiſco, ex χάω inuſitato.

χάος, τὸ hiatus chaos.

χάσμα, hiatus oſcitatio: etiam oſtrei genus, & menſura liquidorum.

Χὴν, χηνὸς, ὁ καὶ ἡ, anſer.

Χαίρω, lætor gaudeo.

χαιρήσομαι, idem.

Χάρις gratia, venuſtas, lepos, elegantia: etiam amicitia, beneficium præmium.

χάριτες, veneres.

Χαίτη, juba, propriè equi.

Χάλαζα, grando.

Χαλάω, laxo, remitto.

Χάλιξ, ſilex.

* **Χάλις**, merum, ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς.

Χαλίκρατος, merus, purus. vel ita temperatus ut laxet animum.

Χαλινὸς, habena frænum.

Χαλέπτω, damno afficio; etiam everto, labefacto.

Χαλεπὸς, pernicioſus noxius, gravis, moleſtus, acerbus, durus, difficilis, iracundus, aſper, ſævus, immitis.

* **Χαλκὸς**, æs, ab ἀλκῆ.

Χαμαὶ, humi, in terra.

Χαράσσω & χαράττω, ſculpo, inſculpo, inſcribo, imprimo.

χάραξ, ſulcus, foſſa.

Χάρτης, charta ex papyro.

Χατέω, egeo, opus habeo.

Χαῦνος, laxus fungoſus.

Χέζω, caco.

Χεζανάσιαν, cacandi neceſſitas.

Χεῖλος, τὸ, labrum, labium.

* **Χεὶρ**, χειρὸς, manus, ab ἔχω, teneo.

Χείρων & χερείων, deterior, pejor.

* **Χελιδὼν**, όνος, ἡ, hirundo, quaſi χείλεσιν ᾄδων, canens.

Χέλυς, ἡ teſtudo: & inſtrumentum muſicum, lyra, cithara, chelys.

Χέρρος ſive Χερσος deſertus incultuſque, aſper: & ſubſtantivè pro χέρσος γῆ, ſolum ſterile, deſertum.

Χέω F. χέσω & χεύσω fundo, effundo, diffundo.

Χοεὺς, έως & χοῦς οὸς congius, menſura liquidorum.

Χοῦς, ὁ, etiam terra egeſta: ἡ, aqualis, vas aquarium.

Χόω, & χώννυμι, F. χώσω, e loco aggerem duco

* **Χεῖμα** Poët. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.

Χειμὼν, idem, & tempeſtas, procella, imber, ventus.

Χέω & Χεύω, idem quod χύω.

Χύτρος & Χύτρα, olla, olla fictilis, teſta, cacabus.

χυλὸς, ſuccus.

Χηλὴ, forfex, forceps.

Χῆρος, viduus.

Χθὼν, ονὸς ἡ, terra, humus, tellus, idem quod γαῖα.

Χίλιοι, χίλιαι, χίλια, mille.

Χιλὸς, ὁ vel ἡ, pabulum, proprie jumentorum, ut fœnum, avena, &c.

* Χιὼν, όνος. ἡ, nix, à χέω.

Χλεύη, riſus ſeu deriſio, illuſio, ludibrium, cavillatio.

Χλιαίνω, tepefacio, calefacio; unde Χλαμὺς, ύδος chlamys.

Χλιδῶ, idem quod θρύπτω, deliciis frango. luxu effœmino.

Χλόα & χλόη herba virens, germen viride, gramen: etiam generaliter herba, folium: unde χλωρὸς, viridis, herbaceus.

Χναύω, carpo, vellico.

Χοῖνιξ ικος, ἡ, menſura continens ſextarios duos, ſeu cotylas quatuor.

Χοῖρος. i. ὗς. σῦς, porcus ſus.

Χολὴ bilis fel, omnis humor in nobis calidus & ſiccus.

Χόνδρος, granum: etiam cartilago.

Χορδὴ, inteſtinum, chorda, ſeu fides ex inteſtino: etiam nervus. ſeu chorda quâ arcus intenditur.

Χορὸς, chorus, vel chorea, tripudium, ſaltatio, tam de actione ſaltandi, quàm de ſaltantium multitudine.

* Χόρτος, fœnum, herba virens, à κείρω, quòd reſecatur.

Χράω, commodo, do commodato, utendum do: etiam oraculum edo, vel reddo.

Χραίνω, polluo.

Χραύομαι, uror.

Χρῆμα, res.

Χρήματα, pecuniæ.

Χρέος, χρέους τὸ & χρεῖος, & χρέως vel χρείως debitum mutuum, æs alienum: etiam χρέος, & χρεὼν, debitum fatale, fatum, mors: χρέος, quoque cauſa, vaticinium, oraculum.

Χρεῖος, utilis.

Χρεώ, Ion. χρεώ, pro χρεία, indigentia.

χρείω, autem vaticinor.

χρὴ oportet, opus eſt.

Χρῄζω, egeo volo rogo.

Χρηΐζω. Poët. idem.

Χρίω, ungo, lino, ſeu inungo.

go, perungo, oblino, illino: etiam pungo, ſtimulo.

Χροία, color.

Χρώζω & **χρώννυμι**, coloro, tingo.

χροΐζω, idem.

Χρὼς, **ωτὸς**, **τὸ**, cutis, corpus.

χρῶς, **χροὸς**, **ὁ**, idem.

Χρόνος, tempus, temporis, ſpatium.

* **Χρυσὸς**, aurum, à *ῥύω*, libero, quia à multis liberat.

* **Χωλὸς**, claudus, à *κῶλον*, pes.

Χῶρος, locus: etiam ager, prædium, vel fundus.

Χώρα, itidem locus, ſolum, ager; etiam conceptaculum & regio: & *χωρέω*, (ex quo curro) accedo, proficiſcor.

Χωρὶς, ſeorſim, ſeparatim, etiam ſingulatim; unde *χωρίζω*, ſeparo vel ſejungo.

Ψ.

ΨΑ΄ω, tergo, abſtergo: & rado, radendo detergo, frico: & tenuo, attenuo: etiam accedo, & appropinquo. *ψαίω* idem. *ψάχω* idem.

ψαίρω, etiam rado; & innato, attingo; & accelero, feſtino; & diſtraho, & diſſolutus ſum, diffluo.

Ψάλλω, chordam tango: etiam moveo, quatio, concutio.

Ψαλάσσω & **ψηλαφάω**, tango, contrecto.

Ψόα & **ψύα**, lumbus.

* **Ψακὰς**, **άδος**, ros, ſtilla, gutta, quòd minimum ſit.

Ψεκὰς, **ἁ**, idem; à *ψάω*.

Ψίθυρος, ſuſurrus.

* **Ψωμὸς**, fruſtum rei ſolidæ, quantum bucca poſſit ſemel capere.

Ψέγω, reprehendo, vitupero.

Ψελλίζω, balbutio.

Ψεύδω, fallo, fruſtro.

Ψεῦδος, **τὸ**, mendacium, falſum commentum.

Ψευδὴς, mendax.

Ψῆφος, **ἡ**, lapillus calculus, quo luditur, vel quo ſuffragium fertur; etiam ipſum ſuffragium.

Ψίαθος, **ἡ**, ſtorea, teges, peculiariter eæ tegetes quæ è junco aut vitili contexuntur.

Ψόλος, fumus, flamma, fuligo.

Ψόφος, ſtrepitus, crepitus, fragor.

Ψύλλος, & **ψύλλα**, pulex.

Ψύχω, frigefacio, refrigero, ſpiro.

Ψῦχος, **εος**, **τὸ**, frigus cui opponitur

ponitur θάλπος, τὸ, æſtus, ſeu calor.

Ψυχὴ anima, ſpiritus vitalis, & intellectualis, quo vivimus.

Ψώρα, ſcabies, à Ψάω, ſcalpo.

Ω.

Ω Pro fine, quod ſit ultima litera

Ὠβὰ, tribus, populi pars.

Ὠθέω, F. ὠθήσω & ὤσω, tanquam à them. ὤθω, trudo, pello.

ὠθίζω idem.

ὠστὴς impulſor.

Ὠκὺς, celer, velox, pernix.

Ὠκεανὸς, ὁ, Oceanus, à celeritate.

Ὠλένη, cubitus, brachium, ulna.

Ὤμοι pro οἴμοι, hei mihi.

Ὠμὸς, crudus, propriè de fructibus qui ſole nondum ſunt cocti: & crudelis.

Ὦμος, humerus, quaſi οἴσομος, quia ſuſtinet onera.

Ὠνέομαι, F. ὠνήσομαι, emo, mercor, ut ἀγοράζω, πρίαμαι.

Ὠὸν, ovum, quaſi οἷον, quòd ſolum pariatur.

Ὥρα, tempus anni, veluti vernum tempus pro vere; etiam generaliter tempus.

Ὤρα, φροντὶς, cura.

Ὠρύω ſive ὠρύομαι, ululo, vox canum propriè & luporum.

Ὡς ut, velut, ſicut, tanquam, quaſi.

ὥσπερ, quemadmodum.

ὥστε, ut, ita ut.

Ἕως & εἵως, donec, uſque, dum tantiſper, quoad. Cui reſpondet τέως, tamdiu.

Ὠφελέω, juvo.

Ὠχρὸς, pallidus, ut pallidus color, quum flavo miſcetur album.

ὦχρος, pallor.

Ὤχρα, coloris genus.

Ὠχράω, palleo, pallidus ſum, palleſco, pallidus fio.

Ὠχραίνω, palleſacio, pallidum reddo.

Nomina Partium corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum, &c. *ex Lexicographis ſunt pretenda.*

DE NOMINIBUS
Menſium Græcorum.

Quod loci relictum eſt, ne vacuum relinqueretur, id placuit Menſium Græcorum nominibus implere, quod ipſum quoque fortè eſt nonnihil utilitatis habiturum. Iis igitur omiſſis quæ de eorum diverſa apud varias gentes ratione, numero, ordine, principio, & fine, & intercalandi ratione (quæ omnia ex variis authoribus collecta *H. Steph.* in Appendicem ad ſuum Theſaurum retulit) nomina tantùm duodecim menſium Græcorum proponi eo ordine quo reperi menſibus Latinorum reſpondere, ducto ab eo qui nobis primus anni numeratur principio.

Γαμηλιών, Januarius, ex Gaza, aliis October, à *γαμέω*, quod eo menſe feſta aut convivia nuptialia fierent.

Ἐλαφηβολιών, Februarius, ex *ἔλαφος*, Cerva, Cerva, propter feſtum in honorem Dianæ venatricis celebrari ſolitum.

Μουνυχιών, Martius, à *Μουνυχία*, qui portus erat Athenienſium munitiſſimus, ubi erat Dianæ Munychiæ fanū in quo Deæ ſacra eo menſe celebrabantur.

Θαργηλιών, Aprilis, *παρὰ τὰ Θαργήλια*, feſtum ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum frugum, quas calor ſolis *θέρον ϗ θάλπον τὴν γῆν* produxerat, diis offerrentur.

Σκιροφοριών, Maius, quod eo menſe *Σκιροφορία* feſtum celebrabatur, quo umbraculum ex arce Atheſolenni pompa deferebatur, ſignumq; ædificandi batur.

Ἑκατομβαιὼν, Junius, qui menſis Primus erat Atticorum, anni initium, quem à ſolſtitio æſtivo inchoabant, a ſacrificiis majoribus, nempe hecatombis, quæ tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταγειτνιὼν, Julius, ſecundus menſis, in quo Apollini Metagitnio Athenienſes ſacrificabant.

Βοηδρομιὼν, Auguſtus, propter Βοηδρόμια, feſtum quoddam Athenis celebrari ſolitum, ob prælium a Theſeo adverſus Amazones feliciter geſtum.

Μαιμακτηριὼν, September, de nomine Jovis, qui μαιμάκτης, i. Furore percitus, propter imbrium impetum. Et ſacra quæ illi fiebant, ad eum placandum, μαιμακτήρια dicebantur.

Πυανεψιὼν, October, à feſto πυανέψιον quod celebrabatur frugibus terræ jam collectis atque conditis.

Ἀνθεστηριὼν, November, dictus quia ἀνθέων ςερεῖ τὴν γῆν, floribus ſpoliat terram.

Ποσειδεὼν, December, quaſi Neptunius, quòd eſſet Neptuno ſacer, in eóque ſacra illi fierent. In eodem quoque ἠγωνίζοντο οἱ μάρτυρες καὶ περὶ τῆς μερίδων, ἀγῶνες, imitatione Neptuni & Minervæ de Attica contendentium.

Hæc ſunt nomina menſium Atticorum, quanquam de iis non ſatis convenit inter omnes authores, ut neque de ordine. Dividunt autem ſuum menſem in τρία δεκήμερα id eſt, in tres decadas: primam vocant μηνὸς ἱσταμένου, ſive ἀρχομένου· ſecundam μεσοῦντος μηνὸς, vel ἐπὶ δέκα: tertiam, φθίνοντος μηνὸς, ſive παυομένου, aut λήγοντος, vel etiã ἐπὶ εἰκάδι. Utuntur diebus numerandis nominibus ordinalibus πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη ſeu τετρὰς, πέμπτη ſeu πεμπτὰς, & ita deinceps; niſi quod primi cujuſque

menſis dies vocatur νουμηνία. quoniam in eo co
novilunium, lunâ menſes auſpicante & finiente. De-
cima quinta ab Heſiodo dicitur μέση, quod medium
obtineat locum. Ultima ἕνη καὶ νέα. Hoc porrò di-
criminis eſt, quod in ἱσταμένου & μεσοῦντος pleris
diebus numerandis recto ordine progrediuntur
δευτέρα, τρίτη ἱσταμένου, ie, unda, tertia; & πρώτη
δευτέρα μεσοῦντος, undecima, duodecima: in φθί-
νοντος autem decade utuntur ordine retrogrado,
quali in ſuis Nonis, Idibus, & Calendis Latini,
δεκάτη ἐνάτη φθίνοντος, vigeſima prima,
vigeſima ſecunda, & ita deinceps. De
intercalationibus legendus
Macrob. lib. 1.
Satur, c. 13.

Literarum Nexus & Scripturæ compendia, partim elegantiæ, partim brevitatis cauſâ uſurpari ſolita.

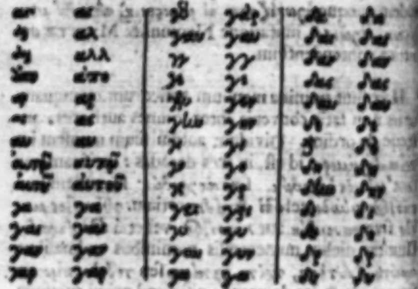

δυο	δυο	μαι	μαι	πυ	πυ
δε	δε	μαν	μαν	πω	πω
εἶναι	εἶναι	μας	μας	ρα	ρα
ει	ει	μαιν	μαιν	ρι	ρι
ἐκ	ἐκ	με	με	σα	σα
εν	εν	μεθ	μεθ	σαι	σαι
ἐξ	ἐξ	μὲν	μὲν	σαν	σαν
ἐπι	ἐπι	μεν	μεν	σας	σας
ἐστι	ἐστι	μη	μη	σαυ	σαυ
ευ	ευ	μην	μην	σβ	σβ
ην	ην	μι	μι	σε	σε
ηρ	ηρ	μμ	μμ	σει	σει
θα	θα	μν	μν	ση	ση
θαι	θαι	μο	μο	σθ	σθ
θε	θε	μου	μου	σθα	σθα
θη	θη	μῶν	μῶν	σθαι	σθαι
θι	θι	οἶον	οἶον	σθε	σθε
θν	θν	ου	ου	σθη	σθη
θο	θο	οὗτος	οὗτος	σθι	σθι
θρ	θρ	πα	πα	σθο	σθο
θυ	θυ	παι	παι	σθω	σθω
θω	θω	παν	παν	σι	σι
κα	κα	παρὰ	παρὰ	σκ	σκ
καὶ	καὶ	πε	πε	σμ	σμ
κατὰ	κατὰ	περ	περ	σο	σο
καν	καν	περι	περι	σπ	σπ
κε	κε	πη	πη	σπα	σπα
κι	κι	πι	πι	σπαι	σπαι
κλ	κλ	πλ	πλ	στα	στα
κν	κν	πν	πν	στας	στας
κο	κο	πο	πο	στη	στη
κρ	κρ	πρ	πρ	στι	στι
κυ	κυ	πρα	πρα	στο	στο
κω	κω	προ	προ	στυ	στυ
λλ	λλ	πρω	πρω	στω	στω
μα	μα	πτ	πτ	σσ	σσ

[illegible]

σσα	σσα	σχυ	σχυ	ὑπὲρ	ὑπὲρ
σσαι	σσαι	σχυν	σχυν	ὑπο	ὑπο
σσε	σσε	σχω	σχω	υς	υς
σση	σση	σω	σω	υσι	υσι
σσι	σσι	τα	τα	χα	χα
σσο	σσο	ταν	ταν	χαι	χαι
σσυ	σσυ	ται	ται	χαι	χαι
σσω	σσω	ταῖς	ταῖς	χας	χας
στ	στ	τας	τας	χαυ	χαυ
στα	στα	ταυ	ταυ	χε	χε
σταν	σταν	τε	τε	χει	χει
στας	στας	τη	τη	χη	χη
σταυ	σταυ	την	την	χην	χην
στε	στε	τὴν	τὴν	χθ	χθ
στη	στη	τῆς	τῆς	χλ	χλ
στην	στην	τι	τι	χν	χν
στι	στι	το	το	χο	χο
στο	στο	τὸν	τὸν	χρ	χρ
στρ	στρ	τοῦ	τοῦ	χυ	χυ
στυ	στυ	τρ	τρ	χυν	χυν
στω	στω	τρι	τρι	χω	χω
συ	συ	τρο	τρο	ψ	ψ
σχ	σχ	ττ	ττ	ψαν	ψαν
σχα	σχα	τυ	τυ	ψας	ψας
σχε	σχε	τυν	τυν	ψαι	ψαι
σχει	σχει	τω	τω	ψε	ψε
σχη	σχη	τῷ	τῷ	ψει	ψει
σχην	σχην	τῶν	τῶν	ψη	ψη
σχι	σχι	υς	υς	ψι	ψι
σχο	σχο	υν	υν	ψο	ψο
σχις	σχις	ὑπ	ὑπ	ψω	ψω

FINIS.